

ΙΩΑΝΝΟΥ Μ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΚΕΙΜΕΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α΄

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑΙ
ἘΝ ΜΥΧΘΗΜΕΡΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΡΙΘΕΚΤΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ «τριθέκτη» (ῥα), ἄλλως καλουμένη «τριτέκτη» ἢ «τριτοέκτη», εἶναι μία τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου τοῦ ἁσματικοῦ ἢ κοσμικοῦ βυζαντινοῦ τυπικοῦ, τοῦ τηρουμένου ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν ναῶν τοῦ βυζαντινοῦ λειτουργικοῦ τύπου. Ἐτελεῖτο δὲ εἰς τοὺς ναοὺς τούτους ὡς ὑποκατάστατον τῆς θείας λειτουργίας κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν νηστειῶν, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπετρέπετο ἡ τέλεσις ταύτης, δηλαδὴ κατὰ τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Τυροφάγου ἐβδομάδος, κατὰ τὰς νηστίμους ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ἥτοι ἀπὸ Δευτέρας μέχρι Παρασκευῆς ἐκάστης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς καὶ κατὰ τὰς πέντε πρώτας ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδος. Κατὰ τὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης αὕτη «τὸν τύπον ἀποσφᾶζει τῆς καθολικῆς ἱερᾶς λειτουργίας ἄχρι καὶ τῆς μεγάλης εἰσόδου», ἐπινοηθεῖσα «τοῖς ἀρχαίοις πατράσι διὰ τὸ μὴ τελείαν λειτουργίαν ἐν τῇ ἀγίᾳ γίνεσθαι Τεσσαρακοστή» (Διάλογος κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων καὶ περὶ ... τῶν ἱερῶν τελετῶν τε καὶ μυστηρίων πάντων τῆς Ἐκκλησίας, κεφ. ΤΝΒ', *Migne* PG 155, 649D). Πράγματι δὲ ἡ ὄλη διάταξις αὐτῆς παρουσιάζει πολλὰ τὰ κοινὰ πρὸς τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς θείας λειτουργίας, κατὰ μίμησιν τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι καὶ συνετέθη· εἶναι δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης παράλληλος οὐχὶ πρὸς τὰς ἀκολουθίας τῆς Γ' καὶ Σ' ῥας τοῦ μοναχικοῦ τυπικοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν.

Ἀρχικῶς ἡ τριθέκτη ἐτελεῖτο μεταξὺ τρίτης καὶ ἕκτης ῥας τῆς ἡμέρας, ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα, ἢ περὶ τὴν μεσημβρίαν, διὸ καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά, ἐτελεῖτο συναπτῶς πρὸς τὸν ὄρθρον, παρεμβαλλομένης μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐκείνης «προαναγνώσεως»

ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὁ πατριάρχης παρίστατο κατὰ τὴν τέλεσιν αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας τὴν Τετάρτην τῆς Τυρινῆς, τὴν Μεγάλην Πέμπτην καὶ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Συμεῶν ἡ τέλεσις αὐτῆς ἤρχιζε περὶ τὴν τετάρτην ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ συναπτῶς πρὸς αὐτὴν ἐτελεῖτο ὁ μοναχικὸς ἔσπερινὸς καὶ εἶτα τὸ ἄσματικὸν λυχνικὸν μετὰ τῆς Προηγιασμένης. Συνήπτετο δηλαδὴ εἰς τὴν δευτέραν ὀμάδα τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πρώτην, ὡς παλαιότερον.

Ὡς ἐκ τῆς ὥρας τῆς τελέσεως αὐτῆς συνέπιπτε πρὸς τὸν χρόνον τοῦ σταυρικοῦ πάθους τοῦ Κυρίου, διὸ καὶ εἰς ἀνάμνησιν τούτου ἐτελεῖτο αὕτη. Ἐνεκα τούτου οἱ ψαλμοὶ τῶν ἀντιφώνων αὐτῆς ἐπελέγησαν μετὰ τῶν εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου ἀναφερομένων προφητικῶς μεσσιανικῶν ψαλμῶν, ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἐνεδύοντο κατὰ τὴν τέλεσιν αὐτῆς πορφυρᾶν στολήν, «τὸ πάθος ἐκ τούτου καὶ τὸν θάνατον σημαίνοντες τοῦ Κυρίου», καὶ ἡ κατ' αὐτὴν εἴσοδος ἐφέρετο ὡς ἐξεικόνισμα τῆς «πρὸς τὸν σταυρὸν ἀπαγωγῆς...τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν γεγεννημένης» ἢ τοῦ «εἰς τὸν σταυρὸν ἔλκυσμοῦ» αὐτοῦ κατὰ τὸν Συμεῶν. Ὑπαινιγμοὶ εἰς θέματα τῆς μεσημβρίας ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν μετὰ τὴν εἴσοδον μεγάλην εὐχὴν τῆς 5' ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία τῆς τριθέκτης ἔπαυσε νὰ τελεῖται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς, ὑποκατασταθεῖσα βαθμηδὸν ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχῶν μοναχικῶν ἀκολουθιῶν, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι τοῦ ἄσματικοῦ τυπικοῦ. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διετηρεῖτο προφανῶς μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων (1204), εἰς δὲ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν Θεσσαλονίκης ἐπέζησε μέχρι καὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν Τούρκων (1430). Κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Συμεῶν καταρτισθὲν Τυπικὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης ἡ τέλεσις αὐτῆς προεβλέπετο ἐν τῷ ναῷ τούτῳ κατὰ πάσας τὰς «κοινὰς» ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν. Ρητὴν μαρτυρίαν περὶ τελέσεως αὐτῆς κατὰ

τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος δὲν ἔχομεν. Κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην πάντως δὲν ἐτελεῖτο πλέον αὐτή. Εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐτελεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν Τετάρτην τῆς μέσης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (πρβλ. Ὑποτύπωσιν ἐν συνόψει τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ, κῶδ. Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 2047, φ. 21v, 22v, 23r).

Περὶ τῆς τριθέκτης βλέπε *E. Ἀντωνιάδου*, Περὶ τοῦ ἁσματικοῦ ἢ βυζαντινοῦ κοσμικοῦ τύπου τῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἡμερονυκτίου προσευχῆς, ἐν Ἀθήναις 1951, σελ. 65-72, *J. Mateos*, *Le Typicon de la Grande Église*, τ. I, Roma 1962, σελ. XXIV, τ. II, Roma 1963, σελ. 323 καὶ *M. Arranz*, *Les prières presbytérales des Petites Heures dans l'ancien Euchologe byzantin*, ἐν *Orientalia Christiana Periodica*, τ. 39 (1973), σελ. 29-82.

Πλήρης διάταξις τῆς ἀκολουθίας τῆς τριθέκτης δὲν ἔχει ἐπισημανθῆ εἰς λειτουργικὰ χειρόγραφα, διὸ καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως αὐτῆς προσκρούει εἰς ἱκανὰς δυσχερείας. Περιγραφὴν αὐτῆς παρέχει ὁ Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἐν τῷ Διαλόγῳ αὐτοῦ, κεφ. TNB' (*Migne PG 155, 649-653*), ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι οὗτος εἶναι ὁ τελευταῖος περὶ αὐτῆς μάρτυς καὶ ὡς ἐκ τούτου δίδει τὴν κατὰ τοὺς ὑστάτους χρόνους διαμορφωθείσαν τάξιν αὐτῆς, εἰς τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ δὲν ὀναγράφει πλήρη τὰ κείμενα, οὔτε δηλοῖ καὶ τὸν τρόπον τῆς ψαλμωδίας τῶν κατ' αὐτὴν ψαλλομένων. Τέσσαρες ἀφ' ἑτέρου κώδικες, ὁ Βαρβερινὸς 336 τοῦ Η' αἰῶνος (φ. 77r-84r), Σινᾶ 956 τοῦ Ι' (*A. Dmitrievskij*, *Opisanie liturgitseskich rucopisej*, τ. II, *Εὐχολόγια*, Kieiv 1901, σελ. 17), 957 τοῦ Θ'-Ι' (φ. 76v-87r, *A. Dmitrievskij*, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 9-12) καὶ 961 τοῦ ΙΑ'-ΙΒ' αἰῶνος (φ. 46r-50r, *A. Dmitrievskij*, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 77) δίδουν μόνον τὰ εἰς τὸν ἱερέα ἀφορῶντα κείμενα, ἦτοι τὰς εὐχὰς, καὶ ὀλίγας μόνον ἐνδείξεις περὶ τῶν διακονικῶν παρακελεύσεων καὶ ἐλαχίστας περὶ τῶν τοῦ χοροῦ. Ὁ *M. Arranz*, ἐπεσήμανε καὶ ἑτέρους πέντε κώδικας

περιέχοντας ὁμοίως τὰς εὐχὰς τῆς τριθέκτης, τὸν Λένινγκραδ 226 τοῦ Ι' αἰῶνος, Κρυπτοφέρρης Gb VII τοῦ Ι' αἰῶνος, Σεβαστιάνωφ 474 τοῦ Ι'-ΙΑ' αἰῶνος, Κρυπτοφέρρης Gb I' τοῦ ΙΑ'-ΙΓ' αἰῶνος καὶ Βατικανοῦ 1970 τοῦ ΙΒ' αἰῶνος (ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 67-75). Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως, τὸ διασωθὲν εἰς τοὺς κώδικας Πάτμου 266 τοῦ Θ'-Ι' αἰῶνος καὶ Τιμίου Σταυροῦ 40 (*J. Mateos, Le Typicon de la Grande Église*, τ. II, Roma 1963, σελ. 4 ἐξ.), παρέχει ἱκανὰ μὲν στοιχεῖα περὶ αὐτῆς, ἀφορῶντα ὅμως εἰς τὰ κινητὰ μόνον ταύτης μέρη. Ἡ σειρὰ ἐξ ἄλλου τῶν κατ' αὐτὴν ἀναγινωσκομένων προφητικῶν ἀναγνωσμάτων μετὰ τῶν εἰσαγόντων καὶ κατακλειόντων ταῦτα προκειμένων, ὡς καὶ τῶν ἀντὶ τρισαγίου ψαλλομένων τροπαρίων τῆς προφητείας, εἶναι καλῶς γνωστὰ ἐκ τοῦ ρηθέντος Τυπικοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐκ τῶν ἐν χρήσει μοναχικῶν Τριωδίων, ὅπου ταῦτα περιελήφθησαν ὡς παρενειρόμενα περὶ τὸ μέσον τῆς Σ' μοναχικῆς ὥρας.

Στηριχθέντες ἐπὶ τῶν πηγῶν τούτων κατηρτίσαμεν τὸ κατωτέρω πλῆρες κείμενον τῆς τριθέκτης. Ἀπεφύγαμεν, λόγῳ τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ τῆς ἐκδόσεως, τὴν χρησιμοποίησιν κριτικῶν σημείων ἢ ἄλλων ἐνδείξεων καὶ ὑποσημειώσεων. Ἐπεξηγήσεις ὅμως τινὲς εἶναι διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἀπαραίτητοι:

Ἡ διὰ τοῦ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...*» ἑναρξίς τῆς ἀκολουθίας ρητῶς μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Συμεῶν. Πᾶσαι ἐξ ἄλλου αἱ ἁσματικαὶ ἀκολουθίαι ἤρχιζον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Πλῆρες κείμενον τῶν εἰρηνικῶν τῆς τριθέκτης δὲν παρέχεται ὑπὸ τῶν πηγῶν. Οὐδαμοῦ ὅμως μαρτυρεῖται ὅτι ταῦτα ἦσαν διάφορα τῶν τῆς λειτουργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου.

Πᾶσαι αἱ εὐχαὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Συμεῶν φαίνεται ὅτι ἐλέγοντο μυστικῶς. Κατὰ τὰς παλαιότερας πηγὰς, εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ. Προετιμήσαμεν τὴν παλαιότεραν πρᾶξιν.

Τὸ κείμενον πασῶν τῶν εὐχῶν ἐλήφθη ἐκ τοῦ Βαρβερινοῦ κώδικος ὡς ἀρχαιότερου καὶ ἀκριβεστέρου. Αἱ διαφοροὶ ἀναγνώσεις τῶν ἄλλων κωδίκων στεροῦνται ἰδιαζούσης σπουδαιότητος.

Ὡς πρὸς τὰ ψαλμικὰ ἀντίφωνα δὲν παρατηρεῖται δυσχερεία τις. Ἡ διαίρεσις μόνον τῶν στίχων τῶν ψαλμῶν δὲν εἶναι ἐπακριβῶς γνωστή. Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἐστηρίχθημεν ἐπὶ τῶν ἐν λειτουργικῇ χρήσει κειμένων, συμπτύξαντες μόνον μικροῦς τινὰς στίχους, κατὰ τοιοῦτον ὁμῶς τρόπον ὥστε τὸ «Δόξα» τοῦ Α΄ ἀντιφώνου νὰ ψαλῆ ὑπὸ τοῦ πρώτου χοροῦ, τὸ τοῦ Β΄ ὑπὸ τοῦ δευτέρου, ὁ ὁποῖος κατάρχεται καὶ τῆς ψαλμωδίας αὐτοῦ, καὶ τὸ τοῦ Γ΄ πάλιν ὑπὸ τοῦ πρώτου. Περὶ τῶν ἤχων καὶ τοῦ ἐν γένει τρόπου τῆς ψαλμωδίας τῶν ἀντιφώνων δὲν ἔχομεν μαρτυρίας. Θὰ ἠδύναντο πάντως νὰ ψαλοῦν κατὰ μίμησιν τῶν ἀντιφώνων τῆς λειτουργίας, μετὰ τῶν ὁποίων τὰ δύο πρῶτα ἔχουν καὶ κοινὰ ἐφύμνια, ἢ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ψαλμωδίας τοῦ ἀμώμου κατὰ τὰς νεκρωσίμους ἀκολουθίας, ἢ τῶν ἐκλογῶν τοῦ ὁρθρου τῶν ἑορτῶν, αἱ ὁποῖαι, ὡς γνωστόν, διασφύζουν τὸν ἁσματικὸν τρόπον τῆς ψαλμωδίας τῶν ψαλμῶν. Οἱ ψαλμοὶ τῶν ἀντιφώνων τῆς τριθέκτης ἐψάλλοντο ὁλόκληροι.

Περὶ τὰ ἐφύμνια δὲν συμφωνοῦν αἱ πηγαί. Τοῦ Α΄ ἀντιφώνου ἦτο τὸ «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...» τοῦ Β΄ κατὰ μὲν τὸ Τυπικὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως τὸ τριπλοῦν «Ἀλληλούϊα», κατὰ τὸν Συμεὼν τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...» τοῦ Γ΄ κατὰ τὸν Συμεὼν τὸ «Ἀλληλούϊα» διπλοῦν, κατὰ τὸ Τυπικὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας προφανῶς ὁ ὕμνος «Ὁ μονογενὴς Υἱός...», ὡς μαρτυρεῖται εἰς τὴν τάξιν τῆς τριθέκτης τῆς Τετάρτης τῆς Τυροφάγου. Κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην καὶ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν κατὰ τὸ αὐτὸ Τυπικὸν ἐψάλλετο ὡς ἐφύμνιον τὸ τροπάριον «Προσκυνοῦμεν τὴν λόγχην...». Προετιμήσαμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Συμεὼν μαρτυρούμενα ἐφύμνια ὡς συντομώτερα καὶ ὡς ἀσφαλέστερον μαρτυρούμενα.

Περὶ τῆς εἰσόδοιο ὁ Συμεὼν μαρτυρεῖ ὅτι ἐγίνετο εἰς

τὸν στίχον «Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμφ...» (Ψαλμ. ρ', 6β) «ἄχρι τέλους τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἐν ἐνὶ στίχῳ». Δὲν εἶναι φανερόν τί ἐννοεῖ ἐνταῦθα ὁ Συμεών, εἶναι ὁμοίως ἀπίθανον τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ψαλμοῦ νὰ ἐψάλλετο ὑπὸ τοῦ ἐνὸς χοροῦ ὡς εἰς στίχος μεθ' ἐνὸς ἐφυμνίου. Διὸ καὶ ἐξηκολουθήσαμεν τὴν διαίρεσιν τῶν στίχων μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν. Διὰ τῆς εἰσόδου διεκόπτετο ἡ ψαλμωδία τοῦ τρίτου ἀντιφώνου, ὡς ἀκριβῶς ἐγένετο εἰς τὸν ἁσματικὸν ἔσπερινόν καὶ εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν. Οἱ ὑπόλοιποι στίχοι ἐπέχουν θέσιν εἰσοδικοῦ.

Ἡ εὐλογία τῆς εἰσόδου ἐδίδετο ἀρά γε εἰς ἐπήκοον; Ἡ συνήθης πάντως διακονικὴ ἐκφώνησις τῶν εἰσόδων «Σοφία, ὀρθοί» ὑπὸ οὐδεμιᾶς τῶν πηγῶν μαρτυρεῖται.

Ἡ εἴσοδος ἐγένετο «εἰς τὸν σολέα ἐκ τοῦ βήματος» κατὰ τὸν Συμεών. Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐγένετο εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὴν Τετάρτην τῆς Τυρινῆς, τὴν Μεγάλην Πέμπτην καὶ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν ἢ εἴσοδος τοῦ πατριάρχου. Καίτοι δὲν μαρτυρεῖται ρητῶς, φαίνεται ὅτι μετὰ τὴν εὐλογίαν τῆς εἰσόδου ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος εἰσῆρχοντο εἰς τὸ βῆμα. Τοῦτο δύναται νὰ συναχθῆ κατ' ἀναλογίαν ἐκ τῶν ἄλλων εἰσόδων καὶ ἐκ τοῦ ὑπαινιγμοῦ τοῦ Κωνσταντινουπολιτικοῦ Τυπικοῦ «καὶ δίδωσιν ὁ ἀρχιδιάκονος τῷ ἀναγνώστῃ τῷ στιχολογοῦντι εὐλογίαν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου». Εἰς τὸν σολέα, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν νεωτέραν περίοδον, ἐλέγετο μόνον ἡ εὐλογία τῆς εἰσόδου.

Ἡ ἐπακολουθοῦσα σ υ ν α π τ ῆ ἦτο κατὰ τὸ χειρόγραφον τῆς Πάτμου 266 «ἄνευ αἰτήσεων». Κατὰ τὸν Συμεών ἐλέγοντο «πάλιν τὰ εἰρηνικά». Εἶναι ὁμοίως ἀπίθανον ὅτι ἐπαλαμβάνοντο ταῦτα. Τοῦτο εἰς οὐδεμίαν ἀκολουθίαν συμβαίνει. Ὁ Συμεών ἐννοεῖ φαίνεται τὴν μικρὰν συναπτὴν, τὴν ὁποίαν καὶ ἀλλαγῶς ἀποκαλεῖ ὁμοίως «εἰρηνικά». Φαίνεται ὅτι ἐλέγετο ἡ μικρὰ συναπτὴ εἰδικῶς συντετημημένη («ἄνευ αἰτήσεων»). Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐπακολουθοῦν τροπάριον τῆς προφητείας ἐπέχει θέσιν τρισαγίου, εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ συναπτὴ αὕτη ἠκολούθησε τὴν ἐξέλιξιν τῆς πρὸ τοῦ τρισαγίου συν-

απτῆς τῆς θείας λειτουργίας. Ἀρχικῶς δηλαδή ἐλέγοντο τὰ εἰρηνικά, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχον ἀκόμη μετατεθῆ πρὸ τῶν ἀντιφώνων εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λειτουργίας. Βραδύτερον ἐλέγοντο δις. Ὑστερον συνετεμήθησαν εἰς «μικρὰν συναπτὴν» ἢ τὴν συναπτὴν «ἄνευ αἰτήσεων» διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸ «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» τῆς σημερινῆς πράξεως. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ταύτας καὶ διὰ τὴν ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῆς μικρᾶς συναπτῆς ἠκολούθησαμεν ἐνταῦθα τὴν παράλληλον λειτουργικὴν πράξιν.

Τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, τὰ προκείμενα καὶ ἡ προφητεία ἐλήφθησαν ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς τριτοέκτης τῆς Πέμπτης τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Καὶ τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ Τριψῆδιον συμφωνοῦν ἐν προκειμένῳ. Τὸ τροπάριον τῆς προφητείας ἐψάλλετο «ἀντὶ τρισαγίου» ἐκ τρίτου καὶ μετὰ τὸ «Δόξα καὶ νῦν» ἐπανελαμβάνετο καὶ πάλιν ὡς «περισσὴ», ὡς ἀκριβῶς καὶ τὸ τρισάγιον. Τοῦτο ρητῶς μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν κωδίκων Πάτμου καὶ Τιμίου Σταυροῦ. Ὁ Συμεὼν δὲν καθορίζει πόσας φοράς τοῦτο ἐψάλλετο. Τὸ τροπάριον ἐψάλλετο ὑπὸ τῶν ψαλτῶν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος.

Τὰ πρὸ καὶ μετὰ τὴν προφητείαν προκείμενα ἐλαμβάνοντο ἐκ τῶν ψαλμῶν κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν τῶν σειρᾶν. Οἱ ψαλμοὶ ἐψάλλοντο κατ' ἀρχάς, ὡς φαίνεται, ὀλόκληροι καὶ εἰς ἕκαστον στίχον αὐτῶν ἐπανελαμβάνετο τὸ προκείμενον. Ἐνωρὶς δμως οἱ στίχοι περιστάλησαν εἰς ἓνα καὶ μόνον, ὡς ἤδη ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρεῖται, πλὴν ἐξαιρέσεών τινων κατὰ τὰς ὁποίας διατηροῦνται δύο στίχοι (π.χ. τὴν Δευτέραν τῆς Α' ἑβδομάδος). Ὁ τρόπος τῆς ψαλμωδίας τοῦ προκειμένου μεθ' ἑνὸς στίχου διετηρήθη εἰς τὰ προκείμενα τοῦ καθ' ἡμέραν ἐσπερινοῦ, κατὰ τὸν τύπον τῶν ὁποίων ἀποκατεστήσαμεν τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἀκολουθίας.

Τὸ ἀνάγνωσμα, «εἰς τύπον...τοῦ ἀποστόλου ἄμα καὶ τοῦ εὐαγγελίου», ἐλαμβάνετο κατὰ συνέχειαν ἐκ τοῦ προφητικοῦ μὲν βιβλίου τοῦ Ἡσαίου κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσ-

σαρακοστήν, ὡς «τὰ περὶ τοῦ Σωτῆρος ἐμφανέστερον τῶν ἄλλων κηρύττοντος καὶ τὰ περὶ τοῦ πάθους μᾶλλον αὐτοῦ», ἐκ τοῦ Ἰεζεκιήλ δὲ κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, «ὡς καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος καὶ τὴν ἔγερσιν προαγορεύοντος» κατὰ τὸν Συμεών. Τὸ τῆς Πέμπτης τῆς Β' ἑβδομάδος, τὸ ὁποῖον παραθέτομεν ἐνταῦθα, προέρχεται ἐκ τοῦ Ἑσαίου ς' 1-12. Τὸ ἀνάγνωσμα ἀνεγινώσκετο ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος.

Τὰ λοιπὰ ἀκολουθοῦν τὴν τάξιν τῆς θείας λειτουργίας. Αἱ εὐχαὶ ὁμοῦς, πλὴν τῆς εὐχῆς τῆς ἐκτενοῦς, εἶναι διαφοροί.

Ἡ μεγάλη τέλος εὐχή μετὰ τὰ πληρωτικά καὶ τὰς αἰτήσεις, ὡς καὶ ἡ εὐχή τοῦ Α' ἀντιφώνου, κατὰ τὸν κώδικα Σινᾶ 957 ἦσαν εὐχαὶ γονυκλισίας εἰσαγόμεναι διὰ τῆς διακονικῆς παρακελεύσεως «Κλίνοντες τὰ γόνατα, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Τοῦτο ὁμοῦς δὲν μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν ἄλλων πηγῶν.

Τὰ ἐναλλασσόμενα κινητὰ μέρη τῆς τριθέκτης, ἐκτυπούμενα εἰς τὸ κείμενον διὰ μικροτέρων τυπογραφικῶν στοιχείων, ἐλήφθησαν, ὡς ἀνωτέρω ἐδηλώθη, ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς Πέμπτης τῆς Β' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἐν περιπτώσει τελέσεως αὐτῆς εἰς ἄλλην ἡμέραν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, τὸ πρῶτον προκείμενον, τὸ ἀνάγνωσμα τῆς προφητείας καὶ τὸ δεύτερον προκείμενον θὰ παρεμβληθοῦν, κατὰ τὸν κατωτέρω ἐκτιθέμενον τύπον, ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἡμέρας κατὰ τὸ ἐν χρήσει Τριώδιον καὶ θὰ ψαλοῦν κατὰ τὸν ἐκεῖ ἐκάστοτε δηλούμενον ἦχον. Ταῦτα εὗρηται, ὡς γνωστόν, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου ἐκάστης νηστίμου ἡμέρας («Εἰς τὴν τριθέκτην»). Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μέσης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν θὰ παρεμβληθοῦν καὶ τὰ διὰ μικροτέρων ὁμοίως στοιχείων ἐκτυπωθέντα διπλοκατηχούμενα.

- A.** = Ἀναγνώστης
- Δ.** = Διάκονος
- Ι.** = Ἱερεὺς
- Λ.** = Λαὸς
- *** = Ἀλλαγὴ στίχου (ἐπὶ ἑμμέτρῳ κειμένου)

**ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΘΕΚΤΗΣ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΓΙΑΙΣ ΝΗΣΕΤΕΛΑΙΣ**

ΕΝΑΡΞΙΣ

- Δ. Εὐλόγησον, δέσποτα.
Ι. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Λ. Ἀμήν.

ΟΜΑΣ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Α΄

- Δ. Τὰ εἰρηνικὰ ἢ τὴν μεγάλην συναπτὴν
Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν
ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐ-
σταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ
τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πί-
στεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ

τιμίῳ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡ-
μῶν, παντός τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας
καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν
τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, κα-
μόνων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶ-
μεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
 Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
 δόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
 θένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
 σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
 ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 Λ. Σοί, Κύριε.

I. Τὴν εὐχὴν τοῦ Α' ἀντιφώνου

Ὁ Θεός, ὁ ἐπὶ τῶν χερουβὶμ καθεζόμενος καὶ
 ὑπὸ τῶν σεραφὶμ δοξαζόμενος, ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου
 καὶ διεγείρον ἡμῶν τὸν νοῦν πρὸς δοξολογίαν
 τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἐξάρπασον δὲ ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἵνα τῷ φωτί σου
 καταλαμπόμενοι καὶ τῇ βουλῇ σου ὁδηγούμενοι
 πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἀξιωθῶμεν τῆς ἐπουρα-
 νίου βασιλείας, συναριθμούμενοι πᾶσι τοῖς ἐκλε-
 κτοῖς σου.

(ἐκφώνως) Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ
 ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
 μεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
 ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὸ Α' ἀντίφωνον. Ψαλμὸς κδ'

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς
 μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνηθῆν εἰς τὸν
 αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ
γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυ-
θῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς· τὰς
ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι καὶ τὰς τρίβους
σου δίδαξόν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ὅδηγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δι-
δαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου καὶ σὲ
ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰ-
κτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεῃ σου, ὅτι ἀπὸ
τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ
μνησθῆς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ,
ἐνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομο-
θετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ· ὁδηγήσει πραεῖς
ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶ-

σον ἡμᾶς.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτία μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἢ ἡρετίσατο· ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ· αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου

καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με· φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε· λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

ΟΜΑΣ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Β'

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθέ-

νου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχὴν τοῦ Β' ἀντιφώνου

Δεόμεθά σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μακροθύμησον ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ φεῖσαι τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σου, ὁ εἰδὼς ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, λυτρούμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ καὶ πάντων τῶν ἐνεστώτων καὶ ἐπερχομένων δεινῶν καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ μετᾶστησαι εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

(ἐκφώνως) Ὅτι δεδόξασται σου τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὸ Β' ἀντίφωνον. Ψαλμὸς κς'

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου· οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούϊα.

Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῆ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούϊα.

Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούϊα.

Ὅτι ἔκρυσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούϊα.

Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούϊα.

Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλ-

ληλούϊα.

Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον ζητήσω. Ἐξε-
ζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου,
Κύριε, ζητήσω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλ-
ληλούϊα.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ
καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλ-
ληλούϊα.

Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ
μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός, ὁ σωτήρ μου· ὅτι
ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με,
ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλ-
ληλούϊα.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ
ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλ-
ληλούϊα.

Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι
ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι καὶ ἐψεύσατο
ἡ ἀδικία ἐαυτῆ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλ-
ληλούϊα.

Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζών-
των.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούϊα.

Ἐπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,* ψάλλοντάς σοι· Ἄλληλούϊα.

ΟΜΑΣ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Γ'

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχὴν τοῦ Γ' ἀντιφώνου

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, οὗ ἡ δόξα ἀκατάληπτος καὶ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλαν-

θρωπία ἄφατος· σύ, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου καὶ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν τὰ ἐλέη σου· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου καὶ ἐργάτας ἀληθινούς ἀνάδειξον τῶν σῶν ἐντολῶν, ἵνα μὴ καταισχυθῶμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως τῷ φοβερῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ σου παριστάμενοι.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἄγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὸ Γ' ἀντίφωνον. Ψαλμός ρ'

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με;

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Διεπορευόμενη ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἅπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ,
τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Ἵπερηφάνω ὀφθαλμῶ καὶ ἀπλήστῳ καρδία
τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς,
τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ.

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ΕἰΣΟΔΟΣ

Εἰς τὸν στίχον τοῦτον ἄχρι τέλους τοῦ ψαλμοῦ, ὡς ἐν
ἐνὶ στίχῳ, γίνεται εἴσοδος εἰς τὸν σολέα ἐκ τοῦ βήματος
διακόνου καὶ ἱερέως δίχα φώτων καὶ θυμιατοῦ, πορφυρᾶ
ἄμφια περιβεβλημένων

- Δ. Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.
 Ι. Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου, Κύριε,
 πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 νων.
 Λ. Ἀμήν.

Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλει-
τούργει· οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποι-
ῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Εἰς τὰς πρώτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρ-
τωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυ-

ρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

(ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ)

Δ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

I. Τὴν εὐχὴν τῆς Ϛ΄ ὥρας

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ διδοὺς
εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ προσδεχόμενος τὰς ἰκε-
σίας τῶν δούλων σου τῶν βοώντων πρὸς σὲ νυ-
κτὸς καὶ ἡμέρας, κλῖνον καὶ νῦν τὸ οὖς σου καὶ
ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· μὴ
ἀποστρέψῃς, Κύριε, τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν, μηδὲ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν
ἀρχαίων, ὁ γινώσκων τὸ πλάσμα ἡμῶν καὶ ἐπι-
στάμενος τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν. Μνήσθητι, Κύριε,
ὅτι χοῦς ἐσμεν, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ
ἐπιστρέφον, καὶ τῇ μεγαλωσύνῃ τοῦ βραχίονός
σου περιποίησαι ἐν ἐλέει τὴν ζωὴν ἡμῶν· ὁδή-
γησον ἡμᾶς ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ, τοῦ πορευθῆναι ἐν τῇ
τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· δίδαξον ἡμᾶς τοῦ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου, λαλεῖν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου,
μελετᾶν τὸν νόμον σου ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐν-
τειλαι τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις σου τοῦ διαφυλάξαι

ἡμᾶς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ἡμῶν καὶ ῥύσασθαι ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ· πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως καὶ τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀγαλλιάσεως τοῦ λαλεῖν ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδειν τε καὶ ψάλλειν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν καὶ εὐχαριστεῖν ἐπὶ πᾶσι σοὶ τῷ Θεῷ τῶν ὅλων τῷ σῶζοντι τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸν πλοῦτον τοῦ ἐλέους σου.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὸ τροπάριον τῆς προφητείας. Ἦχος α΄

Πεπτωκότας ἀνάστησον ἡμᾶς,* ἀποστραφέντας ἐπίστρεψον* πρὸς σέ, ὁ Θεός, ὡς φιλόθρωπος,* ὁ τῆς γῆς συνέχων τὰ πέρατα (γ΄).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Πρὸς σέ, ὁ Θεός, ὡς φιλόθρωπος,* ὁ τῆς γῆς συνέχων τὰ πέρατα.

Καὶ ἡ περισσὴ

Πεπτωκότας ἀνάστησον ἡμᾶς,* ἀποστραφέντας ἐπίστρεψον* πρὸς σέ, ὁ Θεός, ὡς φιλόθρωπος,* ὁ τῆς γῆς συνέχων τὰ πέρατα.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Α. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς λγ΄

Λ. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου (δίς).

Α. Στίχ. Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Λ. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου.

Α. Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Ἀναγινώσκει τὴν προφητείαν

Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· ὦ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαί· ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ καὶ τὸν βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν σεραφίμ καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν· Ἴδού, ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; Καὶ εἶπα· Ἴδού ἐγὼ εἰμι· ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι καὶ εἶπὸν τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῆ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσίν

αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμ-
 μυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσίν ἀκού-
 σωσι καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσωμαι
 αὐτούς. Καὶ εἶπα· "Ἔως πότε, Κύριε; Καὶ εἶπεν· "Ἔως ἂν ἐ-
 ρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι καὶ οἴκοι πα-
 ρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρη-
 μος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς λδ'

- Λ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου (δίς).
 Α. Στίχ. Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον
 τοὺς πολεμοῦντάς με.
 Λ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΤΕΝΗΣ

Δ. Τὴν ἐκτενή

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
 Δ. Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
 δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 Λ. Κύριε, ἐλέησον.
 Δ. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
 δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ).
 Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δει-
 νος).
 Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ).
 Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱε-

ρέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

I. Τὴν εὐχὴν τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρά τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά

σοῦ πλούσιον ἔλεος.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος
Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΔΕΗΣΕΙΣ ὑΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Δ. Τὰ κατηχούμενα

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ

κλίνατε.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχήν ὑπὲρ τῶν κατηγουμένων

Κύριε παντοκράτορ καὶ φιλόθρωπε, ἐπίδε ἐξ ὕψους ἁγίου σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηγουμένους τοὺς κλίνοντάς σοι τὸν ἑαυτῶν ἀσχένα καὶ ἀναμένοντας τὸ παρά σοῦ ἔλεος ἀποκάλυψον αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης σου, συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιμνῇ καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῆς διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀναγεννήσεως·

(ἐκφώνως) Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Δ. Τὴν ἀπόλυσιν τῶν κατηγουμένων

Ὅσοι κατηγούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηγούμενοι, προέλθετε.

Ἀπὸ τῆς μεσονηστήμου Τετράδος παρεμβάλλει τὰ διπλοκατηγούμενα

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προσέλθετε· εὐξασθε, οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τῷ Κυρίῳ.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

- Δ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτούς καὶ ἐνδυναμώσῃ.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Φωτίσῃ αὐτούς φωτισμῶ γνώσεως καὶ εὐσεβείας.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Καταξιώσῃ αὐτούς ἐν καιρῶ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Ἀναγεννήσῃ αὐτούς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Χαρίσθῃ αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Συγκαταριθμήσῃ αὐτούς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποιμνῇ.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Σῶσον, ἐλέησον, φώτισον καὶ ἀντιλαβοῦ αὐτοῖς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
Δ. Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπίφανον τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐπὶ πάντας ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους, τοὺς καὶ νῦν ὑποκεκλικότας σοι τὸν αὐχένα τὸν ἑαυτῶν εἰς τὸ ἐναυγᾶσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου σου· ἄγγελον φωτὸς ἐξαπόστειλον ρυόμενον αὐτούς ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, ἵνα τῆς ἀθανάτου σου δωρεᾶς ἀξιούμενοι καὶ κατὰ τὰς ἐντολάς

σου πολιτευόμενοι, τῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἀπολαύσω-
σιν.

(ἐκφώνως) Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Δ. Τὴν ἀπόλυσιν τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα ἐδρεπιζομένων

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα,
προέλθετε.

Ὅσοι κατηγούμενοι, προέλθετε· μὴ τις τῶν
κατηγουμένων.

ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Δ. Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Σοφία.

Ι. Τὴν Α' ἐδὴν ὑπὲρ τῶν πιστῶν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆς πολυθέου πλάνης
διὰ τῆς σῆς παρουσίας ἀποστήσας τὸν ἄνθρωπον,
διὰ τῶν θαυμάτων σου ποιήσας γνωρίζειν σὲ τὸν
μόνον δημιουργὸν καὶ ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ
τὴν ἐλπίδα τίθεσθαι ἐπὶ σοί, πολυέλεος ὑπάρχων,
τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀνόματί σου καὶ ἁγίασον

ἡμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου καὶ κατάπεμψον τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

(ἐκφώνως) Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Δ. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Σοφία.

Ι. Τὴν Β' εὐχὴν ὑπὲρ τῶν πιστῶν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὴν πάροδον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου περιστείλας διὰ τὸ ἀσθενές καὶ εὐάλωτον τῆς αὐτοῦ φύσεως καὶ ἀντάμειψιν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ καταγωνιζομένῳ τῶν ἔργων τοῦ ἐχθροῦ, αὐτός, δέσποτα, κραταίωσον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου, ἐνίσχυσον ἡμᾶς ἐν τοῖς λόγοις σου, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

(ἐκφώνως) Ὅτι γυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ - ΑΙΤΗΣΕΙΣ

- Δ. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν
καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Λ. Παράσχου, Κύριε.
- Δ. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.
Λ. Παράσχου, Κύριε.
- Δ. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτη-
σώμεθα.
Λ. Παράσχου, Κύριε.
- Δ. Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ
εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Λ. Παράσχου, Κύριε.
- Δ. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ
καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτη-
σώμεθα.
Λ. Παράσχου, Κύριε.
- Δ. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα,
ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώ-

μεθα.

Λ. Παράσχου, Κύριε.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημο-
νεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

I. Τὴν μεγάλην εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φι-
λάνθρωπος, ὁ μόνος χρηστὸς καὶ ἐπιεικῆς, ὁ
μόνος οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων Θεὸς ἡμῶν καὶ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ
ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου σταυρωθέντος καὶ τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ ἐξεγερθέντος καὶ εἰσελθόντος εἰς τὴν
δόξαν τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν σὴν· ἐλθέτω ἡ χάρις
σου ἐφ' ἡμᾶς τοὺς δούλους σου καὶ ἐνδυναμώσατω
ἡμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης σου. Πά-
τερ εὐσπλαγχνίας, φώτισον ἡμῶν τὰ σπλάγχνα
καὶ πάντα τὰ μέλη τῷ σῷ θελήματι καὶ καθάρι-
σον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κακίας καὶ ἀμαρτίας, συν-
τήρησον δὲ ἡμᾶς ἀσπίλους καὶ ἀμώμους ἀπὸ πά-
σης περιεργίας τοῦ ἀντικειμένου· καὶ χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε, κατὰ τὴν σὴν χρηστότητα τὰ σὰ
νοεῖν, τὰ σὰ φρονεῖν, ἐν τοῖς σοῖς ἀναστρέφεσθαι,
τὸν σὸν φόβον φοβεῖσθαι καὶ ποιεῖν τὰ σοὶ εὐά-
ρεστα ἕως τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἡμέρας καὶ ὥρας
καὶ ἀναπνοῆς. Ἐπικαλούμεθά σε, δέσποτα, τὸν

ἀληθινὸν ἡμῶν Θεὸν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὅπως
ἂν κατὰ τὸ ἀνεκδιήγητόν σου ἔλεος σφραγίσῃς
ἡμῶν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα· καὶ
διατήρησον ἀπὸ παντὸς πονηροῦ δαίμονος, ἀπὸ
παντὸς ἔρπετοῦ ἰοβόλου, ἀπὸ παντὸς θηρίου τοῦ
ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ πάσης ἀνομίας, ἀπὸ πάσης φαρ-
μακείας, ἀπὸ πάσης πλάνης καὶ πάσης ματαιό-
τητος, ἀπὸ πάσης πορνείας καὶ πλεονεξίας, ἀπὸ
πάσης νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ παντὸς ψεύδους
καὶ πάσης ῥαδιουργίας καὶ πάσης παγίδος τοῦ
ἀντικειμένου ἡμῖν. Πάτερ ἀφθαρσίας, σκέπασον
ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ
μὴ ἐγκαταλείπῃς ἡμᾶς, μηδὲ ποιήσῃς ἐπίχαρμα
ἐχθρῶν καὶ ἐξουδένωμα λαοῦ καὶ καταπάτημα
δαιμόνων, ἀλλ' ἵνα ἡ σὴ χάρις καὶ τὸ σὸν ἔλεος
εἶη μεθ' ἡμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

(ἐκφώνως) "Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ - ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ι. Εἰρήνη πᾶσι.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Λ. Σσί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας (πρὸς τὸν λαὸν)

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ὄμματι εὐσπλάγχνω τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν ἐπισκεπτόμενος, εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς τοὺς ὑποκεκλιχότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς καὶ ὕψωσον τὸ κέρασ ἡμῶν ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου.

(ἐκφώνως) Εἶη τὸ πανάγιον ὄνομα τῆς φιλανθρωπίας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Δ. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ΠΑΝΝΥΧΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«Παννυχίς» ὠνομάζετο ἀκολουθία τοῦ ἁσματικοῦ ἢ κοσμικοῦ βυζαντινοῦ τυπικοῦ, ψαλλομένη κατὰ τὸ ἑσπέρας ἐν εἴδει μικρᾶς ἀγρυπνίας εἰς τὴν θέσιν περίπου τοῦ μοναχικοῦ μεγάλου ἀποδείπνου, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔχει καὶ τινὰ κοινὰ σημεῖα. Ἀρχικῶς, κατὰ τὴν μαρτυρίαν Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονίκης (Διάλογος κατὰ πασῶν τῶν αἵρέσεων καὶ περὶ ... τῶν ἱερῶν τελετῶν τε καὶ μυστηρίων πάντων τῆς Ἐκκλησίας, κεφ. ΤΜΖ', *Migne PG 155, 625 B*), ἐτελεῖτο «κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν» ὕστερον ἢ τέλεισις αὐτῆς περιωρίσθη εἰς μόνην τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν καὶ τελικῶς εἰς τὴν πρώτην μόνον ἑβδομάδα αὐτῆς καὶ εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα. Εἰς τὴν παλαιοτάτην πράξιν τῆς καθ' ἡμέραν τελέσεως τῆς παννυχίδος ἀνάγονται ἀναμφιβόλως αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν ὁποίων γίνεται σαφῆς ἢ καὶ ἔμμεσός τις ὑπαινιγμὸς περὶ τῆς περιόδου τῶν Νηστειῶν. Εἰς τοῦτο συνηγοροῦν καὶ αἱ ὑπὸ τῶν χειρογράφων τιθέμεναι εἰς αὐτὰς ἐπιγραφαί, εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν ὁποίων δίδεται εἰδικὸς τις προσδιορισμὸς περὶ τῆς περιόδου ταύτης· ἀντιθέτως αἱ εὐχαὶ τῆς παννυχίδος τίθενται παρὰ τὰς λοιπὰς κοινὰς εὐχὰς τῆς ἀκολουθίας τοῦ νυχθημέρου. Ὅσα ἐκ τῶν χειρογράφων προσδιορίζουν ὡς χρόνον τῆς τελέσεως τῆς παννυχίδος τὰς «ἀγίας νηστείας» ἢ ἀνάγονται εἰς μεταγενεστέραν ἐποχὴν ἢ περιέχουν στοιχεῖα προσιδιάζοντα εἰς τὴν περίοδον ταύτην.

Ἦδη ὁμως κατὰ τὸν Ι' αἰῶνα ἡ παννυχίς, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως (κώδιξ Τιμίου Σταυροῦ 40 καὶ Πάτμου 266), ἐτελεῖτο μόνον καθ' ὠρισμένας ἑορτὰς τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν Α' ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν καὶ κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα. Κείμενόν τι ὑπὸ τὸν τίτλον «Διήγησις ψυχοφελῆς πάνυ περὶ

Θεοφίλου τοῦ βασιλέως, ὅπως ὁ φιλόανθρωπος...συγγνώμη δέδωκε τῷ Θεοφίλῳ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» ἀποδίδει τὴν ἀρχικὴν σύστασιν τῶν παννυχίδων τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν εἰς τὸν πατριάρχην Μεθόδιον, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως διὰ τῶν δεήσεων τούτων δοθῆ ἄφεσις ἁμαρτιῶν εἰς τὸν Θεόφιλον καὶ προσθέτει· «Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς δευρο ἐξετέθησαν αἱ παννυχίαι ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς» (*W. Regel, Analecta Byzantinorussica, Petropoli 1891, σελ. 31-33*). Ἡ πληροφορία εἶναι ἀπίθανος. Αἱ παννυχίδες προϋπήρχον τοῦ ἔτους 843· ὁ περιέχων τὰς εὐχὰς αὐτῶν Βαρβερινὸς κώδιξ ἀνάγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Η΄ αἰῶνος. Αἱ παννυχίδες τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν εἶχον καταναυκτικὸν χαρακτήρα. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ περὶ αὐτῶν σημείωσις τοῦ ἀνωτέρου Τυπικοῦ: «Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι δι' ὅλης τῆς ἑβδομάδος αἱ συνήθεις πάννουχοι στάσεις ἐπιτελοῦνται ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἡμετέρων πλημμελημάτων, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν λυτρώσῃται ἡμᾶς τῆς μελλούσης κρίσεως» (κώδ. Τιμίου Σταυροῦ 40, φ. 216ν, *J. Mateos, Le Typicon de la Grande Église, τ. II, Roma 1963, σελ. 14*). Αἱ τῆς Μεγάλῃς ἑβδομάδος ἠκολούθουν τὴν ἰδίαν πρὸς τὰς τῆς Α΄ ἑβδομάδος τάξιν, ὡς περὶ αὐτῶν σημειοῖ τὸ αὐτὸ Τυπικόν: «Δεῖ εἰδέναι ὅτι δι' ὅλης τῆς ἑβδομάδος αἱ παννυχίαι στάσεις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ γίνονται καθὼς καὶ ἐν τῇ Α΄ ἑβδομάδι τῶν Νηστειῶν» (φ. 225ν, *J. Mateos, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 66*). Κατὰ τὸ Τυπικόν τῆς Μεγάλῃς ἑβδομάδος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τῶν Ἱεροσολύμων τοῦ ἔτους 1122 (κώδ. Τ. Σταυροῦ 43) ἄσματικαὶ παννυχίδες ἐτελοῦντο ἐν τῷ ναῷ τούτῳ κατὰ τὴν Μεγάλῃν Δευτέραν, Μεγάλῃν Τρίτην καὶ Μεγάλῃν Τετάρτην (*Α. Παπαδοπούλου - Κεραμέως, Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας, τ. Β', Πετροῦπολις 1894, σελ. 51. 66. 83*)· κατὰ τὸ Τυπικόν τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης (*Συμεῶν Θεσσαλονίκης, Ὑποτύπωσις ἐν συνόψει τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἑορτῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, κώδ. Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἀθη-*

νων 2047, φ. 22γα) μόνον κατὰ τὴν Α΄ ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν, ἐνῶ αἱ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος εἶχον ἤδη ὑποκατασταθῆ ὑπὸ τῶν μοναχικῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἡμερῶν τούτων.

Αἱ τελευταῖαι περὶ τῶν ἁσματικῶν παννυχίδων μαρτυρίαι εὑρηναὶ παρὰ τῷ Συμεῶν Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος παρέχει καὶ τὴν τελευταίαν τούτων περιγραφὴν (Διάλογος..., κεφ. ΤΝΣ΄, *Migne* PG 155, 660-661). Κατὰ τὴν ἐποχὴν ὁμοίως ταύτην τὴν ἀρχικὴν θέσιν τῆς ἀκολουθίας ταύτης εἶχε καταλάβει τὸ μοναχικὸν ἀπόδειπνον, ἡ παννυχὶς δ' ἐτελεῖτο συναπτῶς πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων ὡς τελευταῖα τῆς δευτέρας ὁμάδος τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Α΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν (τριθέκτη, μοναχικὸς ἔσπερινός, προανάγνωσις, ἁσματικὸν λυχνικὸν μετὰ Προηγιασμένης καὶ ἁσματικῆς παννυχὶς). Ἡ ὄλη ἀκολουθία ἤρχιζε περὶ τὴν δ' ὥραν τῆς ἡμέρας· ἐπομένως ἡ παννυχὶς ἐτελεῖτο κατὰ τὰς πρώτας μεταμεσημβρινὰς ὥρας (Ἐποτύπωσις ..., ἐνθ' ἄνωτ.), ἐνῶ κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐτελεῖτο μὲν συναπτῶς πρὸς τὴν Προηγιασμένην, ἀλλ' ἡ ὄλη ἀκολουθία ἤρχιζε τὸ ἔσπερας καὶ ἡ παννυχὶς θὰ ἐτελεῖτο, ὡς καὶ ἀρχικῶς, κατὰ τὰς πρώτας ὥρας τῆς νυκτὸς (Α. Παπαδοπούλου - Κεραμέως, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 51).

Περὶ τῆς ἁσματικῆς παννυχίδος βλέπε *M. Arranz*, *Les prières presbytérales des Petites Heures dans l'ancien Euchologe byzantin*, ἐν *Orientalia Christiana Periodica*, τ. 39 (1973), σελ. 29-82 (ἰδίᾳ σελ. 54-55) καὶ εἰδικὴν μελέτην τοῦ ἰδίου *Les prières presbytérales de la «Pannychis» de l'ancien Euchologe byzantin et la «Pannychida» des defunts*, ἐνθ' ἄνωτ., τ. 40 (1974), σελ. 314-343 καὶ τ. 41 (1975), σελ. 119-139.

Ἡ τάξις τῆς ἁσματικῆς παννυχίδος ἔχει ἐπισημανθῆ εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν χειρογράφων. Ταῦτα κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν εἶναι τὰ ἑξῆς:

α') Βαρβερινὸς 336, Η'-Θ' αἰῶνος, φ. 119r - 123v («Ἐδ-

χή ἑσπερινῆ ἀντιφώνου α΄ τῆς παννυχίδος, εὐχή ἀντιφώνου β΄» κλπ.).

β΄) Σινᾶ 956, Γ΄ αἰῶνος («Εὐχαὶ τῆς παννυχίδος»). *A. Dmitrievskij*, *Opisanie liturgitseskich rucopisej*, τ. II, *Εὐχολόγια*, Κίεβ 1901, σελ. 13-15.

γ΄) Σινᾶ 958, Γ΄ αἰῶνος, φ. 44v - 46v («Εὐχαὶ τῆς παννυχίδος»). *A. Dmitrievskij*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 23.

δ΄) Λένινγκραδ 226, Γ΄ αἰῶνος («Εὐχαὶ ἐπὶ παννυχίδα»). *M. Arranz*, *Les prières presbytérales de la «Pannychis»*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 327.

ε΄) Σεβαστιάνωφ 474, Γ΄-ΙΑ΄ αἰῶνος. *M. Arranz*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 328.

ς΄) Σινᾶ 959, ΙΑ΄ αἰῶνος, φ. 144r - 146v («Γερμανοῦ πατριάρχου εὐχαὶ εἰς παννυχίδα»). *A. Dmitrievskij*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 62.

ζ΄) Δρέσδης A 104, ΙΑ΄ αἰῶνος («Ἀντίφωνα καὶ εὐχαὶ τῆς παννυχίδος τῶν ἁγίων Νηστειῶν»). *J. Mateos*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 204-209.

η΄) Παρισίων (Coislin.) 213, ἔτους 1027, φ. 60v - 63r («Εὐχαὶ κατὰ παννυχίδα»). *A. Dmitrievskij*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 1002.

θ΄) Παντελεήμονος ἹΑθω 162, ΙΑ΄ - ΙΒ΄ αἰῶνος, φ. 1r - 4r (ἀκέφαλον). *A. Dmitrievskij*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 39.

ι΄) Σινᾶ 961, ΙΑ΄ - ΙΒ΄ αἰῶνος, φ. 34r - 37r («Εὐχή ἀντιφώνου α΄ τῆς παννυχίδος» κλπ.). *A. Dmitrievskij*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 77.

ια΄) Σινᾶ 962, ΙΑ΄ - ΙΒ΄ αἰῶνος, φ. 63r - 66r («Εὐχαὶ τῶν παννυχίδων»). *A. Dmitrievskij*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 65.

ιβ΄) Κρυπτοφέρρης G b I, ΙΑ΄ - ΙΓ΄ αἰῶνος. *M. Arranz*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 327.

ιγ΄) Τιμίου Σταυροῦ 43, 1122 ἔτους. ἹΑ. Παπαδοπούλου - Κεραμέως, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 51. 66. 83.

ιδ΄) Βατικανοῦ (Ottob.) 344, ἔτους 1177 (μόνον ἢ α΄ εὐχή). *M. Arranz*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 329.

ιε') Βατικανοῦ 1970, IB' αἰῶνος. *M. Arranz*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 328.

ις') Παρισίων (Coislin.) 214, IB' αἰῶνος. *M. Arranz*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 331.

ιζ') Κρυπτοφέρρης G b XIV, IΓ' αἰῶνος. *M. Arranz*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 331.

ιη') Βατικανοῦ (Ottob.) 434, IΓ' αἰῶνος. *M. Arranz*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 331.

ιθ') Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας 149. 104 (94), IΔ' αἰῶνος, φ. 108r - 110v («Ἀντίφωνα καὶ εὐχαὶ τῆς παννυχίδος τῶν ἁγίων Νηστειῶν»). *A. Dmitrienskij*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 350-351.

κ') Παντοκράτορος Ἄθω 149, IE' αἰῶνος (αἱ εὐχαὶ χαρακτηρίζονται «ποίημα Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως εἰς ἑορταζομένους ἁγίους»). *A. Dmitrienskij*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 486.

καὶ κα') Μ. Λαύρας Ἄθω Ω 129, ἔτους 1522, φ. 6r - 7v («Εὐχαὶ τῆς παννυχίδος»). *A. Dmitrienskij*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 747.

Ἐκ τῶν χειρογράφων τούτων τὰ πλεῖστα περιέχουν τὰ εἰς τὸν ἱερέα ἀφορῶντα μέρη τῆς ἀκολουθίας, ἦτοι μόνον τὰς εὐχὰς. Τὰ Δρέσδης A 104 καὶ T. Σταυροῦ 43 μόνον τὰς τυπικὰς διατάξεις. Πληρέστερον εἶναι τὸ Πατρ. Ἀλεξανδρείας 149. 104 (94) τὸ περιέχον καὶ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ εἰς τὸν χορὸν ἀφορῶντα στοιχεῖα. Ὑπὸ τοῦ Συμεῶν Θεσσαλονίκης παρέχεται περιγραφή τῆς παννυχίδος, ὡς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἑτελεῖτο (Διάλογος..., κεφ. TNS', *Migne PG* 155, 660-661). Ὑπὸ τοῦ κώδικος T. Σταυροῦ 40 τοῦ I' αἰῶνος (φ. 216v καὶ 225v, *J. Mateos*, ἔνθ' ἄνωτ., σελ. 14. 66), ὡς καὶ ὑπὸ τῆς Ὑποτυπώσεως τοῦ Συμεῶν Θεσσαλονίκης (κῶδ. Ἀθηνῶν 2047, IE' αἰῶνος, φ. 22ρα) δίδονται συμπληρωματικαὶ τινες πληροφορίες περὶ αὐτῆς.

Ἐπὶ πασῶν τῶν πηγῶν τούτων στηριχθέντες ἐπεχειρήσαμεν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἁσματικῆς ἀκολουθίας τῆς κατανοκτικῆς παννυχίδος, ὡς αὕτη ἑτελεῖτο κατὰ τὴν

Α' ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν (πρβλ. καὶ *Ε. Ἀντωνιάδου*, Περὶ τοῦ ἄσματικοῦ ἢ βυζαντινοῦ κοσμικοῦ τύπου τῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἡμερονυκτίου προσευχῆς, ἐν Ἀθήναις 1951, σελ. 53-56). Ἡ τάξις τῆς παννυχίδος κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν ἦτο περίπου ἢ αὐτὴ πρὸς τὴν ἀνωτέρω. Περὶ τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας παρενεβάλλετο τὸ κοντάκιον μετὰ τῶν οἴκων ἢ ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ἡ ἀποκατάστασις παρουσιάζει πολλὰς δυσχερείας καὶ τοῦτο διότι αἱ πηγαὶ καλύπτουν περίοδον ἑπτὰ ὀλοκλήρων αἰῶνων καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ διαφοραὶ αὐτῶν, λόγῳ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἐξελίξεως τῆς ἀκολουθίας καὶ τῶν κατὰ τόπους παραλλαγῶν, δὲν εἶναι μικραὶ. Ἴδου συγκριτικῶς πῶς ἡ ἀκολουθία ἔχει εἰς τὰς πηγὰς καὶ ποῖαι αἱ κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν προτιμηθεῖσαι λύσεις:

Ἡ διὰ τοῦ «*Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία...*» ἑναρξίς μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ κώδικος Δρέσδης A 104· «εἰσερχομένου τοῦ πατριάρχου διὰ τῆς πλαγίας εἰς τὸ ἱερατεῖον καὶ εὐχομένου καὶ τοῦ ἀρχιδιακόνου λέγοντος Ἐὐλόγησον, δέσποτα' εἶτα τοῦ πατριάρχου ἐκφωνοῦντος Ἐὐλογημένη ἡ βασιλεία'...». Κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως (Τ. Σταυροῦ 43) καὶ τὸν Συμεῶν ἡ ἑναρξίς αὕτη παρελείπετο, διότι ἡ παννυχὶς ἐτελεῖτο συναπτῶς πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων, «μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν» αὐτῆς (Συμεῶν) ἢ «εὐθὺς μετὰ τὴν κοινωνίαν» (Τ. Σταυροῦ 43). Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀκολουθίας, κατὰ τὸν Συμεῶν, ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ ἀρχιερεὺς ἠὺλόγει τὸν ψάλτην.

Ὁ ἦ ψαλμὸς («Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου»), ἀρχαῖον στοιχεῖον τῆς ἀκολουθίας τῶν ἀποδείπνων (*Μ. Βασιλείου*, Ὅροι κατὰ πλάτος 37, *Migne PG 31, 1016 B*), ἐψάλλετο ἀμέσως μετὰ τὴν εὐλογίαν τῆς ἐνάρξεως, κατὰ μὲν τὸν κώδικα Δρέσδης A 104 ὑπὸ τοῦ «δευτερεύοντος», κατὰ δὲ τὸν Συμεῶν ὑπὸ τοῦ «ψάλτου». Προφανῶς ἐψάλλετο κατὰ τὸν συνήθη εἰς τὰς ἄσματικὰς ἀκολουθίας τρόπον, ἦτοι μετ' ἐφυμνίου, τὸ ὁποῖον ἐπανελαμβάνετο μεθ' ἕκαστον στίχον ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἐνῶ ὁ διάκονος ἢ ὁ ψάλτης ἐστιχολόγει

τὸν ψαλμόν. Τὸ ἐφύμνιον τοῦ ψαλμοῦ τούτου («Φύλαξόν με, Κύριε») εἶναι γνωστὸν ἐκ τοῦ πίνακος ἢ κανόνος τῶν «ἀντιφώνων τῶν ψαλμῶν τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας» (Π. Τρεμπέλου, Ἐκλογή Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ὑμνογραφίας, Ἀθῆναι 1949, σελ. 39-40). Εἰς τὸ τέλος τοῦ ψαλμοῦ («εἰς τὸ πλήρωμα») κατὰ τὸν κώδικα τῆς Δρέσδης ἐπανελαμβάνετο τρις τὸ ἡμιστίχιον 9β «Τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου» καὶ ἡ ψαλμωδία κατεκλείετο, ὡς συνήθως, διὰ τῆς μικρᾶς δοξολογίας («Δόξα καὶ νῦν»). Ὁ Συμεὼν δὲν γνωρίζει τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἡμιστιχίου 9β. Ἡ ψαλμωδία τοῦ ψαλμοῦ τούτου δὲν μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν κωδίκων T. Σταυροῦ 43 καὶ Πατρ. Ἀλεξανδρείας 149. 104 (94).

Ἐπηκολούθει ἡ συναπτή. Ὑπὸ τοῦ κώδικος τῆς Δρέσδης καὶ τοῦ Συμεὼν δὲν προσδιορίζεται ἂν ἐλέγετο ἡ μεγάλη συναπτὴ (τὰ εἰρηνικὰ) ἢ ἡ μικρὰ («Ἐτι καὶ ἔτι...»). Τὸ Τυπικὸν τῆς Ἀναστάσεως δὲν ὀμιλεῖ περὶ τῆς συναπτῆς ταύτης, οὔτε καὶ περὶ τῶν ἄλλων συναπτῶν. Εἶναι ὁμοίως γνωστὸν ἐκ τῶν παραλλήλων τῶν ἄλλων ἁσματικῶν ἀκολουθιῶν, ὅτι τοῦ Α' ἀντιφώνου προηγεῖτο πάντοτε ἡ μεγάλη συναπτὴ καὶ τῶν ἄλλων αἱ μικραί. Τοῦτο ἐμμέσως δύναται νὰ συναχθῆ καὶ ἐκ τῆς ἐν προκειμένῳ μαρτυρίας τοῦ Συμεὼν εἰς τὸ Α' ἀντίφωνον χρησιμοποιοεῖ τὸν ὄρον «συναπτή», ἐνῶ εἰς τὰ ἕτερα δύο τὸ «μικρὰ συναπτή».

Αἱ εὐχαὶ τῶν τριῶν ἀντιφώνων τῆς παννυχίδος καὶ αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῶν εἶναι κατὰ πάντα τοὺς κώδικας αἱ αὐταί. Προφανῶς, ὡς ἐκ τοῦ ὕφους καὶ τοῦ λεξιλογίου αὐτῶν καταφαίνεται, αὐταὶ μετὰ τῶν δύο τελευταίων εὐχῶν εἶναι ἔργα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, κατὰ τοὺς κώδικας δὲ Σινᾶ 969 καὶ Παντοκράτορος 149 τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γερμανοῦ. Ἄν ὀρθῶς ἀποδίδωνται εἰς αὐτόν, ὁ Γερμανὸς οὗτος πρέπει νὰ εἶναι ὁ Α' (715-730), διότι ἀπαντοῦν ἤδη εἰς χειρόγραφον τοῦ Η'-Θ' αἰῶνος (Βαρβερινὸς 336). Ὁ Γερμανὸς Β' εἶναι μεταγενέστερος (1222-1240). Αἱ εὐχαὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν νυκτερινὴν δοξολογίαν, εἶναι δὲ ἐννοιολογικῶς καὶ φραστικῶς ὠραῖαι, δικαίως χαρακτηρι-

ζόμεναι ὑπὸ τοῦ Συμεῶν ὡς «θαυμάσαι...ἔξαιρέτως». Ἡ φυσικὴ καὶ ἀρχικὴ αὐτῶν θέσις ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ εἶναι ἡ ἀμέσως μετὰ τὴν συναπτὴν καὶ πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ κώδικος τῆς Δρέσδης μαρτυρεῖται. Ὅτε ἐπεκράτησε νὰ λέγωνται μυστικῶς μετετέθησαν ἢ κατὰ τὴν συναπτὴν, ἂν παρίστατο διάκονος, ἢ κατὰ τὴν ψαλμοδίαν τοῦ ἀντιφώνου, ἂν ἐτέλει τὴν ἀκολουθίαν μόνος ὁ ἱερεὺς. Τὴν τελευταίαν ταύτην τάξιν μαρτυρεῖ ὁ κώδιξ Πατρ. Ἀλεξανδρείας 149. Κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Συμεῶν ἡ μὲν πρώτη εὐχὴ ἀνεγινώσκετο κατὰ τὴν ψαλμοδίαν τοῦ Α΄ ἀντιφώνου, ἡ δευτέρα ὁμοῦ καὶ ἡ τρίτη ὁμοῦ κατὰ τὸ Β΄ ἀντίφωνον, διότι κατὰ τὸ Γ΄ ἀντίφωνον ὁ ἱερεὺς ἐθυμία τὸν ναόν. Τὸ κείμενον τῶν εὐχῶν ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἀρχαιότερου χειρογράφου, τοῦ Βαρβερينوῦ 336.

Ὡς ψαλμοὶ ἀντιφώνων ἐψάλλοντο οἱ τρεῖς πρῶτοι ψαλμοὶ ἐκ τῶν ᾠδῶν τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι ὁ ριθ΄, ρκ΄, καὶ ρκα΄, ὁ πρῶτος εἰς πλ. α΄ ἤχον οἱ δὲ δύο τελευταῖοι εἰς πλ. β΄. Μόγον ὁ Συμεῶν, ἴσως ἐκ παραδρομῆς, ὡς ψαλμὸν τοῦ Β΄ ἀντιφώνου ἀναγράφει τὸν «Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου» (κδ΄), συγγέων τὴν ἀρχὴν τοῦ ρκ΄ («Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη») πρὸς τὴν ἀνωτέρω. Ἀρχικῶς φαίνεται ὅτι ἐψάλλοντο ὀλόκληροι οἱ ψαλμοὶ οὗτοι. Ἦδη ὁμοῦ κατὰ τὸν ΙΑ΄ αἰῶνα οἱ στίχοι εἶχον περισταλῆ εἰς τέσσαρας, τοὺς δύο πρῶτους καὶ τοὺς δύο τελευταίους ἐκάστου ψαλμοῦ. Τοῦτο ρητῶς μαρτυροῦν οἱ κώδικες Δρέσδης καὶ Πατρ. Ἀλεξανδρείας, ἐνῶ ὁ κώδιξ Τ. Σταυροῦ 43 καὶ ὁ Συμεῶν οὐδὲν σχετικῶς ἀναφέρουν. Μόνον ὡς πρὸς τοὺς στίχους τοῦ Γ΄ ἀντιφώνου ὑπάρχει διαφωνία μετὰ τῶν κωδίκων. Κατὰ τὸν Δρέσδης ἀντὶ τῶν δύο τελευταίων στίχων (8ου καὶ 9ου) τοῦ ρκα΄ ψαλμοῦ («Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου...» - «Ἐνεκα τοῦ οἴκου...») ἐλαμβάνοντο ὁ 7ος καὶ ὁ 8ος («Γενέσθω δὴ εἰρήνη...» - «Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου...»). Ὁ 9ος στίχος ἢ παρελείπετο ἢ συνήπτετο μετὰ τοῦ 8ου. Ὁ τοῦ Πατρ. Ἀλεξανδρείας ὀρθότερον, ὡς φαίνεται, παραθέτει ἐνταῦθα τοὺς δύο τελευταίους στίχους, τὸν 8ον

καὶ τὸν 9ον. Ἐκαστος ψαλμὸς κατεκλείετο διὰ τῆς μικρᾶς δοξολογίας.

Ὡς ἐφύμνια ἐψάλλοντο καὶ εἰς τὰ τρία ἀντίφωνα ὀλόκληρα τροπάρια. Εἰς τὸ μὲν Α΄ ἀντίφωνον τὸ σύντομον καταनुκτικὸν «Ὡς οἰκτίρμων, Κύριε...». Τὸ αὐτὸ τροπάριον ἀπαντᾷ ὡς ἐφύμνιον τοῦ οἱ ψαλμοῦ κατὰ τὸ Γ΄ ἀντίφωνον τῆς ἀκολουθίας «εἰς διαφόρους λιτὰς καὶ ἀγρυπνίας παρακλήσεων» (*J. Goar* Εὐχολόγιον, sive Rituale Graecorum, Venetiis 1730², σελ. 607-608). Εἰς τὸ Β΄ τὸ θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην...» καὶ εἰς τὸ Γ΄ τὸ καταनुκτικὸν «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Εἰς ταῦτα συμφωνοῦν πᾶσαι αἱ πηγαὶ πλὴν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τὸ ὁποῖον προβλέπει ὡς ἐφύμνιον εἰς μὲν τὸ Β΄ ἀντίφωνον τὸ «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...» εἰς δὲ τὸ Γ΄ τὸ καταनुκτικὸν «Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι...».

Εἰς τὸ κείμενον δημοσιεύονται τὰ συντετμημένα ἀντίφωνα μετὰ πλήρων ἐφυμνίων - τροπαρίων. Εἰς τὸ Παράρτημα ὀλόκληροι οἱ ψαλμοὶ τῶν ἀντιφώνων μετὰ συντετμημένων ἐφυμνίων. Ἡ ψαλμοδία δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον.

Μετὰ τὴν εἰς τὸ «Καὶ νῦν» τελευταίαν ἐπανάληψιν τοῦ ἐφυμνίου ἐψάλλετο τὸ αὐτὸ τροπάριον, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἁσματικῆς ἀκολουθίας, ὡς περιεσσή, ἦτοι ἐντονώτερον καὶ μελωδικώτερον. Μόνον μετὰ τὸ Γ΄ ἀντίφωνον δὲν ἐψάλλετο ἡ περιεσσή, ἀλλ' αὕτη μετετίθετο εἰς τὸ τέλος τοῦ ν΄ ψαλμοῦ, ὁ ὁποῖος, συναπτόμενος εἰς τὸν ρκα΄, συναπετέλει μετ' αὐτοῦ οἶονεὶ ἓν ἀντίφωνον. Εἰς τὴν θέσιν τῆς περιεσσῆς τοῦ ρκα΄ ψαλμοῦ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Συμεῶν, ἐψάλλετο τὸ τέλος τοῦ ἐφυμνίου μόνον· τοῦτο ὁμοίως δὲν μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν ἄλλων πηγῶν.

Ὁ ν΄ ψαλμὸς ἐψάλλετο ἅπας, μετ' ἐφυμνίου «Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με» κατὰ στίχον (κῶδ. Δρέσδης) ἢ «Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς» (Συμεῶν). Ἡ εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν διατύπωσις αὐτοῦ εἶναι προφανῶς ἢ ὀρθότερα, ὡς συμφωνοτέρα πρὸς τὸν ἀρκτικὸν στίχον τοῦ ψαλμοῦ, ἐκ τοῦ

ὁποίου καὶ ἐμπνέεται, ὡς καὶ πρὸς τὸ διασωθὲν ἐν τῇ σημερινῇ πράξει ἐφύμνιον «Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός», τὸ ὁποῖον ἐπισυνάπτεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τοῦ ψαλμοῦ τούτου κατὰ τὴν ψαλμοφδίαν αὐτοῦ εἰς τὸν δρθρον τῆς Κυριακῆς.

Ὡς πρὸς τὸ θ υ μ ί α μα, τοῦτο προσεφέρετο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἱεροσολύμοις καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τοὺς λοιποὺς ναοὺς. Ἐθυμιᾶτο τὸ θυσιαστήριον, ἢ «ὁ ἅγιος τάφος» ἐν Ἱεροσολύμοις, «ἔξω ὁ ναὸς καὶ ὁ λαὸς ὄλος, ὡς ἔθος» (Συμεών). Τοῦ θυμιῶντος προηγεῖτο ὁ διάκονος κρατῶν ἀνημμένην λαμπάδα· ἐλλείψει τούτου, ταύτην ἐκράτει αὐτὸς ὁ ἱερεὺς. Ἡ θυμίασις δὲν ἐγίνετο κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὅλας τὰς πηγὰς. Οὕτω κατὰ τὸ πατριαρχικὸν τυπικὸν τοῦ κώδικος τῆς Δρέσδης αὕτη ἤρχιζεν ἀπὸ τοῦ Α' ἀντιφώνου, προφανῶς διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως· εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν Θεσσαλονίκης ἐγίνετο κατὰ τὸ Γ' ἀντίφωνον καὶ τὸν ν' ψαλμόν· εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως κατὰ τὸν ν' ψαλμόν. Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ τυπικὴ διάταξις τοῦ κώδικος τῆς Δρέσδης: «Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἅμα τῷ ἄρξασθαι τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἤγουν τὸ Ἐπρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι...», λαμβάνει ὁ πατριάρχης θυμιατὸν καὶ θυμιᾷ κύκλω τὴν ἁγίαν τράπεζαν, προηγουμένου τοῦ κανστρησίου μετὰ φατλίου, εἶτα τὰ ἀντιμίνσια, τὸ κυκλίον, καὶ λέγει· Ἐδόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀποστόλων καύχημα' καὶ τὰ λοιπά, ὡς κατὰ συνήθειαν. Καὶ ἐξέρχεται εἰς τὰ ἀριστερὰ ἀντιμίνσια διὰ τῶν ἁγίων θυρίων. Εἶτα, λαμβάνων τὸ φατλίον ἀπὸ τοῦ κανστρησίου, κουβουκλίσειος προήγεται· καὶ θυμιᾷ ὁ πατριάρχης τὸν ναὸν ὄλον κύκλω καὶ τὸν λαὸν καὶ κετέρχεται ἔξω τῆς σωλαίας τὸ ἀριστερὸν μέρος καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ ἄμβωνι καὶ διέρχεται διὰ τῆς σωλαίας καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀποδιδούς τὸν θυμιατόν, σφραγίζει μετὰ κηρίου» (*J. Mateos*, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 206).

Ὡς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ μοναχικοῦ δρθρου προηγεῖται σήμερον διπλοῦν προκείμενον, ἐν κινητὸν καὶ ἐν σταθερόν, οὕτω καὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος

τῆς παννυχίδος προηγεῖτο διπλόθυ προκείμενον. Αἱ δύο τάξεις εἶναι ἀκριβῶς ὁμοιαί. Τὸ κινητὸν προκείμενον συνάπτεται εἰς τὸ τελευταῖον ἀντίφωνον, ὡς τοῦ ὄρθρου εἰς τοὺς ἀναβαθμούς, καὶ τὸ σταθερὸν («Πᾶσα πνοή...») εἰσάγεται διὰ τῆς διακονικῆς παρακελεύσεως «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ ἱερέως «Ὅτι ἅγιος...». Ὁ μοναχικὸς ὄρθρος ἐδανείσθη ταῦτα ἐκ τῆς ἁσματικῆς παννυχίδος. Τὸ κινητὸν προκείμενον δὲν μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Συμεῶν, ἀναγράφεται ὅμως εἰς τοὺς κώδικας τῆς Δρέσδης καὶ τοῦ Τ. Σταυροῦ 43. Ὁ πρῶτος κώδιξ δὲν σημειοῖ ἂν τοῦτο ἐνηλλάσσετο καθ' ἐκάστην τὸ Τυπικὸν ὁμοίως τῆς Ἀναστάσεως μνημονεύει τρία διάφορα δι' ἐκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος. Τὸ τοῦ κώδικος τῆς Δρέσδης (Ψαλμ. κη' 1. 11) ἦτο προφανῶς τὸ τῆς Δευτέρας τῆς Α' ἑβδομάδος, ὡς δύναται νὰ συναχθῆ ἐκ τῆς εὐθύς ἀμέσως δηλουμένης εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς ἡμέρας ταύτης (Λουκ. κα' 8-36).

Αἱ εὐαγγελικαὶ περικοπαὶ ἐνηλλάσσοντο. Εἰς τὰ σήμερον ἐν λειτουργικῇ χρήσει Εὐαγγέλια ἢ Εὐαγγελιστάρια εὗρηται σειρὰ πέντε περικοπῶν εἰλημμένων καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν, προοριζομένων ὅπως ἀναγινώσκονται «εἰς τὰς παννυχίδας τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν» (Λουκ. κα' 8-36. Ματθ. ζ' 1-13. Μάρκ. ια' 22-26 καὶ Ματθ. ζ' 7-8. Ματθ. ζ' 7-11. Ἰωάν. ιε' 1-7). Κοινὸν θέμα καὶ τῶν πέντε περικοπῶν τούτων εἶναι ἡ προσευχὴ (πρβλ. Λουκ. κα' 36. Ματθ. ζ' 5-13. Μάρκ. ια' 24-26 καὶ Ματθ. ζ' 7-8. Ματθ. ζ', 7-11. Ἰωάν. ιε' 7). Σήμερον ἀναγινώσκονται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀποδείπνου τῶν ἡμερῶν τούτων. Τὰ εὐαγγέλια τῶν παννυχίδων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος διασφάζονται, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, εἰς τὰ εὐαγγέλια τοῦ ὄρθρου τῶν ἡμερῶν τούτων, οἱ ὅποιοι μάλιστα τελοῦνται καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελέσεως τῆς ἀρχαίας ἁσματικῆς παννυχίδος. Κατωτέρω παραθέτομεν τὴν συντομωτέραν τῶν περικοπῶν τούτων, τὴν τῆς Πέμπτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐκτυποῦται δέ, ὡς καὶ τὸ κινητὸν προκείμενον, διὰ μικροτέ-

ρων τυπογραφικῶν στοιχείων ὡς ἐναλλασσομένη. Τὸ Εὐαγγέλιον ἀνεγίνωσκεν ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος· εἰς δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ πατριάρχης.

«**Ἡ ἀ σ ῶ μ α τ ο ς φύ σ ι ς**», ἀρχαῖος ὕμνος εἰς στίχους ἑνδεκασυλλάβους ἀπαντῶν ἤδη εἰς πάπυρον τοῦ 5' αἰῶνος, ἐψάλλετο εὐθὺς μετὰ τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁσματικῆς παννυχίδος, ὡς καὶ σήμερον κατὰ τὸ μέγα ἀπόδειπνον. Κατὰ τὰς παννυχίδας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἐψάλλετο ἀντ' αὐτοῦ τροπάριον κατὰλληλον τῇ ἡμέρᾳ μετὰ θεοτοκίου εἰς τὸ «Δόξα καὶ νῦν». Ταῦτα μαρτυροῦνται ὑπὸ τοῦ κώδικος T. Σταυροῦ 43.

Συναπτῶς, ἀντὶ ἔκτενοῦς, ἐψάλλετο τὸ «**Κ Ὑ ρ ι ε, ἐ λ έ η σ ο ν**». Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς ψαλμωδίας αὐτοῦ δὲν συμφωνοῦν αἱ πηγαί. Κατὰ τὸν κώδικα τῆς Δρέσδης ἐψάλλετο τεσσαρακοντάκις· κατὰ τὸ Τυπικὸν τῆς Ἀναστάσεως τοῦτο ἐψάλλετο ὑπὸ τοῦ διακόνου δωδεκάκις κατὰ τὴν Μεγάλην Δευτέραν καὶ τρεῖς κατὰ τὴν Μεγάλην Τρίτην. Ὁ Συμεὼν παρουσιάζει συνθετωτέραν τάξιν· τὸ «**Κύριε, ἐλέησον**» ἐψάλλετο κατ' αὐτὸν τρεῖς ὑπὸ τοῦ ψάλτου, εἶτα ἑκατοντάκις ὑπὸ «πάντων» καὶ πάλιν τρεῖς ὑπὸ τοῦ ψάλτου. Πρὸ τῆς τριπλῆς τελευταίας ἐπαναλήψεως παρενεβάλλετο τὸ «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...» ὑπὸ τοῦ διακόνου καὶ μετὰ τὸ «**Κύριε, ἐλέησον**» ἢ ἐκφώνησις τοῦ ἱερέως «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός...». Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Συμεὼν ἡ ἀκολουθία ἐνταῦθα εἶχεν ὑποστῆ φθοράν. Ἡ εὐχὴ τῆς ἀπολύσεως ἐλέγετο συναπτῶς πρὸς τὴν εὐχὴν τοῦ Γ' ἀντιφώνου κατὰ τὴν ψαλμωδίαν τοῦ Β' ἀντιφώνου· κατὰ τὸ «**Κύριε, ἐλέησον**» ἀνεγίνωσκεν ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας. Ἐνταῦθα ἠκολουθήσαμεν τὴν ἀρχαιοτέραν τάξιν ἐν τινι συνδυασμῷ πρὸς τὴν μεταγενεστέραν. Πάντες οἱ κώδικες συμφωνοῦν πρὸς τὴν ἀρχαιοτέραν πρᾶξιν.

Τὸ «**Ἐ ν εἰ ρ ῆ ν η π ρ ο ἐ λ θ ω μ ε ν**» εἶναι ὁ κοινὸς τύπος ἀπολύσεως τῶν ἁσματικῶν ἀκολουθιῶν. Πρὸ τούτου ὁ κώδιξ Σινᾶ 958 παρεμβάλλει τὸ «**Σοφία - Εὐλόγησον - Ὁ ὦν ἐδόγητός...**».

Τὰ πρὸ τῆς ἀπολύσεως παρεμβαλλόμενα κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Συμεὼν στοιχεῖα, ἥτοι τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον...», ὁ λγ΄ ψαλμὸς καὶ ἡ κατ' αὐτὸν διανομὴ τοῦ ἀντιδώρου ἀνήκουν εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων, συναπτῶς πρὸς τὴν ὁποίαν ἐτελεῖτο ἡ παννυχίς.

Γενικῶς κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν προετιμήσαμεν τὴν ἀρχαιότεραν πρᾶξιν· ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν τὴν καλλίτερον μαρτυρουμένην ἐκ τῶν πηγῶν ἢ τῶν ἄλλων παραλλήλων τάξιν.

- Δ. = Διάκονος
Ι. = Ἱερεὺς
Λ. = Λαὸς
* = Ἀλλαγὴ στίχου (ἐπὶ ἐμμέτρου κειμένου)

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΑΟΣ
Τῆ ΠΡΩΤῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ**

ΕΝΑΡΞΙΣ

- Δ. Εὐλόγησον, δέσποτα.
Ι. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Λ. Ἀμήν.

Ψαλμὸς 4'

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν
σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται. Φύ-
λαξόν με, Κύριε.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ κα-
ταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.
Φύλαξόν με, Κύριε.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν
καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Φύλαξόν με, Κύριε.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι
καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλω κυ-
κλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Φύλαξόν με, Κύριε.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέ-
λους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκό-
τει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαι-
μονίου μεσημβρινοῦ. Φύλαξόν με, Κύριε.

Πσσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς

ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Φύλαξόν με, Κύριε.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Φύλαξόν με, Κύριε.

“Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Φύλαξόν με, Κύριε.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Φύλαξόν με, Κύριε.

“Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σου, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Φύλαξόν με, Κύριε.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Φύλαξόν με, Κύριε.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Φύλαξόν με, Κύριε.

“Ὅτι ἐπ’ ἐμέ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Φύλαξόν με, Κύριε.

Κεκράξεται πρὸς με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ’ αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν καὶ δοξάσω αὐτόν. Φύλαξόν με, Κύριε.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Φύλαξόν με, Κύριε.

Τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Φύλαξόν με, Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Φύ-

λαξόν με, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων· ἀμήν. Φύλαξόν με, Κύριε.

ΟΜΑΣ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Α΄

Δ. Τὰ εἰρηνικὰ ἢ τὴν μεγάλην συναπτὴν

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν
ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐ-
σταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ
τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πί-
στεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡ-
μῶν, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας

αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, γῶρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχὴν τοῦ Α΄ ἀντιφώνου

Οἱ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡμέρας τῇ θεωρίᾳ τῆς

ἐν τῇ κτίσει μεγαλουργίας σου ἐντροφήσαντες, Κύριε, καὶ δι' αὐτῆς σὲ τὸν γενεσιουργὸν τῶν ἀπάντων καὶ τῶν ὑπερφυῶν θαυμάτων ποιητὴν ὑπερεκπλαγέντες καὶ δοξάσαντες καὶ μετὰ τὴν ταύτης παρέλευσιν ἀξίως αἰνεσὶν σοι προσάγομεν, κατανοοῦντες τῆς μεγάλης σου σοφίας τὴν πρόνοιαν, ὅτι ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἄνθρωποις μὲν κόπων ἀνάπαυσιν φέρουσα, θηρίοις δὲ τροφῆς πορισμόν· καὶ μετὰ τοῦ προφήτου βοῶμέν σοι· «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας». Δεόμεθα δέ, φιλόανθρωπε δέσποτα, μὴ ἐπιδῦναι ἡμῖν ἐπὶ τῷ παροργισμῷ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν σὲ τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον, ἀλλὰ διὰ παντὸς ἡμᾶς τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς καταλάμπεσθαι χάριτος, ἵνα ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ δοξάζωμέν σου τὴν ἀκατάληπτον μεγαλειότητα.

(ἐκφώνως) Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὸ Α' ἀντίφωνον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ριθ'

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ὡς οἰκτίρμων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδί-

κων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Ὡς οἰκτίρων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμῶν εἰρηνικός.

Ὡς οἰκτίρων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμου με δωρεάν.

Ὡς οἰκτίρων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς οἰκτίρων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Ὡς οἰκτίρων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

(Περισσὴ) Ὡς οἰκτίρων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΟΜΑΣ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Β΄

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθέ-
νου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχὴν τοῦ Β' ἀντιφώνου

Σὲ τὸ ἀτίδιον καὶ ἀνέσπερον φῶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀποσκία-
σμα, ἐν τῷ παρόντι καιρῷ τῆς νυκτὸς ἀνυμνοῦν-
τες δεόμεθα· συγρηγορεῖν τοῖς σωματικοῖς ὀ-
φθαλμοῖς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν λογισμοὺς
ἐν τῇ θεωρίᾳ τῆς δόξης σου καταξίωσον καὶ μὴ
τινα νυσταγμὸν ψυχῆς ὑπομείναντας στερηθῆναι
τῆς πνευματικῆς φωνῆς τῆς ἐν σοὶ ἀγαλλιάσεως
καὶ ἐξομολογήσεως, ἀλλ' ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις
καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες ἐν ταῖς καρ-
δίαις ἡμῶν καὶ ἐν τῷ στόματι ἡμῶν σοὶ τῷ Θεῷ,
τῆς παρὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν ἡμᾶς, ὅπως καὶ
ἡχοῦ τῶν ἐορταζόντων ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύειν
αἰωνίως ἀξιωθῶμεν.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πα-
τρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμὴν.

Τὸ Β' ἀντίφωνον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκ'

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,* εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀστοχήσωμεν* ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,* εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀστοχήσωμεν* ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,* εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀστοχήσωμεν* ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,* εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀστοχήσωμεν* ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν

χριστιανῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,*
εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀ-
στοχήσωμεν* ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστά-
σεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,*
εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀ-
στοχήσωμεν* ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστά-
σεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

(Περὶσσή) Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοι-
ξον ἡμῖν,* εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς
σέ* μὴ ἀστοχήσωμεν* ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους
τῶν χριστιανῶν.

ΟΜΑΣ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ Γ'

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθέ-

νου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχὴν τοῦ Γ' ἀντιφώνου

Ὁ τὴν ἄυπνον καὶ ἀκατάπαυστον δοξολογίαν ὑπὸ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἄσωμάτων καὶ νοερῶν δυνάμεων δεχόμενος Θεός, αἷς οὐχ ὑπάρχει φῶς ὑλικόν, ἀλλὰ τῆς σῆς ἀπροσίτου δόξης ἡ ἀτίδιος ἔλλαμψις τὸ ἀδιάστατον αὐταῖς τῆς ἁγιαστικῆς σου λατρείας χαρίζεται, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ταπεινώσιν καὶ πρόσδεξαι τὴν ἐν συμμέτρῳ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας μιμήσει τῶν ὑπερουρανίων νόων προσαγομένην σοι παρ' ἡμῶν νυκτερινὴν ὕμνωδιαν, μὴ πρὸς τὸ ἀνάξιον ἀφορῶν τῆς ἡμετέρας ζωῆς, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄμετρον τῆς σῆς ἀγαθότητος, δι' ἧς καὶ παρήγαγες ἡμᾶς ἐκ μὴ ὄντων καὶ πρὸς τὴ εἶναι συντηρεῖς καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως τὴν εὐωδίαν διὰ τῶν ἁγίων σου γραφῶν ἐνέπνευσας ἡμῖν, αἰνεῖν σὲ τὸν μόνον ἅγιον, ἄρρητόν τε καὶ ἀκατάληπτον τῶν ἀπάντων ποιητὴν καὶ δεσπότην· ὃν προσκυνεῦντες δοξάζομεν, αἰτούμενοι τὴν ἐκ σκότους τῆς ἁμαρτίας ἀπολύτρωσιν καὶ τὴν ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου ἀτελεύτητον μακαριότητα.

(ἐκφώνως) Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὸ Γ' ἀντίφωνον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκα'

Τοῦ ἀντιφώνου τούτου ψαλλομένου, ὁ ἱερεὺς κρατῶν ἡμμένην λαμπάδα καὶ θυμιατήριον, θυμιᾷ πρῶτον τὸ θυσιαστήριον, ἔπειτα ἔξω τὸν ναὸν καὶ τὸν λαόν, ὡς ἔθος· εἰ δὲ διάκονός ἐστιν, αὐτὸς κατέχων τὴν λαμπάδα τοῦ ἱερέως προπορεύεται.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς·* πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς·* πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς·* πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς·* πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν ἰκε-

σίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν.*
ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς* πάσης
γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν ἰκε-
σίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν.*
ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς* πά-
σης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν
ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρο-
μεν.* ἐλέησον ἡμᾶς.

Περὶσσή δὲ οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθέως ὁ ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν
με.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ἐλεή-
μων Κύριε, ἐλέησόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρ-
τία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ἐλεήμων
Κύριε, ἐλέησόν με.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἐλεήμων
Κύριε, ἐλέησόν με.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρ-

ταῖς ἐκίσσησέ με ἢ μήτηρ μου. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν. Ἐλεήμων Κύριε, ἐλέησόν με.

(Περὶσση) Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς* πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν* ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Α. Τὸ α' προκείμενον

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει (δὶς).

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.
Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Δ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὸ β' προκείμενον. Ἦχος β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (δίς).

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ι. Εἰρήνη πᾶσι.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ι. Ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὕρησεται· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ κρούοντι

ἀνοιγήσεται. Ἡ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, δὴ ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτουῦσιν αὐτόν;

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

«Η ΑΣΩΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΣ»

Λ. Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ χερουβίμ,* ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ.

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ σεραφίμ,* ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε ὑπερυψοῖ.

Τῶν ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ* τρισαγίοις σε ἄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατὴρ* καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότιμον φέρων Πνεῦμα ζωῆς,* τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία παρθένε, μῆτερ Θεοῦ,* οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ μαρτύρων πάντες χοροί,* ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν.

Ἵπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενωῶς,* ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Ἴνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ,* τῶν ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ᾠδὴν.

Ἄγιε, ἄγιε, ἄγιε, τρισάγιε Κύριε,* ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ΤΟ «ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ» ΚΑΙ Η ΕΥΧΗ

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

I. Τὴν εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως

Δέσποτα παντοκράτορ, ἀκατάληπτε, ἡ ἀρχί-
φωτος καὶ ἀπερινόητος οὐσία, ὁ τῆς μονογενοῦς
καὶ ἐνυποστάτου σου Σοφίας Πατῆρ, ὁ τοῦ ζωο-
ποιοῦ σου καὶ παντοδυνάμου Πνεύματος προ-
βολεύς, ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους καὶ ἄφατον ἀγα-
θότητα μὴ παριδὼν τὴν ἀνθρώπων φύσιν τῷ σκό-
τῳ τῆς ἀμαρτίας συνεχομένην, ἀλλὰ τὰ θεῖα φῶ-
τα τῶν ἱερῶν σου διδαγμάτων διὰ νόμου καὶ προ-
φητῶν ἀναλάμπας ἡμῖν, ὕστερον δὲ ἡμῖν αὐτὸν
τὸν ἀληθινὸν καὶ ἄδυτον τῆς δικαιοσύνης ἥλιον,
τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν εὐδοκήσας διὰ σαρκὸς
ἀνατεῖλαι καὶ πρὸς τὴν λάμπην τοῦ σοῦ φωτισμοῦ
ὀδηγῆσαι, γενηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ δώρησαι
ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καὶ νηφούσῃ ψυχῇ παῖσαν τὴν
τοῦ παρόντος νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἐκδεχομένους
τῆς ἡμέρας τοῦ Χριστοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ
κριτοῦ τῶν ἀπάντων, τὴν παρουσίαν, ἵνα μὴ ἀνα-
πεπτωκότες καὶ ὑπνώσαντες, ἀλλὰ γρηγοροῦν-

τες καὶ διεγυερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθῶμεν καὶ εἰς τὴν χαρὰν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου εἰσέλθωμεν, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός, ἔνθα εὐφραϊνομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Λ. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ - ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ι. Εἰρήνη πᾶσι.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας (πρὸς τὸν λαόν)

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κλῖνον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς ὑπακοὴν τῶν θείων σου προσταγμάτων καὶ ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν τοῦ μὴ προσκειῖσθαι τῇ κοσμικῇ ματαιότητι, ἀλλ' ἐνατενίζειν τῷ κάλλει τῆς δόξης σου διὰ παντός καταξίωσον.

(ἐκφώνως) Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Λ. Ἀμήν.

Δ. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α΄

Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ριθ΄

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ὡς οἰκτίρμων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἶμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

(Περισσὴ) Ὡς οἰκτίρμων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β΄

Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ρκ΄

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,* εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀστοχῆσωμεν* ῥυθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἴδου οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Ῥυθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων·* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἐξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων·* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων·* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων·* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

(Περισσὴ) Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,* εὐλογημένη Θεοτόκε·* ἐλπίζοντες εἰς σέ·* μὴ ἀστοχήσωμεν·* ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων·* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκα

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς·* πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

“Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν·* ἐλέησον ἡμᾶς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α΄

Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ριθ΄

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ὡς οἰκτίρμων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τί δοθεῖ σοι καὶ τί προστεθεῖ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν;

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἶμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

(Περισσὴ) Ὡς οἰκτίρμων, Κύριε,* σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου,* ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β΄

Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ρκ΄

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,* εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀστοχήσωμεν* ῥυθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ῥυσθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ῥυσθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἴδου οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Ῥυσθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ῥυσθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Ῥυθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

(Περισσὴ) Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,* εὐλογημένη Θεοτόκε* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀστοχῆσωμεν* ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων* σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκα

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς* πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν* ἐλέησον ἡμᾶς.

“Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δεσπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸν βυζαντινὸν λειτουργικὸν τύπον ἔχομεν, ὡς γνωστόν, δύο τύπους ἀκολουθιῶν ἑσπερινοῦ· τὸν ἁσματικὸν ἢ κοσμικὸν καὶ τὸν μοναχικὸν ἢ μοναστικὸν ἑσπερινόν. Ὁ δεύτερος ἀναπτυχθεὶς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ μάλιστα εἰς τὴν Μοῦνην τοῦ Ἁγίου Σάβα, διεδόθη εἰς τὰς βυζαντινὰς μονὰς, ὑποστὰς δὲ Κωνσταντινουπολιτικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ δεχθεὶς στοιχεῖα ἐκ τοῦ ἁσματικοῦ τύπου, διεδόθη καὶ εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς καὶ βαθμηδὸν ἐπεκράτησε πανταχοῦ ἐκτοπίσας τὸν ἁσματικὸν ἑσπερινόν. Σήμερον τελεῖται εἰς τὰς μονὰς καί, συντετμημένως πως, εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ παρούσα ἐκδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ μοναχικοῦ ἑσπερινοῦ ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ παράσχη σαφῆ καὶ ἐνιαῖαν εἰκόνα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἀκολουθίας. Ἡ διασπορὰ τῶν ἐπὶ μέρους στοιχείων αὐτῆς εἰς τέσσαρα λειτουργικὰ βιβλία (Ὡρολόγιον, Ἱερατικόν, Μηναιὸν, Ψαλτήριον) ἢ καὶ εἰς πλείονα (Τυπικόν, Τριψῆδιον - Πεντηκοστάριον, Παρακλητικὴ), ὡς καὶ ἡ ποικιλία τῶν παραλλαγῶν, τὰς ὁποίας ἐκάστοτε κατὰ περίστασιν παρουσιάζει, εἶναι ἐπόμενον νὰ μὴ συντελοῦν εἰς τὸν ἀπαρτισμὸν τῆς εἰκόνης ταύτης. Εἰς ταῦτα ἂν προστεθοῦν αἱ εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς κυρίως ναοὺς γινόμεναι παραλήψεις καὶ κολοβώσεις, ἢ ἀπειρία περὶ τὴν χρῆσιν τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, τὸ δυσπρόσιτον αὐτῶν καὶ ἡ ἐν γένει λόγῳ διαφόρων ἄλλων αἰτίων δημιουργουμένη ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ εἰς τὰς ἀκολουθίας παρισταμένου λαοῦ καὶ τοῦ ἀναλογίου, κατανοεῖται πόσον ἀπαραίτητος εἶναι ἡ εἰς ἐνιαῖον τεύχος συγκέντρωσις καὶ μεθοδικὴ κατανομὴ τῶν ἐπὶ μέρους στοιχείων καὶ λειτουργικῶν ἐνοτήτων τῆς ἀκολουθίας ταύτης πρὸς διαμόρφωσιν τῆς ἀπαιτήτου διὰ τὴν γνῶσιν αὐτῆς ἐποπτείας. Τὰ ἀνωτέρω

ἰσχύουν κατὰ μείζονα λόγον καὶ διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου, λόγῳ τοῦ μήκους, τῆς ἰδιαιτέρας ποικιλίας καὶ τῶν παραλλαγῶν αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ ἐνοριακῇ πράξει γινομένων συντηρήσεων καὶ ἄλλων διευθετήσεων.

Ἡ ἀναζητήσις καταλλήλου παραδείγματος δὲν ἦτο εὐχερής. Τελικῶς ἐπελέξαμεν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (30 Ἰανουαρίου), ὡς παρέχουσαν ἀντιπροσωπευτικὸν παράδειγμα πλήρους ἑορταστικῆς ἀκολουθίας, σχετικῶς ἀπλουστεράς, λόγῳ τῆς μὴ παρεμβολῆς τροπαρίων ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἀρτίας, μετὰ μικροῦ καὶ μεγάλου ἑσπερινοῦ καὶ τῶν συναφῶν στοιχείων. Ἐπὶ πλέον τὸ θέμα τῆς ἑορτῆς αὐτῆς καὶ ἡ δόκιμος ὕμνογραφία αὐτῆς προσαρμύζονται κάλλιον πρὸς τὰ διαφέροντα καὶ τὰ μορφωτικὰ ἰδεώδη τῶν φοιτητῶν ἡμῶν, τῆς ἑορτῆς τῶν τριῶν μεγάλων τούτων Πατέρων καὶ Διδασκάλων οὔσης διὰ τοῦτο καὶ ἑορτῆς τῆς παιδείας καὶ τῶν γραμμάτων.

Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ ἀκολουθία οὐ μόνον τοῦ κοινοῦ καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑορταστικοῦ ἑσπερινοῦ ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, κατὰ τὴν ὁποίαν τελεῖται οὗτος, ὑπεθέσαμεν ὅτι ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν συμπίπτει πρὸς Πέμπτην, ἐπομένως, ὅτι ὁ ὡς παράδειγμα λαμβανόμενος ἑσπερινὸς τελεῖται τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης.

Εἰσαγωγικῶς παρέχονται ὠρισμένα διασαφήσεις καὶ ἐπεξηγήσεις.

Ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν κειμένων προτάσσεται ἡ ἀκολουθία τοῦ συνήθους καθ' ἡμέραν ἑσπερινοῦ ὑπὸ τὴν ἑορταστικὴν αὐτοῦ μορφήν. Ὁ καθ' ἡμέραν ἑσπερινὸς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ, τὰς ρυθμιζόμενας ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀγομένης ἑορτῆς, τελεῖται μετὰ ἢ ἄνευ εἰσόδου. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει δὲν ψάλλεται τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἡχου, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Μηναίου προβλεπόμενον θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον, ἢ εὐχὴ τῆς εἰσόδου δὲν λέγεται, ἀνα-

γνώσματα δὲν ἀναγινώσκονται, ἡ ἔκτενης μετατίθεται μετὰ τὰ ἀπολυτικά καὶ οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων εἶναι οἱ συνήθεις «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...» καὶ «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...» (Ψαλμὸς ρκγ'). Ταῦτα εἶναι τὰ κύρια στοιχεία διακρίσεως ἑορταστικοῦ καὶ μὴ ἑορταστικοῦ ἑσπερινοῦ. Ὁ ἑσπερινὸς οὗτος ψάλλεται εἰς τὰς μονὰς καὶ εἰς τοὺς ἑνοριακοὺς ναοὺς πάσας τὰς ἑσπέρας τοῦ ἔτους συνημμένως πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Θ' ὥρας καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν αὐτῆς.

Τὸ Τυπικὸν τῶν μονῶν κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς προβλέπει τὴν τέλεσιν ὁλονυκτίου ἀκολουθίας. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τελοῦνται δύο ἀκολουθίαι ἑσπερινοῦ, ἡ μία συναπτῶς πρὸς τὴν Θ' ὥραν ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ σχεδὸν χωρὶς τὴν συμμετοχὴν ἱερέως, ὁ ὁποῖος πλὴν τῆς εὐλογίας τῆς ἐνάρξεως, τοῦ «Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...» καὶ τῆς ἀπολύσεως οὐδὲν ἕτερον ἐκ τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ λέγει. Διὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦτον ὑπάρχουν εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία ἴδια τροπάρια. Ὁ πρῶτος οὗτος ἑσπερινὸς καλεῖται μικρὸς ἑσπερινός, ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸν δεύτερον καὶ πανηγυρικόν, τὸν μέγαν ἑσπερινόν, ὁ ὁποῖος ἐνσωματοῦται εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀγρυπνίας. Ἀναγινώσκεται τὸ ἀπόδειπνον, θυμιᾶται τὸ θυσιαστήριον καὶ ὁ ναὸς καὶ ἄρχεται ἀκολούθως ὁ μέγας ἑσπερινὸς διὰ τῆς πανηγυρικῆς ἐναρκτηρίου εὐλογίας «Δόξα τῇ ἁγίᾳ...». Κατὰ τὰ λοιπὰ ἀκολουθεῖ τὴν τάξιν τοῦ συνήθους ἑορταστικοῦ ἑσπερινοῦ μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας παρεμβάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς λιτῆς καὶ μετὰ τὰ ἀπολυτικά, εἰς τὸ «Καὶ νῦν» τῶν ὁποίων ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε...», γίνεται ἡ εὐλογησις τῶν ἄρτων. Ἀπόλυσις δὲν γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸν λγ' ψαλμὸν καὶ τὸ «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...» τίθεται ἀνάγνωσις καὶ μετ' αὐτὴν ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

Αἱ τρεῖς αὗται παραλλαγὰι τῆς ἀκολουθίας τοῦ μοναχικοῦ ἑσπερινοῦ, ὁ «συνήθης ἑορταστικὸς» (Α'), ὁ «μικρὸς» (Β') καὶ ὁ «μέγας ἑσπερινός» (Γ') δημοσιεύονται κατωτέρω

κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀκολουθίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Βεβαίως δι' ἑνὸς παραδείγματος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ καλυφθοῦν πᾶσαι αἱ λοιπαὶ παραλλαγαὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἑσπερινοῦ, διὸ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεων δὲν ἐπεσημάναμεν ταύτας. Ἐν μέρει ἡ εἰκὼν συμπληροῦται καὶ ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας τῆς λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Δώρων καὶ τῆς μετὰ ἑσπερινοῦ τελουμένης λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τῶν ὁποίων ἡ ἔκδοσις θὰ ἐπακολουθήσῃ.

Τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς, ὡς καὶ τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἐλέγοντο παλαιότερον ὑφ' ὄλων τῶν ἀδελφῶν μελωδικῶς. Σήμερον ἐν ταῖς μοναῖς ἀπαγγέρονται ὑπὸ τοῦ «προεστῶτος» ἢ τοῦ «ταχθέντος ἀδελφοῦ». Εἰς τὰς ἐνορίας ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου, τοῦ ψάλτου ἢ ἄλλου τινός.

Κατὰ τὰς ἀγρυπνίας, ὅταν δὲν ψάλλεται τὸ «Μακάριος ἄνθρωπος», ψάλλονται οἱ ἀπὸ τοῦ 28β («Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα...») στίχοι τοῦ προοιμιακοῦ εἰς ἤχον συνήθως πλ. δ' μετὰ δοξολογικῶν ἐφουμνίων, οἱ ἐκ τῆς ἀρκτικής αὐτῶν λέξεως καλούμενοι «ἀνοιξαντάρια». Ταῦτα δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐκδόσεις τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, ἀλλ' εἰς μουσικὰς ἐκδόσεις, φέρονται δὲ ὑπὸ τρεῖς κυρίας μορφάς· τὰ «μεγάλα», μελοποιηθέντα ὑπὸ Ἰ. Κουκουζέλου καὶ ἄλλων (Θ. Φωκαέως, Ταμεῖον Ἀνθολογίας..., Κωνσταντινούπολις 1869⁶, σελ. 1-35), τὰ «σύντομα» τοῦ Θ. Φωκαέως (ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 36-43) καὶ τὰ ἔτι συντομώτερα τοῦ Γ. Ραιδεστινοῦ (Μουσικὸς Πανδέκτης, ἔκδ. Ζωῆς, τ. 1, Ἀθῆναι 1956², σελ. 2-9). Ἐν τῷ Παραρτήματι δημοσιεύομεν τὰ τοῦ μέσου τύπου, τὰ καὶ συνηθέστερα.

Αἱ κατὰ τὸν προοιμιακὸν ἀναγινωσκόμεναι ὑπὸ τοῦ ἱερέως «εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ» προέρχονται ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ῥηματικοῦ ἑσπερινοῦ, ἀποτελοῦσαι τὰς εὐχὰς τῶν μεγάλων ἀντιφώνων τούτου. Μετὰ τοῦ μοναχικοῦ ἑσπερινοῦ συνεδέθησαν κατὰ συνθήκην, διὸ καὶ θὰ ἦτο ματαία ἡ ἀ-

ναζήτησις θέσεων δι' αὐτάς ἐν τῇ μοναχικῇ ἀκολουθίᾳ καὶ ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν εἰς αὐτάς. Μόνον ἢ α', β' καὶ ζ' εὐχὴ δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν πρὸ τῶν ἀντιστοιχῶν ἐκφωνήσεων τῆς μετὰ τὸν προοιμιακὸν μεγάλῃς συναπτῆς, τῆς μετὰ τὸ κάθισμα μικρᾶς συναπτῆς καὶ μετὰ τὰς αἰτήσεις. Ἄλλὰ καὶ πάλιν ἡ σύνδεσις αὐτῶν πρὸς τὰ σημεῖα ταῦτα τῆς ἀκολουθίας εἶναι ἐντελῶς ἐξωτερικὴ, διὸ καὶ δὲν μετεκινήσαμεν αὐτάς ἐκ τῆς κατὰ παράδοσιν θέσεως.

Ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου περιορίζεται, λόγῳ τοῦ ἑορταστικοῦ χαρακτήρος τῆς ἡμέρας, εἰς τὴν ψαλμωδίαν τῆς α' στάσεως τοῦ α' καθίσματος (ψαλμοὶ α'-γ'), τὴν ἐκ τῆς ἀρκτικῆς φράσεως καλουμένην «Μακάριος ἀνήρ». Κανονικῶς εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς Πέμπτης (Τετάρτης ἑσπέρας) στιχολογεῖται τὸ ιβ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου (ψαλμοὶ πε'-4').

Τὰ εἰς στίχους ἐξ τῶν ψαλμῶν τοῦ λυχνικοῦ παρεμβιλλόμενα στιχηρὰ φέρονται ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἀνωνύμως. Ἡ ὄλη δμῶς ἀκολουθία ἀποδίδεται εἰς τὸν συστήσαντα, κατὰ τὸ Συναξάριον, τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μητροπολίτην Εὐχαΐτων Ἰωάννην τὸν Μαυρόποδα (ΙΑ' αἰών), ὁ ὁποῖος «κανόσι καὶ τροπαρίοις καὶ ἐγκωμίοις» κατέστειπε τοὺς Ἱεράρχας. Ρητῶς ἐπ' ὄνόματι αὐτοῦ ἐπιγράφονται μόνον οἱ κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου («ποίημα Ἰωάννου Εὐχαΐτων») καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων («ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου» -«ποίημα τοῦ αὐτοῦ»), ἐνῶ τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τὰ ἀπόστιχα εἶναι, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτῶν, ἔργα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἄν ἡ μαρτυρία τοῦ Συναξαρίου εἶναι ἀκριβής, καὶ τὰ στιχηρὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὸν Μαυρόποδα.

Ἡ εὐχὴ τῆς εἰσόδου εἰς τὰ χειρόγραφα φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Εὐχὴ πρὸ τοῦ Κύριε ἐκέκραξα» (κῶδιξ Σινᾶ 957) ἢ «Εὐχὴ ἀντιφώνου ὀγδόου πρὸ τοῦ Κύριε ἐκέκραξα» (Σινᾶ 958) ἢ «Εὐχὴ ἑσπερινῆ ἢ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα» (Βαρβερινὸς 336). Καὶ ἡ εὐχὴ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁσματικοῦ ἑσπερινοῦ, εἶναι δὲ ἡ εὐχὴ τοῦ ἡ'

αὐτοῦ ἀντιφώνου, ἦτοι τοῦ ρμ΄ ψαλμοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐνσωματοῖ ὀλοκλήρους φράσεις (πρβλ. στίχ. 2. 4. 8). Κατὰ τὴν εἴσοδον ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ κλίνων τὴν κεφαλὴν ἔλεγε τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου, ἀνίστατο καὶ ἠύλῳγει τὴν εἴσοδον καὶ αὐτὸς ἢ ὁ διάκονος, ἂν μετεῖχε τῆς ἀκολουθίας, «ποιῶν σταυροῦ τύπον» μετὰ τοῦ θυμιατοῦ ἔλεγε τὸ «Σοφία· ὀρθοί». Ἡ εἴσοδος εἰς τὸ βῆμα ἐγένετο κατὰ τὴν ψαλμωδίαν τοῦ ἀρχαίου ὕμνου «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ δὴ, κατὰ συνειρμόν, εἰς τὴν φράσιν αὐτοῦ «ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν».

Τοῦ προκειμένου προηγεῖτο παλαιότερον τὸ «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία». Ἡ εὐλογία ἐδίδετο ἐκ τῆς καθέδρας. Τοῦτο τηρεῖται σήμερον εἰς τὰς σλαβικὰς ἐκκλησίας. Τὸ «Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με...» (Ψαλμ. νγ΄ 3-4) εἶναι τὸ προκείμενον τῆς ἐσπέρας τῆς Τετάρτης, ἀναφερόμενον, κατὰ τὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, εἰς τοὺς ἀποστόλους, εἰς τὴν μνήμην τῶν ὁποίων εἶναι ἀφιερωμένη ἡ Πέμπτη, «καὶ γὰρ δι' αὐτῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου σεσῶσμεθα, καταγγειλάντων καὶ κηρύκων θείων ἀποδειχθέντων, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος σωσάντων ἡμᾶς καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος, ὡς γέγραπται» (Διάλογος..., κεφ. ΤΛΖ', *Migne* PG 155, 609C).

Τὰ ἀναγνώσματα λαμβάνονται ἐκ τοῦ Δευτερονομίου τὸ πρῶτον (κεφ. α΄ 8-17α) καὶ τὸ δεύτερον (κεφ. ι΄ 14-21) καὶ ἐκ τῆς Σοφίας Σολομῶντος τὸ τρίτον (κεφ. γ΄ 1-9). Τὰ ἐκ τοῦ Δευτερονομίου ἀπαντοῦν εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ὡς δεύτερον καὶ τρίτον ἀναγνώσμα καὶ τὸ ἐκ τῆς Σοφίας ὡς πρῶτον εἰς μνήμας ὁσίων.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἔχει δύο ἀπολυτικίαι· τὸ πρῶτον («Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας...») εἶναι τὸ νεώτερον, προφανῶς ποίημα τοῦ Ἰωάννου Εὐχαΐτων, καὶ τὸ δεύτερον («Ὡς τῶν ἀποστόλων...») τὸ παλαιότερον, τὸ ὁποῖον συνήθως παραλείπεται. Ἐν ψαλῆ μόνον τὸ πρῶτον, θεοτοκίον θὰ ψαλῆ τὸ ἀναστάσιμον τοῦ α΄ ἤχου «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...».

Τὴν ἀπόλυσιν παρουσιάζομεν εἰς τὴν πλήρη ὀρθὴν αὐτῆς μορφήν, ἡ ὁποία ἐν τῇ σημερινῇ πράξει παρουσιάζει ἀρκετὴν φθοράν, εἴτε διὰ τῆς ἀναμίξεως ἢ παραλείψεως τῶν διαλογικῶς λεγομένων, εἴτε διὰ τῆς προσθήκης πλειόνων ἀγίων εἰς τὴν καθ' αὐτὴν ἀπόλυσιν.

Περὶ τῆς διακρίσεως μικροῦ καὶ μεγάλου ἔσπερινοῦ ἐλέχθησαν τὰ ἱκανὰ ἀνωτέρω. Ἡ διάταξις αὐτῶν δὲν παρουσιάζει ἰδιαιτέρας δυσκολίας.

Αἱ αἰτήσεις τῆς λιτῆς εἶναι διάφοροι τῶν τῆς ἔκτενοῦς καὶ ἱκανῶς ἰδιορρυθμοί. Νεώτερα ἔντυπα συγχέουν ταύτας.

Ἡ ἀρτοκλασία, τέλος, εἶναι ἀκολουθία ἀνεξάρτητος τῆς λιτῆς, ἐπισυναπτομένη εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινόν «διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας, ἵνα καὶ εὐλογίας Χριστοῦ καὶ μικρᾶς παρακλήσεως οἱ ἀδελφοὶ διὰ τὸν κόπον τυχόντες ἔκτοτε προσευχῆν διὰ τὴν κοινωνίαν τῶν φρικτῶν μυστηρίων ἔχωσι καὶ μάλιστα οἱ ἱερωμένοι», κατὰ τὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης (Διάλογος..., κεφ. ΤΜΒ', *Migne* PG 155, 620B). Ἡ διανομὴ καὶ ἡ μετάληψις τοῦ ἄρτου τῆς ἀρτοκλασίας ἐγένετο κατὰ τὴν ψαλμοφδίαν τοῦ λγ' ψαλμοῦ κατ' ἐπίδρασιν τοῦ κοινωνικοῦ τῆς θείας λειτουργίας. Ἡ εἰς τὰς ἐνορίας τελουμένη ἀρτοκλασία ἀποτελεῖ νεωτερικὴν ἀκολουθίαν, ἀπαρτισθεῖσαν ἐκ στοιχείων τῆς λιτῆς, τῆς ἔκτενοῦς καὶ τοῦ ἔσπερινοῦ.

Τὰ κείμενα ἐλήφθησαν ἐκ τῶν προσφάτων ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἦτοι τοῦ Ὁρολογίου (1967), Ψαλτηρίου (1968), Ἱερατικοῦ (1968) καὶ Μηναίου τοῦ Ἰανουαρίου (1961). Αἱ αἰτήσεις τῆς λιτῆς ἐκ τοῦ Μεγάλου Εὐχολογίου (ἔκδ. Φοῖνικος, ἐν Βενετία 1862).

Διὰ μικροτέρων τυπογραφικῶν στοιχείων ἐξετυπώθησαν τὰ κινητὰ μέρη τῆς ἀκολουθίας, διὰ νὰ εἶναι εὐχερῆς ἡ διάκρισις τοῦ σταθεροῦ κυρίου μέρους τοῦ ἔσπερινοῦ ἀπὸ τὰ παρεμβαλλόμενα κατὰ τὴν ἡμέραν ἢ κατὰ τὴν ἑορτὴν λειτουργικὰ στοιχεῖα.

Τὰ ποιητικὰ κείμενα δι' οἰκονομίαν χώρου ἐξετυπώθησαν καταλογάδην, τῆς διαιρέσεως τῶν στίχων δηλουμένης δι' ἀστερίσκων.

Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ ἠρμήνευσαν ἐκ τῶν πατέρων *Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης* («Διάλογος...», κεφ. ΤΛΑ΄-ΤΜΒ΄, *Migne PG 155, 596-620*) καὶ *Μάρκος Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός* («Ἐξήγησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας», *Migne PG 160, 1185*).

Περὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ μοναχικοῦ ἑσπερινοῦ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς μετὰ τὸ κάθισμα μικρᾶς συναπτῆς βλέπε πρόσφατον μελέτην τοῦ *J. Mateos*, *La synaxe monastique des vêpres byzantines*, ἐν *Orientalia Christiana Periodica*, τ. 36 (1970), σελ. 248-272. Περὶ δὲ τῶν εὐχῶν βλέπε *M. Arranz*, *Les prières sacerdotales des vêpres byzantines*, ἐνθ' ἄνωτ., τ. 37 (1971), σελ. 85-124. Εἰς εἰδικὰ θέματα τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἑσπερινοῦ ἀναφέρονται καὶ τινες ἡμέτεραι «Ἀπαντήσεις εἰς λειτουργικὰς ἀπορίας», αἱ ὑπ' ἀριθμ. 67 (τ. Α΄, Θεσσαλονίκη 1973², σελ. 134-135), 113, 121, 154, 159, 166, 173, (τ. Β΄, Θεσσαλονίκη 1975², σελ. 28-32, 46-47, 100-101, 112-113, 126-127, 142-147), 206, 271 καὶ 273 (τ. Γ΄, Θεσσαλονίκη 1976, σελ. 14-18, 156-157, 159-161).

Α. = Ἀναγνώστης

Δ. = Διάκονος

Ι. = Ἱερεὺς

Λ. = Λαὸς

Π. = Προεστῶς

* = Ἀλλαγὴ στίχου (ἐπὶ ἐμμέτρων κειμένου)

Α΄
ΣΥΝΗΘΗΣ
ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἀκολουθίας τῆς Θ΄ ὄρας,
ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ, οὕτως·

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ι. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Π. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βα-
σιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χρι-
στῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ο ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ (ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ΄)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγά-
ζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπα-
τῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεὸς (γ).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

I. Κατὰ τὸν προοιμακὸν ἀναγινώσκει πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης τὰς εὐχὰς τοῦ λυχνικοῦ·

Εὐχὴ α΄

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· πόλῃσον

μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σφάζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. "Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχὴ β'

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγί-

ας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων. "Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή γ'

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου καὶ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. "Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή δ'

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου,

τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή ε΄

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀχράντῳ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον τῇ χάριτι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ

ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Εὐχή 5'

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός,
ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνη καὶ πλου-
σία προνοία διοικῶν τὰ σύμπαντα·
ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δω-
ρησάμενος καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν
τὴν ἐπηγγελμένην βασιλείαν διὰ τῶν
ἤδη κεχαρισμένων ἡμῖν ἀγαθῶν· ὁ
ποιήσας ἡμᾶς καὶ τῆς νῦν ἡμέρας
τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκ-
κλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ
ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι ἐνώ-
πιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ὕμνουῦν-
τάς σε τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάν-
θρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή 5'

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ
μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν
ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν
σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας
ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σκοτόυ καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέ-

μενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ὥρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμην εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου,

ὄν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἅγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

- Δ. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν,

- παντός τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημο-

νεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

I. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς α' εὐχῆς τοῦ λυχνικοῦ

“Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύ-
νησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

A. Τὴν α' στάσιν τοῦ α' καθίσματος

Ψαλμὸς α'

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ
ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ
ἐκάθησεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διε-
ξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ
αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται καὶ πάντα,
ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς,
ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

“Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν
ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς β'

Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συν-

ήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Ἄιτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρινόντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μή ποτε ὀργισθῆ Κύριος καὶ ἀπολειθῆτε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσον με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Η ΜΙΚΡΑ ΣΥΝΑΠΤΗ

Δ. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆι χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

I. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς β' εὐχῆς τοῦ λυχνικοῦ

Ἔστιν ἡ βασιλεία

καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ

Ψαλμὸς ρμ'. Ἦχος δ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου.
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς
σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεή-
σεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ. Εἰσά-
κουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύ-
ραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πο-
νηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρ-
τίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν καὶ
οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με·
ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν
μου.

“Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις
αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ
αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν·

ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμί ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα΄

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ

ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς ρκθ'

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα,* τὰς κιθάρας τοῦ Πνεύματος,* τὰς εὐσήμες σάλπιγγας* τοῦ κηρύγματος,* τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον* ἐξ ὕψους ἠχοῦσας βροντάς* καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ* γνωριζούσας τοῖς πέρασι,* τοὺς τρεῖς κήρυκας* τῆς μεγάλης Τριάδος,* Ἰωάννην* καὶ Βασίλειον ἀξίως* σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτὸ

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι,* εὐσεβείας οἱ πρόβολοι,* οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα* τρεῖς ἀπόστολοι,* οἱ ἐξ Ἑδέμ ἀναβλύζοντες* τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοὶ* καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς* ζωηρρῦτως ποτίζοντες* θεῖοις ρεύμασι,* τὰ μεγάλα στοι-

χεῖα* τὰ τὴν πίστιν,* ὡσπερ κτίσιν συνιστῶντα,* ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν.

“Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτὸ

Ψαλμὸς ρις’

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαί, φησίν,* οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι,* ὧν οὐχὶ ἀκούονται* αἱ φωναὶ αὐτῶν* εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν* ὁ φθόγγος ἐξέδραμε* τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν* διδασκάλων τῆς κτίσεως* ὅθεν ἄριστα* τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις* συγκροτεῖται* καὶ συνέχεται πρὸς μίαν* ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

“Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὰ τοῦ Πνεύματος ὄργανα,* ἀληθείας τὰς σάλπιγγας,* τοὺς τοῦ Λόγου ῥήτορας* εὐφημήσωμεν* φωναῖς ἀσμάτων τοῖς δόγμασιν* αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι,* ἱκετεύοντες αὐτούς,* παρρησίαν ὡς ἔχοντας* πρὸς τὸν Κύριον,* τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην* σταθρᾶν μὲν* εἰς αἰεὶ τῇ οἰκουμένῃ,* ἡμῶν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β’

Τὰς μυστικὰς σήμερον* τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας,* τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημήσωμεν* τοὺς μελωδῆσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας* μέλος ἑναρμόνιον θεολογίας,* Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον* οὐσίαν τε καὶ θεότητα* τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου* καὶ ὀρθοδόξων προμά-

χοῦς* τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ* ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε* παναγία παρθένε;* τίς μὴ ἀνυμνήσει σου* τὸν ἀλόχευτον τόκον;* ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς* ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς,* ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς* προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς,* φύσει Θεὸς ὑπάρχων* καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς* οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,* ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων* ἀσυγχύτως γνωριζόμενος.* Αὐτὸν ἰκέτευε,* σεμνὴ παμμακάριστε,* ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ

Καὶ γίνεται εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ

Δ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ι. Τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου

Ἐσπέρας καὶ πρωτὶ καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν καὶ δεόμεθά σου, δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλόανθρωπε Κύριε. Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρεύοντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν καὶ

ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. "Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Δ. Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ι. Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Δ. Σοφία· ὀρθοί.

Λ. Τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης* ἀθανάτου Πατρός,* οὐρανόου, ἁγίου, μάκαρος,* Ἰησοῦ Χριστέ,* ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,* ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,* ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν* καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.* Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς* ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,* Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς.* διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Δ. Ἐσπέρας προκείμενον.

Λ. Τὸ προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με (δὶς).

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Α. Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Α. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατέρας ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ λέγων· Οὐκ ἐπιγινώσκω ἕνα φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγινώσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ ὁμοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Α Σοφία. Πρόσχωμεν.

Α Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου Κυρίου τοῦ ὁμοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προσέειπε Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα

αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου καὶ αὐτὸς Θεὸς σου· ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Α. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἂν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιῶς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς ὄλοκάρωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΤΕΝΗΣ

Δ. Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Λ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Τὴν εὐχὴν τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρά τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

«ΤΟ ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ»

Π. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἁμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί

σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ - ΑΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ

- Δ. Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Λ. Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Λ. Παράσχου, Κύριε.
- Λ. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Λ. Παράσχου, Κύριε.
- Λ. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Λ. Παράσχου, Κύριε.
- Λ. Ἴα καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Λ. Παράσχου, Κύριε.
- Λ. Ἴαν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρή-

νη καὶ μετανοία ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Λ. Παράσχου, Κύριε.

Δ. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Λ. Παράσχου, Κύριε.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς ζ' εὐχῆς τοῦ λυχνικοῦ

“Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ι. Εἰρήνη πᾶσι.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ

καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

(ἐκφώνως) Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Λ. Στιχηρὰ προσόμοια Νείλου Ξανθοπούλου

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ τριάς,* τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια,* οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας,* ὁ τῶν πιστῶν ἐδρασμὸς,* τῶν αἵρετιζόντων ἢ κατάπτωσις.* Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες* τὸν λαὸν θελοῖς δόγμασι* καὶ ταῖς ποικίλαις* ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες,* οἱ τῆς χάριτος* διαπρύσιοι κήρυκες* νόμους οἱ προεκθέμενοι* Χριστοῦ τῷ πληρώματι.* οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω,* τοῦ παραδείσου αἱ εἰσοδοί.* Χριστὸν καταπέμψαι* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε* τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ τριάς,* οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι ἄγγελοι,* τοῦ κόσμου ἢ σωτηρία,* ἢ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ* καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι* τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι,* ἰατροὶ ἐπιστήμονες* τῶν νοσημάτων* τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος* οἱ ἀείρροοι* ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος* λόγιοι οἱ καταρδεύσαντες* τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον* οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις,* οἱ χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι.* Χριστὸν καταπέμψαι* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε* τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ τριάς,* τοῦ ἐπιγείου στερεώματος ἥλιος,* ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι* ἐκ τρισηλίου αὐγῆς,* τῶν ἔσκοτισμένων ἢ ἀνάβλεψις* τὰ ἄνθη τὰ εὖοσμα* παραδείσου τὰ κάλλιστα* ὁ Θεολόγος,* ὁ σοφός τε Βασίλειος,* ὁ Χρυσόστομος,* τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος* πλάκες αἱ θεοχάρακτοι,* μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες* τῆς σωτηρίας τὸ γάλα,* τὸ τῆς σοφίας ἀγλαίσμα.* Χριστὸν δυσωπεῖτε* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι* τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. α'

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων* χορεύσωμεν ἐόρτια* καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι* ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν διδασκάλων ἡμῶν.* Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρέχέτωσαν* καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις,* ὡς δογμάτων βλύσαντας* ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις τρεῖς* καλλιρρόους, ἀειζώους τοῦ Πνεύματος* ποιμένες καὶ διδάσκαλοι,* τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος* τρισσοὺς ἱερομύστας* συνελθόντες εὐφημήσωμεν* οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφοὺς,* οἱ ἱερεῖς τοὺς ποιμένας,* οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας,* οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς,* οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυ-

θοῦντας* τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι,* οἱ ἐν θαλάσῃ
 τοὺς κυβερνήτας* οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προ-
 φθάνοντας* θεῖους ἀρχιεράρχας* ἐγκωμιάζοντες οὕτως
 εἴπωμεν* Πανάγιοι διδάσκαλοι,* σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς
 πιστοὺς* ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων* καὶ ῥῦσαι κολάσεων*
 τῶν αἰώνιων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 νων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε,* Θεοτόκε παρθένε,* καὶ δοξάζομέν
 σε* οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,* τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον,* τὸ
 τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,* τὴν ἀρραγῆ προστασίαν* καὶ κατα-
 φυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

«ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ» - ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Π. Τὴν ᾠδὴν Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου (Λουκ. β' 29)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα,* κατὰ
 τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ* ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
 μου τὸ σωτήριόν σου,* ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρό-
 σωπον πάντων τῶν λαῶν*· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν
 ἐθνῶν* καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Α. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ
 νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς,* ἐλέησον ἡμᾶς.* Κύριε,* ἰλά-
 σθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.* Δέσποτα,* συγχώ-
 ρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.* Ἅγιε,* ἐπίσκεψαι καὶ
 ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,* ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
 σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,* γενηθήτω τὸ θέλημά σου* ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.* τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν σήμερον* καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν* καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ι. "Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἄμήν.

Ἄπολυτίκιον. Ἦχος α΄

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας* τῆς τρισηλίου Θεότητος,* τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι* δογμάτων θείων πυρσεύσαντας,* τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας* τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν* θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας,* Βασιλείον τὸν Μέγαν* καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον* σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ,* τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι,* πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταὶ* συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν* αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι* ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἔτερον. Ἦχος δ΄

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι* καὶ τῆς οἰκουμένης δι-

δάσκαλοι,* τῷ δεσπότῃ τῶν ὄλων πρεσβεύσατε* εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι* καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον* διὰ σοῦ, Θεοτόκε,* τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται.* Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος* καὶ σταυρὸν ἐκουσίως* ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος·* δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον,* ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δ. Σοφία.

Λ. Εὐλόγησον.

Ι. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ι. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ι. Λήξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λ. Λήξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Εὐλόγησον.

- Ι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

- Λ. Ἀμήν.

**Β΄
ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ΄ ὥρας, ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ, οὕτως·

ΕΝΑΡΞΙΣ

- Ι. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...
Α. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...**

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου...

ΨΑΛΜΟΙ ΛΥΧΝΙΚΟΥ

- Λ. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ...
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου...
Ἐκ τῆς φυλακῆς πρωτὰς μέχρι νυκτός...**

Στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι

Ἐν τῷ ὕψει, Βασίλειε,* τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως* ἀναβάς κατώπτευσας* τὰ ἀπόρρητα* αὐτοῦ καὶ θεῖα μυστήρια,* ἅπερ ἀνεκάλυψας* καὶ ἐτρένωσας λαοῖς* εὐσεβείας ὡς κήρυξ σοφός* διὸ πρέσβευε* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι* τοὺς πιστῶς ἐφεπομένους* τοῖς σοῖς διδάγμασιν, ὅσιε.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος...

Τοὺς συνδέσμούς διέλυσας* τῶν αἰρέσεων, ὅσιε,* τῇ σοφίᾳ λόγων* καὶ τῶν δογμάτων σου* καὶ εἰς δμόνοιαν ἤθροισας* ὀρθοδόξου πίστεως* τοὺς εὐγνώμονας Χριστὸν* εὐφημοῦντας, Γρηγόριε.* ὃν ἰκέτευε* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι* τοὺς πιστῶς προσδεχομένους* τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη...

Ἄρραγῆ σε θεμέλιον* ὁ Χριστὸς ὑπεστήριξε* τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,* πάτερ ὅσιε,* τηροῦντα ταύτην ἀσάλευτον* καὶ ἀκαταμάχητον* τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς,* θεωροῦντα χρυσόστομε,* καὶ πρεσβεύοντα* ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων λυτρωθῆναι* τοὺς διψῶντας τῶν σῶν λόγων* καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ...

Τῆς Τριάδος ἐκλόγια,* ἀκηράτου λειμῶνός τε* ἄνθη τὰ μυρίπνοα* καὶ τερπνότατα,* τοῦ νοητοῦ ὡς ὑπάρχοντες* ἀκτῖνας ἡλίου τε* καὶ φωτίζοντας τὴν γῆν* ταῖς αὐτῶν θείαις λάμπουσιν,* εὐφημήσωμεν* Ἰωάννην τὸν μέγαν σὺν τῷ θεῷ* Θεολόγῳ Γρηγορίῳ* καὶ τὸν ὑψίνου Βασίλειον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β΄

Ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ* καὶ πιστοὶ ἰκέται,* λειτουργοὶ Κυρίου,* ἄνδρες ἐπιθυμιῶν,* σκεύη ἐκλογῆς,* στῦλοι καὶ στηρίγματα τῆς Ἐκκλησίας,* βασιλείας κληρονόμοι,* μὴ παρασιωπᾶτε τοῦ βοᾶν* ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον

Θεοτόκε,* σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,* ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς.* σὲ ἰκετεύομεν,* πρέσβευε, δέσποι-

να,* μετὰ τῶν διδασκάλων* καὶ πάντων τῶν ἁγίων* ἔλεθη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Α. Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης...

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Α. Τὸ προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με...(δίσ).

Στίχ. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με...

ΤΟ «ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ»

Α. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ...

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

**Α. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης,
Χριστέ**

Ἡ χάρις ὑπερίσχυσεν,* ἡ πίστις ἐπεκράτησεν,* ἐπλη-
ρώθη* πάντα γνώσεως Θεοῦ* διὰ τῶν ἀποστόλων,* διὰ
τῶν διδασκάλων* καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν.

Στίχ. Καυχῆσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ...

Οὐράνια μυστήρια,* ἀνθρώπινα μαθήματα,* χαρισμά-
των* συνδρομὴ παντοδαπῶν* μετὰ κατορθωμάτων* νι-
κιῶντων πάντα λόγον,* τοὺς τρεῖς ἁγίους ἐθαυμάστωσεν.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται...

Πασίλειος ὁ ἐνθεος νοῦς,* Γρηγόριος ἡ θεία φωνή,*
Ἰωάννης* ὁ παγκόσμιος λαμπτήρ,* οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω*
Περμάκοντες Τριάδος* καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β´

Εὖ δοῦλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοί·* εὖ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶ-
νος Χριστοῦ·* οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες*
καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες* καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς
ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες·* διὸ ἤνοικται πύλη βασιλείας
ὑμῖν·* Εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος,*
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν,* ἅγιοι διδάσκαλοι.

Καὶ νῦν.... Θεοτοκίον

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ* κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ
ἐκπορεύεται,* ἀγνή παρθένε Θεοτόκε·* ἀλλ' αἰτεῖται τὴν
χάριν* καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα* πρὸς τὸ συμφέρον τῆς
αἰτήσεως.

«ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ» - ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Α. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα...

Ἄγιος ὁ Θεός...

Δόξα Πατρὶ...καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ...καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν...

Ι. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Λ. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ´

Ὡς τῶν ἀποστόλων...

Δόξα Πατρὶ...καὶ νῦν...

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ι. Σοφία.

Λ. Εὐλόγησον.

Ι. Ὁ ὦν εὐλογητὸς...

Λ. Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός...

Ι. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ. Τὴν τιμιωτέραν...

Ι. Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λ. Δόξα...καὶ νῦν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Εὐλόγησον.

Ι. Χριστὸς ὁ ἀληθινός...

Δι' εὐχῶν...

Λ. Ἀμήν.

Γ´
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἀποδείπνου ὁ ἱερεὺς, προηγούμενου διακόνου ἢ ἀναγνώστου μετὰ λαμπάδος, θυμιᾷ τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναὸν ἅπαντα. Ὅταν ἐξέλθωσι τοῦ βήματος, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ·

Δ. Κελεύσατε.

Ὅταν δὲ ὑποστρέφοντες φθάσωσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Ι. Κύριε, εὐλόγησον.

Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ βῆμα, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Π. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ´).

Καὶ ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακόν.

Καὶ ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ ἱερέως αἱ εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ. Εἶτα λέγεται ἡ μεγάλη συναπτή, τὸ Ψαλτήριον, τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῷ συνήθει ἑορταστικῶ ἔσπερινῶ μέχρι τῆς ἐκφωνήσεως τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλοκλισίας.

ΛΙΤΗ

Καὶ γίνεται ἡ λιτὴ ἐν τῷ ἔσωνάρθηκι (λιτῆ) ψαλλομένου τοῦ πρώτου ἰδιομέλου τῆς λιτῆς, τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς καὶ τῶν ἰδιομέλων τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὡς ἔπεται·

Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἦχος β΄

Δεῦτε τῆς οὐρανίου Τριάδος οἱ λατρευταί* τὴν ἐπίγειον
 τριάδα τῶν θείων Ἱεραρχῶν* εὐφημήσωμεν* τὸν Γρηγό-
 ριον, τῆς θεολογίας τὸν ἐπώνυμον* τὸν Βασίλειον, τῆς
 βασιλείας τὸν φερώνυμον* καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαρι-
 τώνυμον* τοὺς τῆς σοφίας βυθούς,* τοῦ Πνεύματος τὰ
 ῥεῖθρα τὰ ὠκεάνεια,* τὰς πηγὰς τὰς ἀεὶ βλυζούσας* τὸ
 ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον* τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας,*
 τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας,* τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἰακας,*
 τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα,* τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος*
 Χριστοῦ μου τὸ στόμα* καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους,*
 τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους* καὶ πρεσβεύοντας
 ἀπαύστως* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός

Τοὺς ἀναφθέντας ἀνθρακας* ἐκ τοῦ ἀστέκτου πυρός*
 οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες* πιστῶς ἀνευφημήσωμεν.* Οὐ-
 τοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸ* ἐνώσει ἐκπυρωθέντες,* φωστῆρες
 τοῦ κόσμου ἐγένοντο,* ζωτικὴ τοῖς πτωχοῖς* χρηματί-
 ζοντες δύναμις,* Πατέρα καὶ Υἱὸν* καὶ Πνεῦμα ἅγιον*
 εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες* οἷς καὶ ἡμεῖς προσείπωμεν*
 Χαίροις, Τριάδος* τριάς ἢ θεόσοφος.

Ἦχος πλ. β΄

Τοῦ Δαυίδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον,* τοῦ Σολομῶν-
 τος σπαρτίον τὸ κόκκινον,* τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρί-
 πλοκον,* τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας,* Βασίλειον τὸν Μέγαν,*
 Γρηγόριον τὸν θεῖον* καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον* πι-
 στῶς ἀνευφημήσωμεν* τὸν νοητὸν γὰρ Γολιάθ* τῷ ἀκρο-
 γωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες,* τὴν πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν
 ἤγαγον,* τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ* περικτεχίσαντες αἵ-
 ματι* καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἵρεσιάρχας* τῶν περιβόλων
 τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ ποιμένης* μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ

τῶν λόγων* καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι* καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις,* παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν διδασκάλων,* τὰ ἦθη κοσμηθέντας,* τοὺς τρόπους βελτιωθέντας,* θεογνωσίας αἴγλη* τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι.* διὸ κράξωμεν.* Τριάς ἅγια, κυρία τοῦ παντός,* ταῖς τῶν τριῶν σου ποιμένων προσευχαῖς* τὸ σὸν ποίμνιον τοῦτο* ἐν εἰρήνῃ συντήρησον* ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως* καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. β'

Τριάς ἅγια καὶ προσκυνητή,* δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου.* ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας* τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω,* τῷ φωτὶ λαμπαδουχοῦντας τῆς σῆς ἐπιγνώσεως* καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας* τῶν σωτηρίων σου καὶ σεπτῶν θελημάτων.* δι' ὧν ἡ οἰκουμένη* φῶς γνώσεως πλουτοῦσα,* τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται* καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν ὑπακούειν* πείθουσα διδασκαλίαις* καὶ αὐτῇ τῶν εὐχῶν* τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον,* ὡς Θεὸς πανοικτίρμων,* καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον,* φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ* καὶ τῶν πατέρων κλέος,* τῆς πίστεως τοὺς πύργους* καὶ τῶν πιστῶν διδασκάλους καὶ φύλακας,* συνελθόντες, ὧ φιλοέορτοι,* ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις* ὑμνήσωμεν λέγοντες.* Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ* Βασιλείε σοφὲ* καὶ στῦλε ἀπερίτρεπτε.* Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος,* ἀρχιερεῦ μέγιστε* Θεολόγε Γρηγόριε.* Χαίροις, ὧ χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη,* ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ.* Ἄλλ' ὧ πατέρες τρισόλβιοι,* μὴ παύσησθε αἰεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ* ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν* τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων· ἀμήν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτὸς

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν* καὶ χαρμονὴν τῶν νόων,*
τὴν μόνην Θεοτόκον* καὶ τῶν πιστῶν ἀρραγὲς περιτείχι-
σμα,* συνελθόντες, ὦ φιλέορτοι,* ἄσματικοῖς ἐγκωμίοις*
ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, παρθενομῆτορ ἀγνή,* λυ-
χνία χρυσαυγῆς* καὶ πύλη ἐπουράνιε.* Χαίροις, σκηνὴ
ἀγιάσματος,* ἣ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρα σου,* πα-
νάχραντε.* Χαίροις, τῶν οὐρανίων ταγμάτων* ὑπερτέρα
ἀπάντων ἀσυγκρίτως.* Διό, μητράνανδρε δέσποινα,* μὴ
λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου* τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε
πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ* καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας
τὸν ἄσπορον.

Δ. Τὰς αἰτήσεις τῆς λιτῆς

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου
ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ὕψωσον κέρας χριστιανῶν
ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ
ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράν-
του δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυ-
ροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων ду-
νάμεων ἄσωμάτων, τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προ-
φήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν
ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλ-
λου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πατριαρχῶν Ἀλε-
ξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος
ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῶν θαυματουργῶν τῶν

ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου καὶ Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου, Θεοδώρων τήρωνος καὶ στρατηλάτου· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης· τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

- Λ. Κύριε, ἐλέησον (μ' + γ')
- Δ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης, σκέπης τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶς πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ, ὀρθοδόξων· ὑπὲρ

ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ, εἴπωμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (μ' + γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (μ' + γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (μ').

Λ. Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ι Ἰπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν

θαλάσση μακρὰν καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν,
δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρ-
χεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Ι. Εἰρήνη πᾶσι.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυ-
νάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προσ-
τασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσω-
μάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου,
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἐν
ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου,
Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξαν-
δρείας, Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυ-
κίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῶν
θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρ-
τύρων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ μυροβλήτου, Θεοδώρων τήρωνος καὶ στρα-
τηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερο-
μαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου
τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Λ. Ἀμήν.

Καὶ ἐπιστρεφούσης τῆς λιτῆς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, εἶτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὰ δύο ἀπολυτικά «Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας...», «Δόξα...», «Ὡς τῶν ἀποστόλων...», «Καὶ νῦν...», τὸ «Θεοτόκε παρθένε...» ἀργὸν δίχορον·

Λ. Θεοτόκε παρθένε,* χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·* εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί* καὶ εὐλογημένος* ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου,* ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες* τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἈΡΤΟΚΛΑΣΙΑ

Ι. Ἐξέρχεται τοῦ βήματος, θυμῆ καὶ εὐλογεῖ τοὺς προεπιθιθέντας ἄρτους, ἐπιλέγων τὴν εὐχὴν τῆς ἀρτοκλασίας·

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλο-

γήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...

Α. Ἀναγινώσκει τὸν λγ' ψαλμὸν

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθηῖ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Λ. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ (γ').

Ι. Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τίθεται ἀνάγνωσις καὶ μετ' αὐτὴν ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τὰ ἀνοιξαντάρια (Ψαλμ. ργ' στίχ. 28β ἔξ.)

Ἐνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Ἐναντελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Δόξα σοι, Πάτερ· δόξα σοι, Υἱέ· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Δόξα σοι, ἅγιε· δόξα σοι, Κύριε· δόξα σοι, βασιλεῦ οὐράνιε. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Δόξα σοι, ἅγιε· δόξα σοι, Κύριε· δόξα σοι, βασιλεῦ οὐράνιε· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Δόξα σοι, τρισυπόστατε Θεότης, Πάτερ, Υἱέ καὶ Πνεῦμα, σὲ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Δόξα σοι, Πάτερ ἄναρχε· δόξα σοι, Υἱέ συνάναρχε· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον. Τριάς ἅγια, δόξα σοι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Δόξα σοι, Πάτερ· δόξα σοι, Υἱέ· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τριάς ἅγια, δόξα σοι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἄλληλούϊα.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. Δόξα σοι, βασιλεῦ ἐπουράνιε· δόξα σοι, παντοκράτορ, σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Δόξα σοι, Πάτερ ἀγέννητε· δόξα σοι, Υἱὲ γεννητέ· δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· Τριάς ἅγια, δόξα σοι. Δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός.
Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός.
Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι (ἦ ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι).

ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΟΡΘΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ τελουμένη σήμερον εἰς τοὺς ναοὺς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀκολουθία τοῦ ὁρθοῦ ἀνήκει εἰς τὸν μοναχικὸν ἢ μοναστικὸν τύπον τὸν γεννηθέντα καὶ ἀναπτυχθέντα εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις μονὴν τοῦ ἁγίου Σάβα. Τὴν τελικὴν τῆς διαμόρφωσιν ἔσχεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐδέχθη ἐπιδράσεις καὶ προσέλαβε στοιχεῖα ἐκ τῆς ἄσματικῆς ἢ ἐνοριακῆς ἀκολουθίας.

Ἡ σημερινὴ μορφή τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὁρθοῦ εἶναι προῖον μακροτάτης ἐξελίξεως. Ἀρχικῶς ἦτο πρωϊνὴ ἀκολουθία, ψαλλομένη περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Εἰς τὰ μοναστήρια ἔλαβε ἰδιαιτέραν ἔκτασιν, καλύψασα τὸ ἀπὸ μεσονυκτίου μέχρι πρωΐας χρονικὸν διάστημα. Τοῦτο εἶχεν ὡς ἐπακόλουθον τὴν συγχώνευσιν τοῦ ἀρχικοῦ ὁρθοῦ μετὰ τῆς παλαιᾶς νυκτερινῆς μοναχικῆς ἀκολουθίας. Ἐνῶ δηλαδὴ κατ' ἀρχὰς ὁ ὁρθος περιελάμβανε τὸν ν' ψαλμὸν, τὴν στιχολογίαν τῶν ᾠδῶν, τοὺς αἶνους καὶ τὴν δοξολογίαν, διὰ τῆς προσθήκης εἰς αὐτὸν τοῦ παλαιοῦ μεσονυκτικοῦ σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη, προστεθέντων εἰς αὐτὸν τοῦ ἑξαψάλμου καὶ τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου. Ἐπὶ πλεόν ὁ ὁρθος τῶν ἑορτῶν προσέλαβε στοιχεῖα ἐκ τοῦ ἄσματικοῦ τυπικοῦ καὶ δὴ ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς παννυχίδος, τὸν πολυέλεον, τοῖς ἀναβαθμοῦς καὶ τὸ εὐαγγέλιον. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑμνογραφίας ἐπηρέασεν ἰδιαιτέτως τὴν ἀκολουθίαν ταύτην. Προσπύθησαν πολλὰ τροπάρια καὶ κανόνες καὶ οὕτω καὶ πάλιν σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη, καταλαβοῦσα ὅλον τὸ δι' αὐτὴν πρὶν καθορισθὲν τετράωρον περίπου χρονικὸν διάστημα.

Ἡ μετὰ τὴν εἰκονομαχίαν διάδοσις τῆς μοναχικῆς ἀκολουθίας τοῦ ὁρθοῦ εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς καὶ τελικῶς ἢ ἐπικράτησις τῆς καὶ εἰς αὐτούς, παραμερισθείσης καὶ τελικῶς ἐγκαταλειφθείσης τῆς ἄσματικῆς ἢ κοσμικῆς ἀκολουθίας τοῦ ὁρθοῦ, ἐδημιούργησε, λόγῳ τοῦ μεγάλου μήκους,

της, προβλήματα προσαρμογής πρὸς τὰς νέας ἐν τῷ κόσμῳ συνθήκας. Οὕτως, ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς τελέσεως, ὁ ὄρθρος ἀπεμακρύνθη τοῦ μεσονυκτίου καὶ μετετέθη εἰς τὰς πρώτας ὥρας τῆς ἡμέρας προσεγγίσας τὴν θείαν λειτουργίαν, ἡ ὁποία τελικῶς συνήφθη εἰς αὐτόν. Τὸ μῆκος ἐξ ἄλλου τῆς ἀκολουθίας ἔδει νὰ περιορισθῇ εἰς πρόσφορα χρονικὰ ὄρια. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐγένοντο ποικίλαι συντμήσεις καὶ περικοπαὶ κατ' ἀρχὰς εἰς βάρος τοῦ βιβλικοῦ στοιχείου καὶ εἴτα καὶ τοῦ ὕμνολογικοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἐξ ἄλλου τῆς Κυριακῆς ἢ ἀνάγνωσις καὶ ὁλόκληρος ἢ «τάξις» τοῦ ἐωθινοῦ εὐαγγελίου μετετέθη μετὰ τοὺς κανόνας διὰ νὰ δύνανται νὰ παρίστανται εἰς αὐτὴν οἱ βραδύτερον προσερχόμενοι εἰς τοὺς ναοὺς πιστοί. Αἱ διευθετήσεις αὗται, συνεχιζόμεναι μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, παρουσιάζουν διαρκῶς ἐξελισσομένην τὴν ἀκολουθίαν ταύτην, διὸ καὶ ἀναγκαιοτέραν καθιστοῦν τὴν πλήρη ἐκδοσὶν αὐτῆς πρὸς ἀπαρτισμὸν ἀκριβοῦς ἐποπτικῆς εἰκόνας αὐτῆς. Τοῦτο εἶναι ἡ πρώτη ἐπιδίωξις τῆς παρούσης ἐκδόσεως.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου εἶναι ἡ πλουσιωτέρα καὶ λαμπρύτερα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου, ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ ἡ πολυπλοκωτέρα. Ὡς δὲ τελεῖται σήμερον εἰς τοὺς ἐνοριακούς ναοὺς, λόγῳ ἰδίᾳ τῆς περικοπῆς τῶν βιβλικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν αὐτὸ τὸ ἀρχικὸν καὶ βασικὸν περιεχόμενον τῆς ἀκολουθίας, καὶ τοῦ περιορισμοῦ αὐτῆς εἰς ἐπισημασμένους διακοσμητικούς ὕμνους, συσκιαζεται ἐπιπέδῳ ἢ πορείᾳ τῶν ἐπὶ μέρος αὐτῆς στοιχείων καὶ ἡ ὄρθρῃ ἀπλοποιεῖται τῆς δομῆς αὐτῆς καθίσταται προβληματική. Ἐπιπροσέτι τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποβλέπει ἡ παρούσα ἐκδοσις.

Ἐπιπροσέτι καὶ διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μοναχικοῦ ἐσπερινοῦ, ἡ παρούσα ἐκδοσις καὶ διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου ἐλήφθη ὡς παράδειγμα ἢ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἰερουσαλῶν (31 Ἰανουαρίου) διὰ τοὺς ἐκεῖ ἐκτεθέντας λόγους, ἐπισημασθέντες καὶ πάλιν, ὅτι ἡ ἐορτὴ αὕτη συμπίπτει πρὸς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. Οὕτω κατηρτίσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐορτιαστικοῦ μοναχικοῦ ὄρθρου ἐν τῇ πληρότητι

αὐτῆς. Ὁ ἑορταστικὸς διαφέρει τοῦ μὴ ἑορταστικοῦ, διότι ὁ δεύτερος οὗτος εἶναι ἀπλούστερος τοῦ πρώτου. Παραλείπεται ὁ πολυέλεος καὶ ἡ ἐκλογή, δὲν ψάλλονται ἀναβαθμοί, δὲν ἀναγιγνώσκεται εὐαγγέλιον, οὔτε ψάλλονται στιχηρὰ εἰς τὸ «Δόξα καὶ νῦν» τοῦ ν' ψαλμοῦ καὶ πεντηκοστάριον, παραλείπεται ἡ συναπτὴ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...», αἱ καταβασίαι καὶ οἱ αἶνοι, ἀντὶ τῆς μεγάλης δοξολογίας ἀναγιγνώσκεται τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει...», μετὰ τὰ πληρωτικὰ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν καὶ ἡ ἀκολουθία κατακλείεται διὰ τοῦ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...» καὶ τοῦ τρισαγίου. Τῶν δύο τούτων βασικῶν μορφῶν ὑπάρχουν πλεῖσται παραλλαγαὶ ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀγομένην ἑορτὴν καὶ τὰς περιόδους τοῦ ἔτους, ἰδίᾳ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, τὸ Πάσχα, τὰς Κυριακάς, τὰς δεσποτικὰς ἢ θεομητορικὰς ἑορτὰς κλπ. Ἡ ἀναφορὰ εἰς ὄλας αὐτὰς τὰς παραλλαγὰς οὔτε δυνατὴ ἦτο, οὔτε σκόπιμος ἐκρίθη διὰ τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν.

Αἱ κατωτέρω ἐπεξηγήσεις ἀφοροῦν εἰς ὠρισμένα σημεῖα τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης ἀκολουθίας, χρῆζοντα διασαφήσεως.

Ἡ ἑναρξὶς τοῦ ὄρθρου διὰ τοῦ «Βασιλεῦ οὐρανιε...» καὶ τοῦ ἑναρκτηρίου τρισαγίου ἐγένετο εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὄρθρος ἐτελεῖτο ἀνεξαρτήτως τοῦ μεσονυκτικοῦ, εἴτε διότι τοῦτο ἐλέγετο κατ' ἰδίαν «ἐν τοῖς κελλίοις», εἴτε διότι τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ὄρθρου μέχρι καὶ τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου διετήρει ἀκόμη τὸν χαρακτήρα μεσονυκτικοῦ, ἐπειδὴ δὲν εἶχεν εἰσέτι διαμορφωθῆ τὸ νεώτερον μεσονυκτικόν. Κανονικῶς τὸ ἑναρκτήριο τρισαγιον δὲν λέγεται, ὅταν ἀκολουθία τις ἐπισυνάπτεται εἰς ἑτέραν, διὸ καὶ ἐκτυποῦται κατωτέρω διὰ μικροτέρων τυπογραφικῶν στοιχείων.

Ἡ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως ἀκολουθία προσητέθη μεταγενεστέρως κατ' ἀρχὰς μόνον εἰς τὰ βασιλικὰ μοναστήρια. Ἐπὶ μακρὸν ἡ μορφή αὐτῆς ἦτο κυμαινομένη Σήμερον εἰς τὰς ἑνορίας ἔχει περιορισθῆ εἰς μόνα τὰ τρι

πάρια καὶ τὴν αἴτησιν, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας ἔχει συσταλῆ εἰς μόνον τὸ «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς...» καὶ τὴν ἐκφώνησιν, ἡ μετετράπη εἰς δέησιν «ὕπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν» ἢ ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἢ καὶ τὸ συναμφότερον. Ταύτην ἀποκαθιστῶμεν εἰς τὴν παλαιάν τῆς μορφῆν. Ἡ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον προσφορά ἱημιάματος δὲν συνδέεται πρὸς τοὺς βασιλικοὺς ψαλμοὺς, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἔναρξιν τοῦ ὁρθρου. Ἔχει μὲ ἄλλους λόγους προπαρασκευαστικὸν χαρακτήρα.

Τὸ «Δόξα τῇ ἀγία...» συνιστᾷ τὴν ἀρχαίαν ἔναρκτηριον εὐλογίαν. Δι' αὐτῆς ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου καὶ κατὰ τὸ Πάσχα. Εἰς τὰ παλαιότερα χειρόγραφα ὁ ὁρθρος ἄρχεται διὰ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...», ὡς γίνεται μέχρι σήμερον κατὰ τὰς ἀγρυπνίας.

Ὁ ἔξάψαλμος παλαιότερον ἐψαλμωδεῖτο ἢ ἀπηγγαλλεῖτο ὑφ' ὄλων τῶν μοναχῶν· σήμερον ἀναγιγνώσκεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ταχθέντος μοναχοῦ, εἰς δὲ τὰς ἀγρυπνίας ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου, τοῦ ψάλτου ἢ ἄλλου τινός.

Αἱ εὐχαιναὶ εὐχαὶ προέρχονται, ὡς καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ λιχνικοῦ, ἐκ τῆς ἀντιστοιχίου ἁσματικῆς ἀκολουθίας. Αἱ ἁπλοῦς πρῶται, ὡς ἐκ τῶν ἐν τοῖς χειρογράφοις ἐπιγραφῶν καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν καταφαίνεται, εἶναι αἱ εὐχαὶ τῶν ἀντιφώνων τοῦ ἁσματικοῦ ὁρθρου, ἢ θ' ἢ εὐχή τοῦ εὐαγγελιστοῦ τοῦ ὁρθρου, ἢ ι' ἢ εὐχή τοῦ ν' ψαλμοῦ, ἢ ια' τῶν αἰνῶν καὶ ἢ ιβ' τῆς δοξολογίας. Ἐξ αὐτῶν μόνον αἱ ἑπτὰ δύσονται νὰ εὑρουν θέσιν εἰς τὴν μοναχικὴν ἀκολουθίαν πρὸ τῶν ἀντιστοιχίων ἐκφωνήσεων, ὡς ἡ α' μετὰ τὸν ἔξάψαλμον, ἢ β' μετὰ τὸ πρῶτον κάθισμα, ἢ β' μετὰ τὸν πολυέλεον, ἢ ι' μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἢ ε' μετὰ τὴν γ' φδὴν τῶν κανόνων, ἢ ς' μετὰ τὴν ς' φδὴν καὶ ἢ ια' πρὸ τῶν αἰνῶν. Ἡ συγκέντρωσις αὐτῶν εἰς τὸν ἔξάψαλμον δεικνύει ἀκριβῶς τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἀναμνημόνισιν αὐτῶν πρὸς τὰ ἐπὶ μέρους στοιχεῖα τοῦ ἁσματικοῦ ὁρθρου, παρὰ τὰς γενομένας ἀποπείρας, ὡς ἐκ παλαιῶν χειρογράφων καταφαίνεται (π.χ. Σινᾶ 973. Πάτμου

105). Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ κατὰ τὴν ἔκδοσιν ταύτην δὲν μετεκινήσαμεν αὐτὰς ἀπὸ τὸν ἐξάψαλμον.

Παλαιότερον, ὅτε ὁ ἐξάψαλμος ἐψάλλετο, αἱ εὐχαὶ ἀνεγινώσκοντο κατὰ τὸν ἕκτον ἢ ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ τετάρτου ψαλμοῦ αὐτοῦ. Σήμερον, ἐπειδὴ ὁ χρόνος δὲν ἐπαρκεῖ, ἢ ἀνάγνωσις τῶν εὐχῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐξαψάλμου, συνεχίζεται δὲ ἔξω πρὸ τοῦ βήματος, εἰς τὴν ἀρχαίαν θέσιν, ἀπὸ τοῦ τετάρτου ψαλμοῦ.

Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ «Θεὸς Κύριος...» εἶναι ὁ «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός...» (Ψαλμ. ριζ' 1) καὶ οὐχὶ ὁ ἐκ σφάλματος προβλεπόμενος ὑπὸ τῶν ἐντύπων «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε...» (Ψαλμ. ρδ', 1). Τὸ «Θεὸς Κύριος...» ἐψάλλετο ἀρχικῶς ὡς ἐφύμνιον κατὰ τὴν στιχολογίαν τοῦ ριζ' ψαλμοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἐλήφθη τοῦτο (στίχ. 27α. 26α), ἀρχικῶς δλοκλήρου ἢ στίχων αὐτοῦ κατ' ἐκλογήν, ὡς σήμερον. Τὸ σφάλμα προήλθεν ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι καὶ ὁ ρδ' ψαλμὸς ἄρχεται διὰ τῆς ἰδίας φράσεως. Αἱ μαρτυρίαι τῶν χειρογράφων εἶναι σαφεῖς, διὸ καὶ ἐπεφέραμεν τὴν ἐπιβεβλημένην διόρθωσιν.

Τὰ ιγ' καὶ ιδ' καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου εἶναι τὰ τοῦ ὄρθρου τῆς Πέμπτης. Εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς ἀνέκαθεν παρελείποντο, ἐψάλλοντο δὲ μόνον τὰ καθίσματα - τροπάρια. Τὰ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν φέρονται ἀναινύμως, προφανῶς ὅμως εἶναι ἔργα τοῦ Ἰωάννου Εὐχαΐτων, ὡς καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, πλὴν τῶν ἐπωνύμως εἰς τὸν Ναιλον Ξανθόπουλον ἀποδιδομένων ἰδιομέλων τῆς λιτῆς καὶ ἀποστίχων τοῦ ἔσπερινοῦ.

Ὁ πολυέλεος καὶ ἡ ἐκλογή ψάλλονται μόνον κατὰ τὰς ἀγρυπνίας.

Τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου (Ἰωάν. ι' 9-10), τὸ παρουσιάζον τὸν Κύριον ὡς πρότυπον ποιμένος, εἶναι κινητὸν εἰς τοὺς ὄρθρους ἱεραρχῶν.

Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς στιχολογίας τῶν ψάλλων καὶ τῆς ψαλμωδίας τῶν κανόνων ἀκολουθεῖται τὸ σήμερον ἰσχύον ἐν Ἁγίῳ Ὁρει σύστημα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ

εἶναι μὲν τὸ ἀρχικόν, ἀλλὰ τὸ πλησιέστερον πρὸς αὐτό. Ψάλλεται δηλ. δις ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστης ᾠδῆς ὁ εἰρμός, εἶτα στιχολογεῖται ἡ βιβλικὴ ᾠδὴ παρεμβαλλομένων τῶν τροπαρίων τῶν κανόνων εἰς τοὺς πρώτους καὶ εἰς τοὺς τελευταίους στίχους τῶν ᾠδῶν. Οἱ πλεονάζοντες ἀνδιάμεσοι στίχοι παραλείπονται σήμερον, διὸ καὶ περικλείονται ἐντὸς ἀγκυλῶν. Ἐκάστη ᾠδὴ κατακλείεται διὰ τοῦ «Δόξα Πατρὶ...» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν...», εἰς τὰ ὅποια παρεμβάλλονται τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ κανόνος. Ἡ ὄλη ᾠδὴ ἐπισφραγίζεται διὰ τῆς ψαλμοφδίας τῆς καταβασίας αὐτῆς. Αἱ καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...» κλπ. τοῦ γ' ἤχου εἶναι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς Ὑπαπαντῆς, ποίημα τοῦ ὑμνογράφου Κοσμᾶ ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ, τῶν ὁποίων ἡ ψαλμοφδία ἀρχεται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου. Ἡ στιχολογία τῆς θ' ᾠδῆς παρουσιάζει ἰδιορρυθμίας τινάς. Πρῶτον στιχολογεῖται ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α' 46-55) κατὰ ἀρχαικώτερον τρόπον μὲ ἐφύμνιον τὸν εἰρμόν «Τὴν τιμιωτέραν τῶν χειροῦμι...» κατὰ τὸν ἦχον τοῦ εἰρμοῦ τοῦ πρώτου κανόνος τῆς ἑορτῆς, εἶτα στιχολογεῖται ἡ ᾠδὴ τοῦ Ζαχαρίου (Λουκ. α' 68-79) κατὰ τὸν τύπον τῶν ἄλλων ᾠδῶν μετὰ τῶν τροπαρίων τῆς θ' ᾠδῆς τῶν κανόνων. Ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῶν Ἱερῶν Ἱεραρχῶν παρουσιάζει τὴν ἰδιορρυθμίαν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἔχει δηλαδὴ ἰδιαίτερα προσηλάματα, τὰ «μεγαλυνάρια», τὰ ὅποια προτάσσονται ἐκάστην τροπαρίου. Ἀκριβέστερον τὰ μεγαλυνάρια ψάλλονται ἀπὸ τοῦ τροπαρίου μετὰ τὸν στίχον τῆς βιβλικῆς ᾠδῆς. Εἰς τινὰς μονὰς παραλείπεται ἡ ᾠδὴ τοῦ Ζαχαρίου καὶ ψάλλεται ὁ μὲν κανὼν τῆς Θεοτόκου ἄνευ στίχου μετὰ τοῦ προσηλάματος «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», οἱ δὲ τῶν ἁγίων ἀναγίνονται μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

Ἐκ τῆς τῆς ἐνοριακῆν πρᾶξιν αἱ βιβλικαὶ ᾠδαὶ καὶ οἱ κανόνες ἔχουσιν ἰπποστὴ ἰκανὴν φθοράν. Κατ' ἀρχὰς παρελείφθη ἡ στιχολογία τῶν ᾠδῶν καὶ τὰ τροπάρια τῶν κανόνων ἐψάλλοντο ἀπὸ τῶν ἁγίων μετὰ προσηλάτων ἀναλόγων πρὸς τὸ ἔθος τῶν τροπαρίων («Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς»,

«Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» κλπ.). Τοῦτο εἶναι καὶ τὸ κατὰ θεωρίαν κρατοῦν. Ἐν τῇ πράξει παραλείπεται μέγα μέρος τῶν κανόνων, πλὴν συνήθως τῆς α΄ καὶ γ΄ ᾠδῆς, αἱ δὲ καταβασίαι ψάλλονται ὅλαι ὁμοῦ μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ πρὸ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου.

Τὸ μετὰ τὸ κοντάκιον παρεμβαλλόμενον συναξάριον τοῦ Μηναίου παρουσιάζει ὠρισμένας ἰδιορρυθμίας. Οἱ ἱαμβικοὶ στίχοι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶναι 32, ἤτοι κατὰ 30 περισσότεροι τοῦ συνήθους. Ἐξ ἄλλου τὸ συναξάριον τῶν ἁγίων τούτων ἐμφανίζεται ὡς αὐτοτελές, ἔχον ἰδίαν κατάληξιν («Ταῖς τῶν τριῶν...»), ἡ ὁποία δικαιολογεῖται μόνον εἰς τὸ τέλος τοῦ ὅλου συναξαρίου τῆς ἡμέρας. Ἀρχικῶς πρὸ τῆς καθιερώσεως τῆς κοινῆς μνήμης τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (1Α΄ αἰῶν) ἐωρτάζετο κατὰ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου ἢ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰπολύτου πάπα Ρώμης, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκολουθία μετετέθη «ἐν τοῖς ἀποδείπνοις», προτασσομένη ἐν τοῖς ἐντύποις τῆς ἀκολουθίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἡ μεταγενεστέρως γενομένη παρεμβολὴ τοῦ συναξαρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὸ προϋπάρχον συναξάριον τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας εἶναι ἐμφανῆς καὶ ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ ἀνακλωμένου «Λάμπεν ἐνί...» (33ος στίχος) καὶ «Ἰπόλυτον πόντου...», τὸ ὁποῖον προστίθεται εἰς τοὺς στίχους μόνον τοῦ πρώτου ἁγίου τῆς ἡμέρας. Τὰ συναξάρια παλαιότερον ἀναγινώσκοντο. Σήμερον εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς παραλείπονται, ἀναγινωσκομένης μόνον τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῶν μετὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων τῶν ἁγίων, μετὰ ἢ ἄνευ τῶν ἱαμβικῶν στίχων.

Τὰ ἐξ α πο σ τ ε ι λ ά ρ ι α εἶναι συνήθως δύο· ἐν τῶν ἁγίων καὶ ἐν τῆς Θεοτόκου. Ἡ ἀκολουθία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἔχει τρία· δύο τῶν ἁγίων καὶ ἐν τῆς Θεοτόκου.

Οἱ στίχοι τῶν ψ α λ μ ῶ ν τ ῶ ν α ἴ ν ω ν εἰς τὰς ἑορτίας παραλείπονται, πλὴν τῶν δύο πρώτων καὶ τῶν τελευταίων, εἰς τοὺς ὁποίους παρεμβάλλονται τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν.

Τὸ θεοτοκίον εἰς τὸ «Καὶ νῦν...» τῶν αἰνῶν εἰς τὸ προεόρτιον τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

Εἰς τὴν ἐκτενῆ προσεθέσαμεν καὶ τὴν εὐχὴν αὐτῆς, συνήθως παραλειπομένην ὑπὸ τῶν ἐντύπων.

Τὰ κείμενα ἐλήφθησαν ἐκ τῶν νεωτέρων ἐκδόσεων τῶν λειτουργικῶν βιβλίων ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἦτοι τοῦ Ὁρολογίου (1967), Ψαλτηρίου (1968), Ἱερατικοῦ (1968), Εὐαγγελίου (1968) καὶ Μηναιίου Ἰανουαρίου (1961) ἢ ἐκλογή ἐκ τοῦ «Ἐκλογή ἐκ τῶν ψαλμῶν τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως Δαβίδ», ἐκδ. Σάββα Ἱεραμονάχου, ἐν Ἀθήναις 1894 καὶ ἡ στιχολογία ἐκ τοῦ «Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ψῶδων», ἐκδ. Συνοδίας Παπασάββα, ἐν Ἀθήναις 1934.

Τὰ προσιδιάζοντα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος (Πέμπτην) μεταβλητὰ στοιχεῖα τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου ἐξετυπώθησαν διὰ μικροτέρων τυπογραφικῶν στοιχείων. Διὰ μεγαλυτέρων τὰ σταθερὰ καὶ κύρια στοιχεῖα τῆς ἀκολουθίας.

Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου ἠρμήνευσαν ἐκ τῶν πατέρων Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης («Διάλογος...», κεφ. ΤΘ'-ΤΚΓ', *Migne PG* 155, 561-588). Μάρκος Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός («Ἐξήγησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας», *Migne PG* 160, 1176-1180).

Περὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου βλέπε: Ἰ. Φουντούλη, Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, Θεσσαλονίκη 1966, ὅπου καὶ ἡ σχετικὴ νεωτέρα βιβλιογραφία, *M. Arranz, L' office de la veille nocturne dans l' Église grecque et dans l' Église russe, in Orientalia Christiana Periodica*, τ. 42 (1976), σελ. 117-155 καὶ 402-425 καὶ Ἰ. Φουντούλη, Ἀπαντήσεις εἰς λειτουργικὰς ἀπορίας, τ. Γ', Θεσσαλονίκη 1976 (τὰς ὑπ' ἀριθμ. 302, 211 καὶ 270, σελ. 9-11, 34-40 καὶ 154-156).

1. — Ἀναγνώστης

2. — Διάκονος

3. — Ἱερεὺς

4. — Λαὸς

5. — Προεστώς

6. — Ἀλλαγὴ στίχου (ἐπὶ ἐμμέτρῳ κειμένῳ)

ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΟΡΘΟΣ

ΕΝΑΡΞΙΣ

I. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἄμην.

Π. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε,* Παράκλητε,* τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,* ὁ πανταχοῦ παρὼν* καὶ τὰ πάντα πληρῶν,* ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν* καὶ ζωῆς χορηγός,* ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν* καὶ καθάρισον ἡμᾶς* ἀπὸ πάσης κηλίδος* καὶ σῶσον, ἀγαθέ,* τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

A. Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς,* ἐλέησον ἡμᾶς.* Κύριε,* ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.* Δέσποτα,* συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.* Ἄγιε,* ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,* ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,* γενηθήτω τὸ θέλημά σου* ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.* τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν σήμερον* καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν* καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

I. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πα-

τρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Α. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Α. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βα-
σιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χρι-
στῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ,
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ'

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ
Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύ-
τωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ
πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν
ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου·
νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς

δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ'

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλῃ ἢ δόξᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῇ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείῃ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς καὶ κάταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

“Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά· διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Ὅτι θήσεις αὐτούς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἰψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ’).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς,* ἐλέησον ἡμᾶς.* Κύριε,* ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.* Δέσποτα,* συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.* “Ἄγιε,* ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,* ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,* γεννηθήτω τὸ θέλημά σου* ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.* τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν ἡμέρον* καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν* καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ι. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Α. Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου* καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,* νίκας τοῖς βασιλεῦσι* κατὰ βαρβάρων δωρούμενος* καὶ τὸν σὸν φυλάττων* διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως,* τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι,* Χριστὲ ὁ Θεός.* εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,* νίκας χορηγῶν αὐτοῖς* κατὰ τῶν πολεμίων.* τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν,* ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,* μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,* πανύμνητε Θεοτόκε* στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν* πᾶσι ζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν* καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην.* διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,* μόνη εὐλογημένη.

Ι. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ι. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκων.

βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέ-
δου αὐτῶν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ι. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

Λ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ι. Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ
ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΙΙ. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία (τρὶς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μοι ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δὶς).

Ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου ἐν ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Ἐκείνη μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέν μοι ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι

Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε· σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ'

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοί καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου· μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχεσ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου· μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχεσ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ'

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πίετος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγγαλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἄλω-

πέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντέλάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ'

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν

οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειρὰς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ'

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμά-

κρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτίρει πατὴρ υἱούς, ὠκτίρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ'

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-

τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις

τούς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τούς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (δύς).

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

I. Κατὰ τὸν ἐξάψαλμον ἀναγινώσκει μυστικῶς πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης, ἀπὸ δὲ τοῦ «Δόξα Πατρὶ...» πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, τὰς ἐωθινὰς εὐχάς·

Εὐχή α'

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν καὶ ἐμβαλόντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τοῦ προσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν· καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἐστῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ἀπεκδεχομέ-

νοὺς τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτέ σοι λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. "Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή β'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου συνέτισον ἡμᾶς· σέ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν σου καὶ ἁγιάσον τὴν κληρονομίαν σου· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. "Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ

τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Εὐχή γ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα
ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς
τὰ προστάγματά σου. Δίδαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς
ἐντολάς σου καὶ τὰ δικαιώματά σου·
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν δια-
νοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν
ἀμαρτίαις εἰς θάνατον· ἀπέλασον πάν-
τα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν·
χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης
ἥλιον καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν
ἡμῶν διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγιῶδι
τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· κατεύ-
θυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν
εἰρήνης· δὸς ἡμῖν ἰδεῖν τὸν ὄρθρον καὶ
τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοι
τὰς ἐωθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχάς.
"Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δό-
ξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Εὐχή δ'

Δέσποτα ὁ Θεός, ὁ ἅγιος καὶ ἀκα-

τάληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς
λάμπαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ
τῆς νυκτὸς ὕπνῳ καὶ διαναστήσας
πρὸς δοξολογίαν καὶ ἰκεσίαν τῆς σῆς
ἀγαθότητος, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς
ιδίας σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι
ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνοῦντάς σε καὶ
κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι
καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς
σωτηρίαν αἰτήματα· ἀνάδειξον ἡμᾶς
υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας καὶ κλη-
ρονόμους τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν.
Μνήσθητι, Κύριε, ἐν τῷ πλήθει τῶν
οἰκτιρμῶν σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ
σου, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχο-
μένων ἡμῖν καὶ πάντων τῶν ἀδελ-
φῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῆ, τῶν ἐν θαλάσ-
σῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσπο-
τείας σου δεομένων τῆς σῆς φιλαν-
θρωπίας καὶ βοηθείας καὶ πᾶσι χο-
ρήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα
σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι πάν-
τοτε διαμένοντες, μετὰ παρρησίας
δοξάζωμεν τὸ θαυμαστὸν καὶ εὐλο-
γημένον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή ε΄

Ἄγαθῶν θησαυρέ, πηγὴ ἀένναος, Πάτερ ἅγιε, θαυμαστοποιέ, παντοδύναμε καὶ παντοκράτορ, πάντες σὲ προσκυνοῦμεν καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν σῶν ἱκετῶν· πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐωθινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσης, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων καὶ ψαλλόντων εἰς δόξαν σὴν καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. Γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ· πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή ς΄

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα

ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διὰ παντός πρὸς σέ ἀποβλέπωμεν, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν· ὅτι διανέπασας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν καὶ ἔστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός σου. Διὸ δεόμεθά σου, Κύριε· Δὸς ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σέ βοώντων· ἐπάκουσον αὐτῶν καὶ ἐλέησον καὶ συντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχὴ ζ'

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν καὶ

ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς
προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοι-
ξει τοῦ στόματος ἡμῶν καὶ πρόσδε-
ξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχα-
ριστίας· καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ δι-
καιώματά σου, ὅτι προσεύξασθαι
καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἐὰν μὴ σύ,
Κύριε, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ
ὁδηγήσης ἡμᾶς. Διό, δεόμεθά σου·
Εἴ τι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης
ὥρας, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διά-
νοιαν, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἄνες,
ἄφες, συγχώρησον· ἐὰν γὰρ ἀνομίας
παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑπο-
στήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρω-
σις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθός, κρα-
ταιὸς ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν
καὶ ἐν σοὶ ἡ ὕμνησις ἡμῶν διαπαντός.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή η'

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ
ὕπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ'
ἡμῶν καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει
ἅγια τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπᾶραι τὰς
χεῖρας ἡμῶν καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι

ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου,
πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς
έντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς
νυκτερινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι
ἡμῖν, ὁ Θεός, πίστιν ἀκαταίσχυτον,
ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκρι-
τον· εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους καὶ
ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐν-
θυμήσεις· καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι
εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦν-
τας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς
ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγαθό-
τητα. "Ὅτι ἠυλόγηται τὸ πανάγιόν
σου ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ
βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Εὐχή θ'

Λάμψον, δέσποτα φιλόνηρωπε, ἐν
ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς θεο-
γνωσίας ἀκήρατον φῶς καὶ τοὺς τῆς
διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον
εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κη-
ρυγμάτων κατανόησιν. "Ἐνθεος ἡμῖν
καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν
φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπι-
θυμίας καταπατήσαντες, πνευματι-
κὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ

πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονουῦν-
τες καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ
ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Εὐχή ι'

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ
μετανοίας ἄφεςιν τοῖς ἀνθρώποις
δωρησάμενος καὶ τύπον ἡμῖν ἐπι-
γνώσεως ἁμαρτημάτων καὶ ἐξομο-
λογήσεως τὴν τοῦ προφήτου Δαυὶδ
μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑπο-
δείξας· αὐτός, δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς
καὶ μεγάλοις περιπεπτωκότας πλημ-
μελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὰ ἀνομή-
ματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν, Κύ-
ριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώ-
σκοντι καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν
ἀφιέναι ἁμαρτίας. Καρδίαν δὲ κα-
θαράν κτίσας ἐν ἡμῖν καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξας ἡμᾶς καὶ τὴν
ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρί-
σας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον,

ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἀναφοράν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή ια'

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῷ θελήματι, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετεύομεν· Πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς· ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. "Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Εὐχή ιβ΄

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σέ καταφεύγομεν, τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν· λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου· φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. "Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Δ. Τὴν μεγάλην συναπτὴν ἢ εἰρηνικὰ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

- Δ. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

I. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς α' ἐωθινῆς εὐχῆς

“Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

**Τὸ «Θεὸς Κύριος» (Ψαλμ. ριζ') καὶ τὰ ἀπολυτικά.
Ἦχος α'**

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α' Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-

θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β' Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ' Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Τὸ ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας* τῆς τρισηλίου Θεότητος,* τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι* δογμάτων θείων πურσεύσαντας,* τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας,* τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν* θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας,* Βασιλείον τὸν Μέγαν* καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον,* σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ,* τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι,* πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταὶ* συνελθόντες ὕμνοις τιμῆσωμεν* αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι* ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἔτερον ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι* καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι,* τῷ δεσπότῃ τῶν ὄλων πρεσβεύσατε* εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι* καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Τὸ θεοτοκίον. Ἦχος δ'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον* διὰ σοῦ, Θεοτόκε,* τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται.* Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος* καὶ σταυρὸν ἐκου-

σίως* ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος* δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον,* ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

A. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Τὴν α' στιχολογίαν - Κάθισμα ΙΓ' (Ψαλμ. 4α' - ρ')

Στάσις α' (Ψαλμ. 4α' - 4γ')

Ψαλμὸς 4α'

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀληθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα.

Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἄνηρ ἄφρων οὐ γνώσεται καὶ ἀσύνητος οὐ συνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρασ μου καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίνι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ ἐν

τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρῳ πῖνοι καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ψαλμὸς 4β'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς 4γ'

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος· Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο.

Ἰψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἔως πότε ἀμαρτωλοὶ, Κύριε, ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχῶνται;

Φθέγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

Τὸν λαόν σου, Κύριε, ἔταπείνωσαν καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.

Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

Καὶ εἶπον· Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

Σύνετε δὴ, ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ ποτε φρονήσατε.

Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;

Ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γινῶσιν;

Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσης, Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξης αὐτόν.

Τοῦ πράττειν αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὄρυγῃ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.

Ἔως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν;

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρώκησε τῷ ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου.

Εἰ ἔλεγον· Σεσάλευται ὁ ποῦς μου, τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐβοήθει μοι.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὐφραναν τὴν ψυχὴν μου.

Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάστων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα.

Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῶνον καταδικάζονται.

Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ κα-

τὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτούς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Στάσις β' (Ψαλμ. 4δ' - 4ς')

Ψαλμὸς 4δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσι.

Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναντὶον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη.

Προσώχθησα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα· Ἀεὶ πλανῶνται

τῆ καρδία· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.

Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Ψαλμὸς 4ε'

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ· σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς 45'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλάι.

Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρῖμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ φλογιεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἔφανα ἀῖ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ· εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε.

Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς.

Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον μισεῖτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν δόσιων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Στάσις γ' (Ψαλμ. 45' - ρ')

Ψαλμὸς 45'

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης.

Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου· ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλμὸς 4η'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι· καὶ τιμὴ βασιλέως κρῖσιν ἀγαπᾷ.

Σὺ ἠτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν.

Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεός, σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμὸς 4θ'

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Γνωῖτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις, ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὅτι χρηστός Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρ'

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε.

Ἵψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδοῦ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

(Ὁ) προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνο-

μον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῶ καὶ ἀπλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτούς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἷς τὰς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς γ' ἐωθινῆς εὐχῆς

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὰ τροπάρια - καθίσματα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Φωστῆρες ὑπέριλαμπροι* τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ,* τὸν κόσμον ἐφωτίσατε* ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν,* πατέρες θεόσοφοι,* τήξαντες τὰς αἱρέσεις* πάντων τῶν κακοδόξων,* σβέσαντες τὰς φλογώδεις* τῶν βλασφημῶν συγχύσεις* διό, ὡς ἱεράρχαι Χριστοῦ,* πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παρθένε πανύμνητε,* μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,* Μαρία θεόνυμφε* καὶ ἀπειρόγαμε,* πιστῶν ἡ ἀντίληψις* ῥῦσαι παντὸς κινδύνου* καὶ παντοίας ἀνάγκης,* δέσποινα Θεοτόκε,* τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ* τῇ σκέπη σου προσφεύγοντας,* μόνη θεόνυμφε.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

**Τὴν β' στιχολογίαν - Κάθισμα ΙΔ' (Ψαλμ. ρα' - ρδ')
Στάσις α' (Ψαλμ. ρα' - ρβ')**

Ψαλμὸς ρα'

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν κάγῳ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

“Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ’ ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῆσονται.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ψαλμὸς ρβ´

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφα-

νοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτίρει πατὴρ υἱούς, ὠκτίρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· δυνατοὶ ἰσχύι, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Στάσις β' (Ψαλμ. ργ')

Ψαλμὸς ργ'

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς, ἐπὶ τῶν ἡρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά,

ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψοντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Στάσις γ' (Ψαλμ. ρδ')**Ψαλμὸς ρδ'**

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

Μνήσθητι τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Σπέρμα Ἀβραάμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς.

Ὅν διέθετο τῷ Ἀβραάμ καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.

Λέγων· Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν σχολίσιμα κληρονομίας ὑμῶν.

Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστούς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.

Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.

Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Καὶ ἐχάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

Ἐπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ· σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.

Κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ.

Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίαι.

Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῆ Χάμ.

Καὶ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.

Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν δὲ ἐξελέξατο ἑαυτῷ.

Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῆ Χάμ.

Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.

Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν.

Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν.

Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκάς αὐτῶν καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν.

Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμὸς.

Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν· ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.

Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

Ἦτησαν καὶ ἤλθεν ὀρτυγομήτρα καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.

Διέρρηξε πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

- Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημο-
νεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- Λ. Σοί, Κύριε.
- Ι. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
- Λ. Ἀμήν.

**Τὰ τροπάρια - καθίσματα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη
Ἰωσήφ**

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν,* καθάπερ μέλισσαι, σοφοί,*
προσιπτάμενοι ὑμεῖς* περιεδρέψασθε καλῶς* καὶ τῶν
ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι* πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν δι-
δαγμάτων ὑμῶν* προτίθεσθε ὁμοῦ εἰς πανδαισίαν αὐτῶν*
καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος* μετ' εὐφροσύνης κραυ-
γάζει* Πάρεστε πάλιν* καὶ μετὰ πότμον* τοῖς ὑμᾶς εὐ-
φημοῦσι, μακάριοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Τριχυμῖαις τῶν παθῶν* ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ* χειμαζό-
μενος, ἀγνή,* ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς.* Μὴ με παρίδης
τὸν δέλαιον ἀπολέσθαι,* ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα.* πλήν
σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι.* μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπί-

χαρμα καὶ γέλωσ* ὁ πεπορθῶς σοι ὀφθήσομαι.* καὶ γὰρ
ἰσχύεις* ὄσα καὶ βούλει,* ὡς μήτηρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ - ΕΚΛΟΓΗ

Α. Τὸν πολυέλεον - Ψαλμὸς ρλδ'

Δουῖλοι Κύριον. Ἐλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· αἰνεῖτε δουῖλοι Κύ-
ριον. Ἐλληλούϊα.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου
Θεοῦ ἡμῶν. Ἐλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. Ἐλληλούϊα.

Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος,
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῷ. Ἐλληλούϊα.

Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος καὶ ὁ
Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. Ἐλλη-
λούϊα.

Πάντα, ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν
πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἐλληλούϊα.

Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστρα-
πὰς εἰς ὑέτον ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ
θησαυρῶν αὐτοῦ. Ἐλληλούϊα.

Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐλληλούϊα.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου,
Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις
αὐτοῦ. Ἐλληλούϊα.

Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινε βα-
σιλεῖς κραταιούς. Ἐλληλούϊα.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα γῆς Βασάν καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Ἀλληλούϊα.

Τὰ εἰδῶλα τῶν ἔθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Ἀλληλούϊα.

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ἀλληλούϊα.

ἽΩτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Ἀλληλούϊα.

Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρών, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Λευί, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ἀλληλούϊα.

Ψαλμὸς ρλε'

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα γῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Ὁ διδούς τροφήν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Καὶ τὴν ἐκλογὴν

τὴν οἰκουμένην. Ἄλληλούϊα.

Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη· ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ἄλληλούϊα.

Ὅτε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ κλυῖσιος καὶ πένης. Ἄλληλούϊα.

τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας

μου σύνεσιν. Ἐλληλούϊα.

Δεῦτε τέχνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
Ἐλληλούϊα.

Ἴδού τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω· Κύριε, σὺ ἔγνωσ.
Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη. Ἐλληλούϊα.

Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Ἐλληλούϊα.

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Ἐλληλούϊα.

Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.
Ἐλληλούϊα.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ· ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Ἐλληλούϊα.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
Ἐλληλούϊα.

Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Ἐλληλούϊα.

Νίψομαι ἐν ἁθύοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Ἐλληλούϊα.

Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ἐλληλούϊα.

Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἐλληλούϊα.

Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐλληλούϊα.

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἁμίσητόνουςι· μὴ ὑψοῦτε κέρας. Ἐλληλούϊα.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθήσω. Ἐλληλούϊα.

Μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω. Ἐλληλούϊα.

Τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ἐλληλούϊα.

Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ἄλληλούϊα.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ. Ἄλληλούϊα.

Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου καὶ οὐκ ἤσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ἄλληλούϊα.

Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν. Ἄλληλούϊα.

Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἄλληλούϊα.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεῖζει ὁ δίκαιος καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἄλληλούϊα.

Ἐσχόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄλληλούϊα.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Ἄλληλούϊα.

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει. Ἄλληλούϊα.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ἄδελφοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἄλληλούϊα.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν* καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν* καὶ τὸ πανάγιον ὄμοῦ* πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν,* κράζοντες καὶ λέγοντες* Παναγία Τριάς,* σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Τὴν μητέρα σου προσάγει σοι* εἰς ἰκεσίαν, ὁ λαός σου, ἡμεῖς* ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς* τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμεῖς, ἡμῖν, ἀγαθέ,* ἵνα σε δοξάζωμεν,* τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀναστάντα.

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς β' ἐωθινῆς εὐχῆς

Ὅτι ἠυλόγηται σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται
σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

**Τὰ τροπάρια - καθίσματα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σή-
μερον**

Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι* τῆς οἰκουμένης,* οἱ Θεὸν δυξά-
σαντες* ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς,* μεγαλυνέσθωσαν πῆ-
μερον,* ὡς σωτηρίας* ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐορτάζει σήμερον* ἡ Ἐκκλησία* τὴν σεπτὴν πανήγι-
ριν* τῶν διδασκάλων τῶν τριῶν* καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔστερέθη-
σαν* τὴν Ἐκκλησίαν* αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Προστασία ἄμαχε* τῶν θλιβομένων* καὶ θερμὴ ἀντί-
ληψις* τῶν πεπορθῶτων ἐπὶ σέ,* ἐκ τῶν κινδύνων με λύ-
τρωσαι.* σὺ γὰρ ὑπάρχεις* ἡ πάντων βοήθεια.

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Α. Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Ἐκ νεότητός μου* πολλὰ πολεμεῖ με πάθη.*
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ* καὶ σῶσον, Σωτήρ μου
(δὶς).

Οἱ μισοῦντες Σιών,* αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου.* ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ* ἔσεσθε ἀπεξηραμμέ-
νοι (δὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι* πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται* καὶ
καθάρσει ὑφοῦται,* λαμπρύνεται* τῇ τριαδικῇ
μονάδι* ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι* ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα,* ἀρδεύοντα* ἅπασαν τὴν κτίσιν* πρὸς
ζωογονίαν.

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ

Α. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρλα'

(Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ
ἱεροὶ σου ἀγαλλιάσονται (δὶς).

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
νοῦθίας μου σύνεσιν.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ
δουλοὶ σου ἀγαλλιάσονται.

Δ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπανα-
παύη καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρν΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (δὶς).

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Δ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
ἱκετεύσωμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ΄).

Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ι. Εἰρήνην πᾶσι.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὴ
ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ι. Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν Πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Α. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναγνῶν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχοις.

Λ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν διδασκάλων* πρεσβείαις, ἐλεῆμον,* ἐξάλειψον τὰ πλήθη* τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου* πρεσβείαις, ἐλεῆμον,* ἐξάλειψον τὰ πλήθη* τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Στιχηρὸν ἰδιόμελον (πεντηκοστάριον). Ἦχος πλ. β'

Ἐξεχύθη ἡ χάρις* ἐν χείλεσιν ὑμῶν,* ὅσοι πατέρες* καὶ γεγονάτε ποιμένες* τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,* διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα* πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον* ἐν μιᾷ Θεότητι.

Λ. Τὴν εἰδικὴν συναπτὴν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔλεή σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἱῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων,

τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμουθῶντος, τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, τῶν ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ι. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς ι' ἐωθινῆς εὐχῆς

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΩΔΩΝ - ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὦδὴ α΄. Ὦδὴ Μουσέως (Ἐξόδ., κεφ. ιε΄)

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ποίημα Ἰωάννου Εὐχαΐτων, οὐδὲ ἡ ἀκροστιχίς· «Τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ σῶζε, παρθένε».

Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμὸς

Δεῦτε λαοί,* ἄσωμεν ἄσμα Χριστῶ τῷ Θεῷ,* τῷ διε-
λόντι θάλασσαν* καὶ ὀδηγήσαντι* τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε*
δουλείας Αἰγυπτίων,* ὅτι δεδόξασται (δίς).

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·
ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Τὸν εὐσεβῶς* σέ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν* ὁμολογοῦν-
τα, ἄχραντε,* ψυχῆς καὶ σώματος* χαλεπῶν ἐκ κινδύνων*
καὶ νόσων καὶ πταισμάτων* σύ με διάσωσον.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σω-
τηρίαν· οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς
τοῦ πατρὸς μου καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Ὅλην ἐν σοὶ* τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον* ἀποκει-
μένην ἐγνώμεν,* διὸ προσφεύγοντες,* Θεοτόκε, προθύ-
μως* τῇ σκέπῃ σου τῇ θεία* διασωζόμεθα.

Κύριος συντρίβων πολέμους· Κύριος ὄνομα
αὐτῷ. Ἄρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ
ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Ἐπερ ἡμῶν* τῶν σέ ὑμνούντων δυσώπησον* τὸν σαρ-
κωθέντα, πάναγνε,* ἐκ τῶν ἀχράντων σου* καὶ τιμίων
παιμάτων* ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων* καὶ νοσημάτων πι-
κρῶν.

[Ἐπιλέκτους ἀναβάτας καὶ τριστάτας κατε-
πῆντισεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.] Πόντῳ ἐκάλυψεν
ἐπιπέδους· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.

Σὲ οἱ πιστοὶ* καύχημα πάντες κεκτήμεθα,* καταφυγὴν καὶ στήριγμα* καὶ ἀγαλλίαμα* καὶ ψυχῶν σωτηρίαν,* ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος,* θεοχαρίτωτε.

[Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκυῖλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

ᾠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίον σου.

[Ἦκουσον ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστιεῖμ.]

Κανὼν τῶν ἁγίων, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Τρισήλιον φῶς τρεῖς ἀνήψεν ἡλίους». Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Τίς ἀμοιβή,* τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα* τοῖς ἡμετέροις, ἄνθρωποι,* προσενεχθήσεται* παρ' ἡμῶν εὐεργέταις,* δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι* χειραγωγούμεθα;

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος· μέγθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Ῥητορικαί* γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι* καὶ πᾶσα λόγων δύναμις* νῦν εἰς ὑπόθεσιν* συγκινείσθωσαν μίαν* καὶ τοὺς τετιμηκότας* ἀντιτιμάτωσαν.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Ἴδιον μὲν* οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι* ἐν γῆ οἱ οὐρανόφρονες,* φύλακες δ' ὤφθησαν* τοῦ κοινοῦ καὶ προστατάται.* κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων* καταξιούσθωσαν.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. **Θεοτοκίον**

Σὲ τὴν κοινὴν* φιλοτιμίαν, πανάμωμε,* τῆς ἡμετέρας φύσεως* πάντες δοξάζομεν,* χεῖλος ἐν γεγονότες* καὶ μίαν συμφωνίαν* ἀποτελέσαντες.

Ἄτερος κανὼν τῶν ἁγίων, ποίημα τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος πλ. δ' Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι· ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι

καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα* σπουδῆς κατάρθωμα,* ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου* πάρεδρος, φιλάνθρωπε,* Σοφία συνεργεῖτω μοι* λόγου χάριν διδοῦσα,* δι' ἧς δοξάσαι, δυνήσομαι,* οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηραῶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ὡσπερ κρατὴρ ὑπερερρῦη, δέσποτα,* ἡ ἀγαθότης σου* καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος* τῆς φιλανθρωπίας σου* ἐκχεῖται καὶ διώδευσεν,* ὡς καὶ ἄλλους ἀγγέλους* μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι* τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανίοις ἔπρεπε* καὶ τὰ ἐγκώμια* ἀγγελικὸς ὕμνος* τοῖς θείοις ἀρμόδιος* θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν* οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον* ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες* ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθειγόμενον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Μνήμην δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος* μετ' ἐγκωμίων τελεῖ·* οἷς ἡ Θεοῦ μήτηρ,* ὡς αὐτῶν κεφάλαιον* εἰκότως συνδοξάζεται,* τελευταίαν καὶ πρώτην* καὶ μέσσην τάξιν ἐπέχουσα* καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Καταβασία. Ἦχος γ'

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἤλιος* ἐπεπόλευσέ ποτε·* ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη* ἐκατέρωθεν ὕδωρ* λαῶν πεζοποντοποροῦντι* καὶ θεαρέστως μέλποντι·* Ἄσωμεν τῇ Κυρίῳ,* ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

᾿Ωδή γ΄. Προσευχὴ ᾿Αννης μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (Α΄ Βασιλ., κεφ. β΄)

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾿Ο εἰρμὸς

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί, Κύριε,* ὁ ξύλω* νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν* καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον* εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε (δίς).

᾿Εστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Πρεσβείαις σου, ἄγνή, Θεὸν ὃν ἔτεκες* παράσχου* εὐίλατον σοῖς ἰκέταις* τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου* καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

᾿Οτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ.

᾿Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον,* παρθένε,* δεινῶς ἐκταραττομένης,* ἦν εἰρήνευσον, πανύμνητε,* ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

᾿Ολην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον,* παρθένε,* ἐλπίς μου καὶ προστασία,* πειρασμῶν καὶ περιστάσεων* λυτρουμένη δεινῶν με, ἀειπάρθενε.

᾿Οτι Θεὸς γνώσεων Κύριος καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον* ἀγκάλαις* ὡς φέρουσα, Θεοτόκε,* ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως* λυτρωθῆναι ἡμῶν ὑμνοῦντάς σε ἰκέτευε.

Ἰὺξον δυνατῶν ἡσθένησε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναιμι.

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν καὶ οἱ πεινῶν-
τες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ καὶ ἡ
πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς
ἄδου καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ
ἀνυψοῖ.

Ἄνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας
ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ δυνα-
στῶν λαοῦ καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν
αὐτοῖς.]

Τῶν ἁγίων. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν ἔτη
δικαίου.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας,* ὁ λύχνος ὁ
φωτίζων τὴν οἰκουμένην,* ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περι-
λαμβάνων* πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος* συγκρο-
τεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Ὅτι οὐκ ἐνισχύει ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ δυνατὸς
ἀνὴρ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐ-
τοῦ· Κύριος ἅγιος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων,* λαμπρὸς
ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων,* ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων
πάντας ὡς ἄλλοις* ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυῦμνητος* Θεο-
λόγος σήμερον μακαρίζεται.

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ
μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ
καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἴδου τὸ φῶς τοῦ κόσμου τῷ κόσμῳ φαίνει.* Ἴδου τῆς
γῆς τὸ ἄλας τὴν γῆν ἠδύνει.* Ἴδου τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανα

σίας* καρπούς προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς ἅγιος* οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος· ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον καὶ ποιεῖν κριῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας* καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστῳ τῶν γενομένων,* αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν* οἶδεν ὡς βούλεται· ὄθεν ἀκούεται* καὶ παρθένου τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἄλλος τῶν ἁγίων. Ὁ στερεώσας

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί* καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι,* οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων,* οἱ καὶ πράξεων ἡμῶν* καὶ λόγων τύπους δεῖξαντες,* οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου,* λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ ὑψώσει κέρασ χριστῶν αὐτοῦ.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ* Βασιλείον ἐπιστήμης·* τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν* ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ* ὑψηγορίας ἐπνευσε·* τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα* ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς* καταργουμένην σοφίαν* ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει* ὑποκύπτουσαν αὐτῇ* καὶ δουλικῶς λατρεύουσιν·* κήρυκας γὰρ ἡ χάρις* σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς* κατασκηνώσας παρθένου* τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων ἀγίων* οἰκητήρια ποιεῖ* καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι* τὰ κατὰ τὴν μητέρα* διερμηνεύει μυστήρια.

Καταβασία

Τὸ στερέωμα* τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,* στερέωσον, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν,* ἣν ἐκθήσω* τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς ε΄ ἐωθινῆς εὐχῆς

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὰ μεσώδια καθίσματα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς,* Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρραγεῖς* συμφώνως αἰνέσωμεν* οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες* καὶ τῶν λόγων τούτων* ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος,* τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα* καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον,* σὺν τῷ Γρηγορίῳ* τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ* πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν* ἐκ καρδίας κραυγάζοντες·* Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι,* πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὅμοιον

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ,* ὡς ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ,* τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως* συνιστᾶτε τὰ δόγματα,* ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις* ἀπλοῖς κατεβάλλοντο* ἀλιεῖς, ἐν γνώσει,* δυνάμει τοῦ Πνεύματος·* ἔδει γὰρ καὶ οὕτω* τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας* τὴν σύστασιν κτήσασθαι* δι' ὑμῶν πανσεβάσμιοι·* ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν·* Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Τὴν ψυχὴν μου, παρθένε, τὴν ταπεινὴν,* τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν* νῦν ὡς ἀκυβέρνητον* ποντομένην τῷ κλύδωνι,* ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ* ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον* καὶ εἰς πυθμένα ἄβυθου* ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν,* φθάσον, Θεοτόκε,* πρεσβειῶν σου ἐλέει,* γαλήνην παρέχουσα* καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα·* σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος,* πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι·* σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα* ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

ᾠδὴ δ΄. Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ προφήτου (κεφ. α΄)

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμὸς

Εἰσακήκοα, Κύριε,* τὴν ἀκοήν* τῆς σῆς οἰκονομίας* καὶ ἐδόξασά σε,* μόνε φιλόανθρωπε (δίς).

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην.

Τῶν τραυμάτων μου, δέσποινα,* τῶν τῆς ψυχῆς,* σαρκός τε νοσημάτων,* ἡ Θεὸν τεκοῦσα,* λύσιν παράσχου μοι.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ.

Ῥιπιζόμενον πάθεσι* καὶ λογισμοῖς* καὶ βίου τρικυμίας,* ἐλπίδι, παρθένε,* καὶ πίστει βεβαίωσον.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με,* μῆτερ Θεοῦ,* καὶ ζάλης καὶ κινδύνων* ταῖς σαῖς ἰκεσίαις,* μόνη πανύμνητε.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Χειμαζόμενον κλύδιονι* βιοτικῶν,* ἐξάρπασον, παρθένε,* πρὸς τὸν σὸν λιμένα* καθοδηγοῦσά με.

[Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ· καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχὺος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι· πορείας αἰωνίας αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται καὶ αἰ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου; ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία.

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.

Ὅψονται σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὄπλων σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν καὶ ἐν θυμῷ πατάξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας· ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς· διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρό-

μος εἰς τὰ ὀσῆ μου καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου.

Ἄναπαύσομαι ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.]

Τῶν ἁγίων. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει καὶ οὐκ ἔσται γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Νοήμονες* ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι,* κυβέρνησιν, ἔνδοξοι,* παρὰ τῆς θείας ἐκθήσασθε.* ὄθεν ὡς θεράπαιναν* ταύτην ἐκείνη πανσόφως ὑπετάξατε.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν.

Τὸ αὐτὸ

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Φιλόσοφοι,* τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε* καὶ λέγειν διδάχθητε* πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες,* πράξεων ἀκρίβειαν* καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου. **Θεοτοκίον**

Ὡς ὄψιμος* ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρῶιμος,* ὑδάτων αἰώνων τε* δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου* ἔσταξε, πανάμωμε,* κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἄτερος τῶν ἁγίων. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε

Κύριος ὁ Θεὸς δύνάμις μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Στυλὸς πυρὸς* λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος* καὶ φλιγίζων* τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως,* τὰς δὲ φυλάς σφίζων ἀσφαλῶς* τὰς ἐφεπομένας* ὁ Μέγας ὠφθη Βασιλεῖ.*

θαρσείτω καὶ νικάτω* ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία* τηλικούτον
πλουτήσασα πρόμαχον.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆσαί με
ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Γλώσσης τρυφή* καὶ ἀκοῆς πάσης ἡδυσμα* ὁ σὸς λό-
γος* πέφυκε, Γρηγόριε,* μάννα ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ,*
μέλι τὸ ἐκ πέτρας,* ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος,* ἀπλήστως
ἐμπορεῖσθαι* τῆς ἡδύτητος πείθων* καὶ πληρῶν ἡδονῆς
τούς μετέχοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ποταμὸς* τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος* ἐπλη-
ρώθη* μέχρι καὶ προχύσεως* καὶ τὸ καλὸν πρόσωπον
τῆς γῆς* ὡς τρυφῆς χειμάρρους* ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στό-
ματος,* εὐφραίνων καὶ παιίνων* τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πό-
λιν* τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὀρμήμασι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Φύσιν ἀπλῆν* ἀνασχομένην συνθέσεως* καὶ φανεῖσαν*
κρείττονα συγχύσεως* ἐπὶ τοῦ σοῦ, δέσποινα, Υἱοῦ* οἱ
τρεῖς θεοφόροι* δογματισταὶ ὠμολόγησαν,* ἐκ δύο θε-
λημάτων* καὶ διπλῆς ἐνεργείας* τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν
γνωρίσαντες.

Καταβασία

Ἐκάλυψεν* οὐρανούς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ* τῆς κι-
βωτοῦ γὰρ προελθὼν* τοῦ ἀγιάσματός σου,* τῆς ἀφθόρου
μητρός,* ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου* ὠφθης ὡς βρέφος*
ἀγκαλοφορούμενος* καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα* τῆς σῆς
αἰνέσεως.

**ᾠδὴ ε΄. Προσευχὴ Ἡσαίου τοῦ προφήτου (κεφ. κς΄)
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμὸς**

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς* καὶ τῶν αἰώνων ποιητῆς Κύριος,* ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων* ὁδήγησον ἡμᾶς* ἐκτός σου γὰρ ἄλλον* Θεὸν οὐ γινώσκομεν (δίς).

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὅπλον ἀήττητον* κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες,* τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπηρείας* λυτρούμεθα αἰεὶ* οἱ σέ Θεοτόκον,* ἀγνή, ἐπιστάμενοι.

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Νόμου τὸ πλήρωμα* ἢ ἀνωτέρα χερουβὶμ τέτοκας,* τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντα* Υἱὸν μονογενῆ* ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων* τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς δὲ οὐ μὴ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων καὶ οὐκ ἤδειςαν· γνόντες δὲ αἰσχυρθήτωσαν.

Τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν* ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, ἀγνή, φέρουσα,* τοῦτον ἡμῖν ταῖς σαῖς ἰκεσίαις* εὐέλαιον δίδου* τοῖς νῦν ἐκ καρδίας* πρὸς σέ καταφεύγουσιν.

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πίμπουσι τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀπὸ στενώσεως* τῆς κατωδύνου μου ψυχῆς δέησις* τῶν οἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ τεκούσῃ* τὸν αἴτιον Λόγον* πρὸς σέ φέρω ὁ τάλας* οἰκτίρασα σῶσόν με.

[Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὲς ἡμῖν· πάντες γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.]

Τῶν ἁγίων. Ὁ φωτισμὸς

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Σὺ τὴν πηγὴν* τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων* ἐκπιεῖν δλην,* φιλάνθρωπε, δέδωκας τοῖς ἁγίοις,* ἐλαττωθεῖσαν* οὐδαμῶς τῇ κενώσει,* τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν* τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν θείοις ρεύμασι.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Τί μοι χρυσός;* τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα* καὶ δυναστεία;* καπνοὶ διαρρέοντες εἰς ἀέρα* πάντα οἰχέσθω* αὔρα πάντα φερέτω* ἐμοὶ πλοῦτος εἰς πολυέραστος,* ἡ τῶν διδασκάλων τριάς ῥητορεύουσα.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς· ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Ῥεῖ ποταμὸς* ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ,* ῤεῖ τοῖς πεινῶσιν ἀθάνατος βρωσις καὶ τοῖς διψῶσιν* ἄφθαρτος πόσις,* ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας* καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας* πάντες πλημμυρούσης ζωῆς ἐμφορήθητε.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ἢ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ

πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον

Ἔσχεν ἰσχὺν* καθ' ἡμῶν ἡ κακία,* ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος·* ἡσθένησε γὰρ μετὰ τὴν παρθένον* τὸν ἐν ἰσχύι* δυνατὸν τετοκυῖαν,* ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν* καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἔτερος τῶν ἁγίων. Ἰνατί με ἀπόσω

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῆ.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων* καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας,* τὰς τῶν ὄντων φύσεις* φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας* καὶ τὸν τούτων κτίστην* πᾶσι γνωρίσαντας, ὡς θέμις,* εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψόμεθα.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. [Βάδιζε, λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.]

Τὸ πικραῖνον καὶ στύφον* τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν* ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων* ἐπωδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρισι* τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι* θεραπευταί· θέλγεσθε πάντες* εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σφύζεσθε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σιωπᾶ λόγος ἅπας* τῶν θεοκηρύκων λαλούντων τὰ ἔνθεα* καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι* διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα* τὰ σεπτὰ πυξία* τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων,* οἷς ρυθμίζεται πᾶς πιστῶν σύλλογος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀθάνατον φύσιν* ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἀγιότητα* καὶ παρθένος κόρη* τοὺς ἀσάρκους ἀγγέλους παρήλασεν,* ὡς Θεὸν τεκοῦσα,* τὸν βασιλέα τῶν ἀγγέλων,* ὃ προσβλέπειν ἐκείνοις ἀδύνατον.

Καταβασία

Ὡς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς* ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν* ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον.* Ὡς τάλαι, ἐβόα, ἐγώ.* πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν,* φωτὸς ἀνεσπέρου* καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ ς'. Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου (κεφ. β')

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,* τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου* ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον.* Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός, με ἀνάγαγε (δίς).

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε,* πλέων πολυφρόντιδος βίου τὸ πέλαγος,* ἐπικαλοῦμαι, δέσποινα,* κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

[Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.] Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Ἐνεδύθην στολὴν κακουχούμενος,* μήτηρ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου.* ἀλλ' ἡ Θεὸν κηύσασα* τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διῆλθον.

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα* ῥαθυμῶν ὁ δειλαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε,* εὐλογημένη πάναγνε,* προσταγαῖς τοῦ υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

[Κἀγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου·]
ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν
ἅγιόν σου;

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον,* ἢ τὸν συμπαθέστατον
Λόγον κυήσασα,* τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι* ἐκ φθορᾶς τοὺς
ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Τῶν ἁγίων. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος
ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ἴδια ἐν τῇ Τριάδι,* τριττὰ συνθεολογεῖτε* τὴν ἀγεν-
νησίαν τοῦ Πατρὸς,* τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν* καὶ Πνεύ-
ματος* τὴν ἐκπόρευσιν μόνου.

Ἔδω ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κα-
τέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώ-
νιοι.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ* περιφανῆς σωτηρία* δύο
γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους* Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα* αὐτοῦ
τιμῶν,* μέσος πάρεστι τούτων.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἀπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος* πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος*
ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς ἁγίους* ἐξῆρεν ἐπέκεινα* τῶν οὐ-
ρανῶν* ὁ οὐράνιος ἔρωσ.

[Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τοῦ
Κυρίου ἐμνήσθην.] Καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευ-
χὴ μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Θεοτοκίον

Νέαν σε πηγὴν, παρθένε,* καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων*
ἔχοντες οἱ τρεῖς θεηγόροι,* καιναῖς ὑποθέσεσι* καινοπρα-
πῆ* προσαρμόζουσι φράσιν.

Ἔτερος τῶν ἁγίων. Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Τριάδα μοναδικὴν* θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν* μονάδα τριαδικὴν* ὑμνεῖν παρελάβομεν* προσκυνεῖν ἐμάθομεν* παρὰ τῶν πατέρων* μίαν φύσιν τρισυπόστατον.

[Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι.] ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ* πρὸς τὸν Πατέρα συνάναρχος* τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν,* ἀλλ' ἐκ τοῦ γεννήτορος* ἀπλῆ ὁμοούσιος,* συμφυῆς θεότης,* ὡς οἱ θεῖοί φασι κήρυκες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ* τὰ συναπτῶς διαιρούμενα* ἐν ἡμέρῃς ἐννοῶ* καὶ τρία φαντάζομαι* διδασκάλους δέχομαι* τρεῖς θεοφορήτους,* οὕτω πείθοντας πιστεῦειν με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Ἀμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός,* ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν* Υἱὸς Πατρὸς καὶ μητρὸς* ὁ ταῦτα καλούμενος* ὑπὲρ νοῦν ἀμφοτέρα,* τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει* τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Καταβασία

Ἐβόησέ σοι* ἰδὼν ὁ πρέσβυς,* τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον,* ὁ λαοῖς ἐπέστη* ἐκ Θεοῦ* Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἰῆτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κίριε, ἐλέησον.

Δ. Ἐπιλάβομαι, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημο-
νεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς ς' ἑωθινῆς εὐχῆς

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Α. Τὸ κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς

Τοὺς ἱερούς* καὶ θεοφθόγγους κήρυκας,* τὴν κορυ-
φήν* τῶν διδασκάλων, Κύριε,* προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν*
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν* τοὺς πόνους γὰρ ἐκει-
νων καὶ τὸν κάματον* ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,*
ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

Λ. Ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

Α. Τὸν οἶκον

Τίς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διαῖραι* καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν*
πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ,* δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος,*
ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω* ὅτι πᾶσαν παρῆλθον
τὴν ἀνθρωπίνην* φύσιν οἱ τρεῖς* τοῖς πολλοῖς καὶ μεγί-
λοις χαρίσμασι* καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ* τοὺς κατ' ἄμφοτε-
ρα λαμπροὺς ὑπεράραντες* διὸ μεγίστων δωρεῶν τυτίτοι

ἡξίωσας* ὡς πιστούς σου θεράποντας,* ὁ μόνος δοξάζων
τοὺς ἁγίους σου.

Λ. Ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

Α. Τὸ συναξάριον

Τῇ λ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων
ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Με-
γάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυ-
σοστόμου.

Στίχοι

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν ἑωσφόρους,
φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντας ἐν βίῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις
τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινήν τὴν χάριν.
Ἔαρ χελιδῶν οὐ καθίστησι μία·
αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἢ Τριάς λάμπει κτίσιν,
τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὀρωμένην.
Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας
ἐξ ἡλίου τε καὶ σελήνης ἀφρόνως·
κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
ὥσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν
ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας·
κάλλει βίου γάρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων
πείθουσι πάντας τὸν μόνον κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τήνδε τὴν ὀρωμένην
τὸ πῦρ, ἄηρ, ὕδωρ τε καὶ γῆς ἢ φύσις·
οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
τὴν πρὸς Θεὸν τε πίστιν ὡς ἄλλην κτίσιν,
στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γητίνων
καὶ γήινων νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,

πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντας ἐκτρέχειν.
 Τοῖς λειποθυμήσασιν δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
 ἀναπνοή τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
 Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
 ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,
 τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
 Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
 ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
 Λάμπην ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἐορτῆς γέγονεν οὕτως· Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὸν Βοτανειάτην τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἐδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἔλλογιμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν, τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν Μέγαν Βασίλειον, ὑψηλόρον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς ἀγγέλοις παραμιλλώμενον καὶ μὴ δ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα καὶ τὸ ἦθος ἐμβριθῆ καὶ μηδὲν γήινον ἔχοντα, ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἔλκτικόν εἰς μετάνοιαν· τῶν δὲ τοῦτον δὴ τὸν θεῖον Χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις καὶ τῷ λειῷ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλούμενον καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιρρύτων λόγων καὶ τῇ κατ' ἐννοίαν δεινότητι, προτιθέντων τοῦ τε Μεγάλου Βασιλείου καὶ Γρηγορίου· ἐτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ καὶ τῷ πεποικιλμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διατόρῳ τε τῶν λόγων καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθηρῷ πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαβοήτους καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑπερβάντι, καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων, κάκεινων ὑπερβιβαζόντων αὐτόν, ὡς συμβαίνειν διαιρεθῆναι τὰ πλήθη καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς.

Ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγους στασιαζόντων καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐπὶ χρόνοις ἐσύστερον ὁπτάνονται οἱ μέγιστοι οὗτοι, καθ' ἓνα πρότερον εἶτα καὶ ἅμα, ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαίτων πόλεως τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ Ἰωάννῃ τῷ πάντι, ἀνδρὶ τ' ἄλλα μὲν ἔλλογιμῳ καὶ παιδείας ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι (ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν), ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἑλληλακότι, καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς ἐν ἔσμεν, ὡς ὄρας, παρῆ τῷ Θεῷ καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰθιῖται. ἕκαστος, τῷ θεῷ κρούμενοι Πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἄν

θρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα καὶ ἃ ἐμνούμεθα ἐκδεδώκαμεν καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μὴν γε ὁ δεύτερος· ἀλλ' εἰ τὸν ἓνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται. "Ὅθεν κέλευε ἀναστάς τοῖς στασιάζουσιν ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διίστασθαι· σπουδῆ γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν εἰρηνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἀγειν τὰ πέρατα. Ἄλλὰ καὶ ἡμέρα μιᾷ σύναψον καὶ, ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον καὶ τοῖς ἐξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἐν ἔσμεν τῷ Θεῷ. Πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξομεν· δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξαν αὐθις εἰς οὐρανοὺς ἀναπτάναι, φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι καὶ ὄνομαστί ἀλλήλους μετακαλούμενοι.

Ἄλλο δὲ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστάς, ὁ Εὐχαῖτων δηλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς οἱ ἅγιοι εἰσηγήσαντο, διεπράξατο· τό τε πλῆθος καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας (ἐδόκει καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαβόητος ὁ ἀνὴρ), τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ δρα μοι τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εὔρε τὸν Ἰανουάριον μῆνα τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην τὸν Μέγαν Βασιλείον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τὸν θεῖον Γρηγόριον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τὸν θεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστὴν, κανόσι καὶ τροπαρίοις καὶ ἐγκωμίοις καταστέψας, ὡς προσῆκον αὐτοῖς. Ἄ καὶ νεύσει αὐτῶν, ὡς οἶμαι, γεγονότα, οὐδενὸς λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον, ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκεῖνου γεγόνασι καὶ ὅσα γενήσονται.

Ἦσαν δὲ τὴν θέσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μορφήν οἱ ἅγιοι οὗτοι ἔχοντες οὕτως· Ὁ μὲν θεῖος Χρυσόστομος τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος ἦν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν, μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν, ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον, ἐπίρρινος, εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λευκοῦ, κολίλους τοὺς κόγχους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων καὶ βολβοῖς τούτων κεχηρημένος μεγάλοις· ἐφ' οἷς καὶ συνέβαινε χαριέστερον ταῖς ὕψεσιν ἀποστίλβειν, εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρακτῆρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλου· ψιλὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον καὶ πολλαῖς ταῖς βολίσι κεχαραγμένος· ὦτα περικείμενος μέγала καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον ὑποπολιαῖς ταῖς θριξίν ἐξανθῶν, τὰς σιαγόνας πεπιεσμένες εἰσω ἔχων τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον. Τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν· ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ' Ἑλλησι σοφοὺς ὑπερῆρεν· ἐξαιρέτως δὲ δεινότητι τῇ κατ' ἐννοίαν καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνιθηρῷ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν θείαν Γραφήν ἐσαφήνισεν ὡς τῶν ἄλλων οὐδεὶς καὶ τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι συνετέλεσεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ ἅγιος (εἰ καὶ τολμηρὸν φάναι), ἔδει πάλιν ἐπὶ γῆς δευτέρην τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι. Εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντας ἀρδην ὑπερβαλέσθαι,

ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγὴ καὶ ζῆλος ἀντικρυς φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. Ἐξῆσε δὲ τὰ πάντα ἔτη τρία πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. Ἐποίμανε δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χρόνους ἑξ.

Ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος ἦν τὴν θέσιν τοῦ σώματος εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίρρινος, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος, τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακῶς, φροντιστικῶ ἔοικώς, ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ρυτιδούμενος, ἐπιμήκης τὰς παρειάς, κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἡρέμα ἔχων ἐν χρῶ κουρίας, τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος καὶ μεσαιπόλιος. Οὗτος ἐν λόγοις οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιούς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν παιδεύσεως, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτῆσατο· οὐχ ἦττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνήχθη, τεσσαράκοντα χρόνων γενόμενος καὶ ἐπὶ πέντε ἔτεσι τῆς Ἐκκλησίας προστάς.

Ὁ δὲ γε ἱερὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος κατὰ τὸν τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος ἐτύγχανε μέτριος, ὑπὸ χροῦ βραχὺ μετὰ τοῦ χαριέντος, σιμός, ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς ἔχων, ἡμερον βλέπων καὶ προσηγές, θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, στυγνότερον κεκτημένος, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε, τὸν πώγωνά οὐ βαθύς, δασύς δὲ ἐπ' εὐθείας, ἱκανῶς φαλακρός, λευκὸς ταῖς θριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων. Τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἀξιὸν ὅτι, εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προήχθη, ὡς πάντας ἠττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς τε ἐν λόγοις, τῆς τε ἐν δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτῆσατο. Προέστη δὲ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας χρόνους δώδεκα, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον καὶ τῆς οὐρανό σου βασιλείας ἀξίωσον, ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰπολύτου πάπα Ρώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαῖνου, Χρυσῆς καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι

Τόλμη θάλασσαν Ἰππόλυτος εἰσδύνει,
 οἶα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.
 Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
 ἦν οἶα ξυρῶ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.
 Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαίνου λαμπάσι
 τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
 Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλου
 νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.
 Ἰππόλυτον πόντου τριακοστῆ ἔκτανε ῥεῦμα.

Ἀυτὴ ἡ ἱερὰ ὁμήγουρις ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου καὶ τοῦ Οὐλπίου Ῥωμύλου καλουμένου· καὶ ὁ μὲν Κενσουρίνος, μάγιστρος ὢν καὶ τῷ βασιλεῖ ἀγαπώμενος, ἐσέβητο τὸν Χριστὸν λεληθότως καὶ τῶν χριστιανῶν ὑπερησπίζετο. Γνωσθεὶς δέ, ἀπειλείσθη ἐν φυλακῇ, ἐνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἐπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· οἱ τινες προστάξει τοῦ τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαίνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς ἀγίοις καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος πάπας Ἰππόλυτος, ζήλῳ θεῶν κινήσας, ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν τύραννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δέ, ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ τοῦ ἐπισκόπου. Εἶτα δῆσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρριψε καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἀγίου μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ νέου.

Στίχοι

Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
 θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων, εἰς τῆς συγκλήτου

ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραιωτῶν, ἀπῆλθε μετὰ στόλου, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγούς εἰς βοήθειαν, οἱ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθον οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου καὶ τῶν δύο στρατηγῶν καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν καὶ ἠνδραγάθησεν. Οἱ δὲ φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοὶ ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον καὶ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτόν, ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὴν ἰδιον τόπον, ἔβαλον αὐτόν εἰς φυλακὴν. Μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη, ἐκβαλόντες αὐτόν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν· ὡς δὲ οὐκ ἐπέισθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Μυτιληναῖος καὶ ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψπδ' (1784), ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ Θεόδωρος μαρτυρήσας προφρόνως,
καὶ προφρόνως δέδεκται ἄφθαρτον στέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς· ἀμήν.

Λ. Ὠδὴ ζ'. Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων (Δανιήλ, κεφ. γ')

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμὸς

Εἰκόνοσ χρυσῆσ* ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ* λατρευομένησ,* οἱ τρεῖσ σου παῖδεσ κατεφρόνησαν* ἀθεωτάτου προστάγματος* μέσον δὲ πυρὸσ ἐμβληθέντεσ,* δροσιζόμενοι ἔψαλλον* Εὐλογητὸσ εἶ, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν (δίς).

Εὐλογητὸσ εἶ, Κύριε ὁ Θεὸσ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰσ τοὺσ αἰῶνασ.

Σταυρῷ προσπαγεῖσ* ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεῖσ,* θεογεννήτρια,* Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον* δν νῦν δυσώπει, πανάμωμε,* ἅπαντασ κινδύνων ῥυσθῆναι,* τοὺσ ἐν

πίστει κραυγάζοντας·* Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

“Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ἐλπίς ἀγαθή,* προσδοκία τε πιστῶν* ὑπάρχεις, δέσποινα·* καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι* σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος* πᾶσι τοῖς εἰς σέ πεποιθόσι·* καὶ τῷ υἱῷ σου κραυγάζουσιν·* Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Σκοτία δεινῆ* τῇ τοῦ βίου συσχεθείς,* τὸν συλλυπούμενον* καὶ συναλοῦντα οὐ κατέλαβον·* τῇ σῆ, παρθένε, λαμπρότητι* λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων* καὶ καταύγασον ψάλλοντα·* Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐραίαν στολὴν* σωτηρίων ἐντολῶν* διὰ βαπτίσματος* ἀμφιασάμενος, ἀπημαύρωσα* δι’ ἀμελείας ὁ δείλαιος·* νῦν δέ σοι προστρέχω, παρθένε,* τὸν χιτῶνα αἰτούμενος* τῆς σωφροσύνης* διὰ σοῦ πάλιν ἐνδύσασθαι.

[“Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ’ ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

“Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα

ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Ὅτι ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἠγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ

φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου·
μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν
κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς
δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς
δούλοις σου κακὰ καὶ κατασχυνθήσαν ἀπὸ πά-
σης δυναστείας καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος
καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπη-
ρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθη
καὶ πίσση καὶ στυππίω καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ
πήχεις τεσσαράκοντα ἑννέα· καὶ διώδευσε καὶ
ἐνεπύρισεν οὐς εὔρε περιὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλ-
δαίων.

Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς
περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε
τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα
δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν καθό-
λου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν
αὐτούς.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνου
καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμί-
νῳ, λέγοντες·]

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων

ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωῆς ἐκπεσῶν* ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν* ὁ Ἀδάμ, σέσωσται* διὰ τοῦ τόκου σου· νῦν δέ, πάναγνε,* τὸν ἀρρωστία κρατούμενον* σῶσον, ἐπιρρώσασα, κόρη,* καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι·* Εὐλογημένη ἡ Θεὸν* σαρκὶ κυήσασα.

Τῶν ἁγίων. Ἀντίθεον πρόσταγμα

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡττᾶται, μακάριοι,* καὶ δραπετεύει ἡ πρὶν ἀνυπόστατος* θρασύτης τῶν αἱρέσεων·* κηρὸς δὲ τηκόμενος* ἀπὸ προσώπου πυρὸς* νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν* πυρπνόοις φθόγγοις* προσβάλλον δείκνυται.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν* Ἑλλήνων ὕθλους, πειθῶ δὲ τὴν τύραννον* ἀνθρώποις μόνην εἶλκοντο·* ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν* οἱ τρεῖς τονώσαντες,* οὕτως ἅπαν σύστημα* πιστῶν χειροῦνται λόγοις* καὶ καταπείθουσι.

Εὐλογημένος εἶ, ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ πᾶσα πρόρρησις* ἐπανεπαύθη καὶ πέριξ ἡλίστατο* ξενίζουσα τοὺς λέγοντας·* ἐκ σοῦ δὲ λαμπρύνονται* καὶ τῶν προρρήσεων* θαύματα πηγάζουσιν, ἀγνή,* οὐκ ἐμφοὺς δηλοῦντα* τοὺς ἐρμηνεύοντας.

Ἔτερος τῶν ἁγίων. Θεοῦ συγκατάβασιν

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι,* ὀρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναί* ἀρετῆς καὶ σοφίας* οἱ θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν,* ἔργω καὶ λόγῳ* βοᾶν προτρεπόμενοι.* Εὐλογητός, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοῦ φωνὰς ἄνωθεν* ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον,* ἀστραπῶν τε βολίδας* τοὺς ὑμῶν φθόγγους, σοφοί, δεχόμενοι* συμμελωδοῦμεν* ὑμῖν καὶ συμφάλλομεν.* Εὐλογητός, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥιφήσονται χάλαζαι* ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι* τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων* εἴτις εἰς μέσον παρρησιάζεται* τῶν κενολόγων,* ὀρθὰ μὴ φθειγόμενος.* Εὐλογητός, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Παρθένον οἰκήσας σε* καὶ μετὰ τόκον παρθένον ἔλιπεν* ὁ ἀμείβων στοιχεῖα,* θεοκυῆτορ Μαρία πανάχραντε,* πρὸς δὲ βοῶμεν* σὺν σοί, παναμώμητε.* Εὐλογητός, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα* παῖδας θεολογήσαντας* καὶ παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα,* Θεὸν Λόγον ὑμνοῦ-

μεν* εὐσεβῶς μελωδοῦντες·* Εὐλογητός, ὁ Θεός,* ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ΄. Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων (Δανιήλ, κεφ. γ΄)

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς* τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα* καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον* μεταβαλόντα Θεόν,* ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας (δῖς).

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς* εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας,* ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις* περιπαρῆναι κακοῖς·* ἀλλὰ σύ με, παρθένε, θεράπευσον,* τῷ τῆς ἀπαθείας* φωτὶ περιβαλοῦσα.

Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ* καὶ κρηπίδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν* κεκτημένοι σε, πίστει* διασωζόμεθα νῦν* ὑμνοῦντες τὸν τόκον σου, πάναγνε,* καὶ ὑπερυψοῦντες* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ* ἐπιστάμεθα πηγὴν σε, Θεοτόκε,* ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον* τοῦ ἀθανάτου Πατρός,* τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον* τοὺς ὑπερυψοῦντας* αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐ-

ρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν* ἀενάως τοῖς πιστοῖς, ἀγνή, πηγάζεις,* οὐ τὴν ἄφθονον χάριν* ἀπαρυόμενοι νῦν* ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου, ἄχραντε,* καὶ ὑπερυψοῦμεν* εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

[Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.]

Τῶν ἀγίων. Ἰνδάλματος χρυσοῦ

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ

θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς* καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν,* ἀπειροδύναμον μονάδα τε καὶ Τριάδα* τὴν πάντα ταῦτα* λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν·* οὕτω γὰρ δοξάζειν* οἱ τρεῖς θεοφόροι παρεγγυῶσιν·* οἷς συμπροσκυνοῦμεν* αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἠνώθησαν οἱ τρεῖς* θεοκήρυκες ἐνώσαντες τὴν Τριάδα* καὶ τὸν ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες* τῇ θεῖα φύσει,* μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον* ἀμέριστον δόξαν,* εἰς ἔπαινον ἓνα συγκαλουμένην* τοὺς ὑπερυψοῦντας* αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον**

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς,* ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ εὐεργέτης,* ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δέ, παρθένε·* θεοποιεῖ γάρ,* ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν μεθίσταται·* μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων* ἐκῶν, διὰ πάθους τὰ πάθη λύει,* ὡς οἱ τρεῖς πατέρες* ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἄτερος τῶν ἁγίων. Ἑπταπλασίως κάμινον

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὗς ὁ Θεὸς συνήνωσεν* εἰς ὁμότιμον ἔνωσιν,* ἐγκωμισσῆς μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος·* ἀλλ' ἴσους ἡγούμενος* ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν,* ἴσων καὶ τῶν ὕμνων μελωδῶν ἀξιούτω·* Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε,* ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερ-

υψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ αὐτὸ

Εὐλογεῖτε, ἀπόστολοι, προφῆται καὶ μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι* τῆς θεότητος σύμμαχοι* καὶ τῆς ἀληθείας ἀψευδεῖς συνήγοροι,* τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος* καλῶς ἀνερευνήσαντες,* τὰς θεοπρεπεῖς περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις* ἐκεῖθεν συνιστῶσι* καὶ διδάσκουσι ψάλλειν* Λαός, ὑπερυψοῦτε* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι* δύο λύχνοι φωτίζουσιν* ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον* ἐκ γῆς δὲ φανότερον* τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι,* τρεῖς κατὰ τ' αὐτὸ ὑπερμεγέθεις φωστῆρες* συλλάμποντες ἀλλήλοις* καὶ συμψάλλοντες ἅμα* Λαοί, ὑπερυψοῦτε* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Ἵπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις* καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια* δι' ἡμᾶς Θεὸς μετὰ νεκρῶν ἐγένετο,* θανάτου μὲν ἄγευστος,* οἷα παθῶν ἐλεύθερος,* τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα τὴν θνητὴν κοινωνία* λεγόμενος καὶ πάθους* μετασχεῖν καὶ θανάτου* αὐτὸν ὑπερυψοῦμεν* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες* οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι,* τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες* θεῖον ὕμνον ἐμελπον.* Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον* καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δ. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Α. Ὡδὴ θ'. Τῆς Θεοτόκου (Λουκ., κεφ. α')

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν...

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν...

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσπόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε τα

πεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν...

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν...

Προσευχὴ Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου (Λουκ., κεφ. α')

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ εἰρμός

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον,* τὸν ἀρρήτῳ σοφία* ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,* βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς,* ἐξ ἀγίας παρθένου* ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,* οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως* ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν (δίς).

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Θεομακάριστε κόρη,* τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν* προθύμως ἀνατίθῃμι ἐν σοί.* σῶσόν με, μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.* καὶ τρυφῆς ἀενάου* πλησθῆναι καθικέτευε, ἀγνή,* τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ* σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Ἐπιφανεῖσα, παρθένε,* τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον* φωτῆς σου ταῖς ἀύλοις ἀστραπαῖς* αὔγασον, πύλη τοῦ θείου φωτός* καὶ πυρὸς αἰωνίου* ῥυσθῆναι καταξίωσον, ἀγνή,* τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ* σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Νενοσηκότας ὀρῶσα* καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα* καὶ βεβλημένους πάθει δεινοῖς,* τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δέσποινα,* θεραπεύσασα, λύσον* τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν,* ἵνα πάντες σέ ὕμνοις* ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας* ἐκ γαστροῦ πρὸ αἰώνων* Πατὴρ ὃν περ ἐγέννησεν Υἱόν,* τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος* καὶ πηγὴν χαρισμάτων* σέ, θεομῆτορ, ἔδειξεν ἡμῖν* τοῖς πιστῶς προσκυνούσι* τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Τῶν ἁγίων. Ἀνάρχου γεννήτορος

Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τοὺς ἐν ἱεράρχαις* φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ἴδου τὸ ὑμέτερον* γεώργιον καὶ ποιμνιον,* ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε,* εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦτε* τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες,* κοινὴν ἔχει αἰνεσιν* τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἔνωσιν.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τοὺς τρισσολαμπτήρας* Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν* ἢ χάρις, ἀλλὰ τρίστομον* κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται,* ἐν οὐρανοχάλκευτον ξίφος* τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον,* αἰεὶ προμαχόμενον* τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τοὺς κεκοσμηκότας* Χριστοῦ
τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἵμῶν τὸ πολίτευμα* ἐν οὐρανοῖς ἦν, ἐνδοξοί,* καὶ τὴν
σάρκα φορούντων ἔτι τὴν ἄσπιλον* οὓς εἰλικρινῶς νῦν
οἰκοῦντες,* τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στρεφομένους* τὰ ἄνω πρε-
σβεύετε* καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,
ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους
Θεοῦ ἡμῶν. **Θεοτοκίον**

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τὴν τιμιωτέραν* καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν* τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου* τῶν μεγαλείων, δέσποινα,*
καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος* καὶ μοι παραδό-
ξως συμβαίνει* τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας* διὸ τὸν το-
σοῦτόν σε* μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἄτερος τῶν ἁγίων. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθη-
μένοις.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τοὺς τῆς παναγίας* Τριάδος
τρεῖς ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ* καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης
ἐπλήρωσεν,* ἄλλην ἡμῖν* αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ,*
ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα* τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς,*
δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν* ἐκείνης θεωρίαν* οἱ εὐσεβοῦντες
ὀδηγούμεθα.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν
εἰρήνης.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τοὺς ἐκ τρισηλίου* φωστῆρας
τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί* τὰ πρεσβεῖα γὰρ
ἕκαστος φέρεται,* πρῶτος δοκῶν* καὶ τοὺς ὁμοτίμους

ὑπερνικῶν* ἐξοικειοῦται μᾶλλον δὲ* τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς* οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα* τῷ φθόνῳ παρρησίας* λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τῆς τρισυποστάτου* καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἢ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς* πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα,* τέκνα γεννᾷ* γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν* τελειούμενα Πνεύματι* τῷ ζῶν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς* καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται* εἰς τέλος τὴν εἰρήνην,* ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,* τὴν τιμιωτέραν* τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἢ τῶν σοφῶν* διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε* τὸν σὸν υἱὸν* ἐξ ἀποκαλύψεως πατρικῆς,* οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος* τοῦτο μνηθεῖσα, μήτηρ Θεοῦ* διό σε καὶ παρθένον* δοξάσασα μητέρα* καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία

Θεοτόκε ἢ ἐλπίς* πάντων τῶν χριστιανῶν,* σκέπε, φρούρει, φύλαττε* τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι* τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί* πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον* ἅγιον Θεῷ* διὸ πρωτότοκον Λόγον,* Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,* πρωτοτοκούμενον μητρὶ* ἀπειράνδρῳ μεγαλύνομεν.

ΤΟ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ - ΟΙ ΑΙΝΟΙ

Δ. Τὴν μικρὰν συναπτὴν

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθέ-
νου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. Τὴν ἐκφώνησιν τῆς ἰα' ἐωθινῆς εὐχῆς

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρα-
νῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Τὸ ἐξαποστειλᾶριον. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα,* τὰς φεγγοβόλους ἀστραπάς,*
Βασιλείον νῦν τὸν Μέγαν,* Γρηγόριον Θεολόγον,* Χρυ-
σόστομον Ἰωάννην,* ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἔτερον. Ὅμοιον

Ἡ ἐνιαία Θεότης,* Πατὴρ, Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα,* ταῖς
Βασιλείου πρεσβείαις,* Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου* καὶ τῆς
ἀγνῆς Θεοτόκου* μὴ χωρισθῆιν σῆς δόξης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Χρυσοπλοκάωτατε πύργε* καὶ δωδεκάτειχε πόλις,* ἡλιοστάλακτε θρόνε,* καθέδρα τοῦ βασιλέως,* ἀκατανόητον θαῦμα* πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην;

Τοὺς αἰνους. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμη'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησαν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ'

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμός ρν'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν

Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασι* στεφανώσωμεν τοὺς διδασκάλους;* τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι* καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι,* τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας.* Τριάδος τοὺς ἰσαριθμούς καὶ θεράποντας,* φωστῆρας τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας,* τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους,* οὓς στεφάνοις δόξης* ὡς νικήσαντας στεφανοῖ* Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ποίσις ὕμνων ἀνάδησωμεν τοὺς θεοφόρους;* τοὺς οὐρανομύστας καὶ κήρυκας* τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας.* τοὺς ἀκραιφνεστάτους θεολόγους,* τὸν μέγαν ἱεροφάντορα Βασίλειον* τὸν θεῖον καὶ θεωροῦμενον Γρηγόριον* καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ,* τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν,* οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς* ἀξίως ὁ Κύριος,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ποίσις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν* ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας;* τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι* καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι.* τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας,* σωτῆρας καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι.* ποιμένας χριστομιμήτους διὰ πίστεως.* τοὺς ἐπιγείους ἀγγέλους,* βροτοὺς οὐρανόσι.* οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς,* τῆς δόξης ὁ Κύριος,*

ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι* καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον,* ἅμα Βασιλεῖω Γρηγόριον;* τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος* τοὺς στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους* τοὺς στύλους τῆς Ἐκκλησίας,* πιστῶν στήριγμα* ἀπάντων ἁμαρτανόντων παραμύθιον* πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα,* ἐξ οὗ ἀρυόμενοι,* ἠδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς,* αἰτοῦντες συγχώρησιν* σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πρὸς τό· Σήμερον ὁ Χριστός

Σήμερον αἱ ψυχαὶ* τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γητίνων.* Σήμερον οὐράνιοι γίνονται* τῶν ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ* αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται* καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ δεσπότητος γνωρίζονται.* Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι* καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν* ἡμεῖς δὲ πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν.* Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ.* τοῖς γὰρ πιστοῖς εἰρήνη* διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Σήμερον ὁ Χριστός* ἐν τῷ ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος.* Σήμερον ὑπὸ νόμον γίνεται* ὁ Μωσεῖ διδούς τὸν νόμον* τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται* ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον* τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι.* Συμεῶν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς,* ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με, Σῶτερ,* ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς* πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν* εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,*
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνουῦμέν σε,* εὐλογοῦμέν σε,* προσκυνοῦμέν
σε,* δοξολογοῦμέν σε,* εὐχαριστοῦμέν σοι,* διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ,* ἐπουράνιε Θεέ,* Πάτερ παν-
τοκράτορ.* Κύριε Υἱὲ μονογενές,* Ἰησοῦ Χρι-
στὲ καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός,* ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,* ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρὸς,* ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.*
ἐλέησον ἡμᾶς,* ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κό-
σμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,* ὁ καθήμενος
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,* σὺ εἶ μόνος Κύριος,*
Ἰησοῦς Χριστός,* εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς· ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε* καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα* καὶ εἰς τὴν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε* ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ* ἀνα-
μαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,* ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν,* καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά
σου* εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε,* τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,* κα-
θάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,* δίδαξόν με τὰ δικαιοματά σου (γ').

Κύριε, καταφυγή* ἐγενήθης ἡμῖν* ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.* Ἐγὼ εἶπα.* Κύριε, ἐλέησόν με.* ἴασαι τὴν ψυχὴν μου,* ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.* δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,* ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς* ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου* τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός,* ἅγιος ἰσχυρός,* ἅγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,* ἅγιος ἰσχυρός,* ἅγιος ἀθάνατος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας* τῆς τρισηλίου Θεότητος,* τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι* δογμάτων θείων περπέυσαντας,* τοὺς μελιρρῦτους ποταμοὺς τῆς σοφίας,* τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν* θεογνωσίας νόμασι καταρδεύσαντας,* Βασίλειον τὸν Μέγαν* καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον* πῶν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ,* τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι.* πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί,* συνελθόντες ὕμνοις ἠμῆσωμεν* αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι* ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ προσεβήουσιν.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ

Λ Ἰδέτησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,

δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Τὴν εὐχὴν τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

(ἐκφώνως) Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ - ΑΙΤΗΣΕΙΣ

Δ. Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Λ. Παράσχου, Κύριε.

Δ. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Λ. Παράσχου, Κύριε.

Δ. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Λ. Παράσχου, Κύριε.

Δ. Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Λ. Παράσχου, Κύριε.

Δ. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Λ. Παράσχου, Κύριε.

Δ. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Λ. Παράσχου, Κύριε.

Δ. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Λ. Σοί, Κύριε.

Ι. (ἐκφώνως) Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ - ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ι. Εἰρήνη πᾶσι.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Λ. Σοί, Κύριε.

I. Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας

Κύριε ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά σου, ἅγιε ἁγίων· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ εὐλόγησον πάντα ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

(ἐκφώνως) Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Δ. Σοφία.

Λ. Εὐλόγησον.

I. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

II. Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

I. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ* καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ι. Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

• Εὐλόγησον.

Ι. Τὴν ἀπόλυσιν

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Λ. Ἀμήν.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΩΡΑΙ
ΤΗΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ
ΤΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

Ἡ «ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρῶν τῆς παραμονῆς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς» ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ ἱερέως Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου (ΙΣ΄ αἰῶν), περιελήφθη δὲ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἀνδρέου καὶ Ἰακώβου τῶν Σπινέλλων γενομένην, ἐπιμελείᾳ τοῦ Μαλαξοῦ, ἔκδοσιν τοῦ Πεντηκοσταρίου ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1552 καὶ εἰς τὴν ἐπανέκδοσιν αὐτοῦ, τὴν γενομένην πάλιν ἐν Βενετίᾳ ἐν ἔτει 1579.

Ὡς γνωστόν, ἡ λειτουργικὴ ἡμῶν παράδοσις γνωρίζει ἀκολουθίας μεγάλων ὥρῶν μόνον διὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν παραμονὴν τῶν Θεοφανείων. Εἰς τὸν κώδικα τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 7 τοῦ ΙΑ΄ αἰῶνος εὑρηνται καὶ ἀκολουθίαι μεγάλων ὥρῶν καὶ διὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην καὶ τὸ Μέγα Σάββατον (*Ἰωάννου Φουντούλη, Αἱ μεγάλοι ὥραι τῆς Μεγάλης Πέμπτης, Μεγάλης Παρασκευῆς καὶ Μεγάλου Σαββάτου, Θεσσαλονίκη 1964*). Ὁ Μαλαξὸς ἠθέλησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἡ ἀκολουθία τιτλοφορεῖται μὲν ὡς ἀκολουθία «τῆς παραμονῆς», προβλέπεται ὁμῶς ἡ τέλεσις αὐτῆς κατὰ τὴν προπαραμονὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦτοι τὴν Παρασκευὴν τῆς Ζ΄ ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Συνέθεσε δὲ τὴν ἀκολουθίαν ταύτην στηριχθεὶς κυρίως ἐπὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν μεγάλων ὥρῶν τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, ὡς ἐκ τῆς συγκριτικῆς ἐξετάσεως τῶν ἰδιομέλων τῶν δύο τούτων ἀκολουθιῶν δύναται εὐχερῶς νὰ συναχθῆ. Οἱ ψαλμοί, πλὴν τοῦ ἐνὸς σταθεροῦ δι' ἐκάστην ὥραν, οἱ στίχοι καὶ τὰ προκείμενα, ἔχουν ἐπιλεγῆ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἀναφέρονται, κατὰ τὸ δυνατόν, εἰδικῶς εἰς τὸ θέμα τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πατερικῆς περὶ αὐτῶν ἐρμηνείας. Τὰ ἀναγνώσματα πάλιν

λαμβάνονται ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης (Πράξεις - Εὐαγγέλια) καὶ ἐπιλέγονται διὰ τὸ θέμα αὐτῶν, κυρίως ἐκ τῶν ἤδη χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν θεϊαν λατρείαν περικοπῶν (ἀναγνώσματα ἑσπερινοῦ, ὄρθρου καὶ λειτουργίας τῆς Πεντηκοστῆς). Τὰ ἰδιόμελα καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Μαλαξοῦ.

Ἡ ἀκολουθία δημοσιεύεται ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔτους 1552 (σελ. 210-224), διαμορφουμένη κατὰ τὸ εἰς τὰς ἐκδόσεις τῶν «Κειμένων Λειτουργικῆς» ἀκολουθούμενον σύστημα. Μόνον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Γ' ὥρας ἀντικατεστάθη ἡ εὐχή «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ...» διὰ τῆς εἰδικῶς εἰς τὴν κάθοδον τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀναφερομένης εὐχῆς τῆς Γ' ὥρας τῶν Ὁρολογίων ἡμῶν, τῆς ἀποδιδομένης εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον («Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην...»), ἀπηλείφθη δὲ καὶ τὸ ἐναρκτήριο τρισάγιον τῆς Θ' ὥρας, ὡς γίνεται ἐν τῇ συγχρόνῳ λειτουργικῇ πράξει καὶ ὡς πράττει καὶ ὁ Μαλαξὸς προκειμένου περὶ τῆς Γ' ὥρας.

Περὶ τῆς ἀκολουθίας ταύτης βλέπε εἰδικὴν μελέτην ἡμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ μεγάλαι ὥραι τῆς παραμονῆς τῆς Πεντηκοστῆς» εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἐπετηρίδα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, τ, Ις' (1970-71), σελ. 139-168.

Α. = Ἄναγνώστης

Δ. = Διάκονος

Ι. = Ἱερεὺς

Λ. = Λαὸς

Ψ. = Ψάλτης

* = Ἀλλαγὴ στίχου (ἐπὶ ἐμμέτρου κειμένου)

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ποιηθεῖσα ὑπὸ Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ**

**Ψάλλεται ἡ τοιαύτη ἀκολουθία τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζ΄
ἐβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Καὶ γίνεται ἡ τάξις ὡς καὶ
ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Χριστοῦ γεννῶν καὶ τῶν ἁγίων Θεο-
φανείων· πλὴν λειτουργία οὐ γίνεται οὔτε νηστεία.**

ΩΡΑ Α΄

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ι. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Ι. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε,* Παράκλητε,* τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας,* ὁ πανταχοῦ παρὼν* καὶ τὰ πάντα
πληρῶν,* ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν* καὶ ζωῆς
χορηγός,* ἐλθέ* καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν* καὶ κα-
θάρισον ἡμᾶς* ἀπὸ πάσης κηλίδος* καὶ σῶσον,
ἀγαθέ,* τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α. Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς·* Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν·* δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν·* ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,* ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,* ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,* γενηθήτω τὸ θέλημά σου* ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·* τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον* δὸς ἡμῖν σήμερον* καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,* ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν* καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

I. "Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

A. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐ-

τῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

**Καὶ λέγομεν οὐ τοὺς συνήθεις ψαλμούς, ἀλλὰ τοὺς
δηλουμένους ἔνταῦθα·**

Ψαλμὸς ε΄

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς
κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς
μου καὶ ὁ Θεός μου. "Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι,
Κύριε.

Τὸ πρῶτῃ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτῃ
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ δια-
μενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνο-
μίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

"Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύ-
ριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύ-
σομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν
ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἔνε-
κα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν
ὁδόν μου.

"Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια·
ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσ-

σαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ιη΄

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ.

Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ· ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἐξοδος αὐτοῦ καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.

Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ, σοφίζουσα νήπια.

Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίας· ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου.

Ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός.

Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Ψαλμὸς ρ'

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ. Πότε ἤξεις πρὸς με;

Διεπορευόμεν ἐν ἀκακία καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμεν πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνω ὀφθαλμῶ καὶ ἀπλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῶ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ προεόρτιον τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'

Τῇ τῶν γλωσσῶν διανομῇ* νέμον τὰς χάριτας,* τὸ Πνεῦμα ἤκει ἐπὶ γῆς,* ὡς ἐπηγγείλατο* Χριστὸς ὁ φωτοδότης καὶ Θεός·* λαοὶ προὑπαντήσωμεν* ἐν φόβῳ κράζοντες αὐτῷ·* Ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, Παράκλητε,* φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον

Τί σε καλέσωμεν, ὦ κεχαριτωμένη;* Οὐρανόν;* ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.* Παράδεισον;* ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.* Παρθένον;* ὅτι ἔμεινας ἄφθορος.* Ἄγνην μητέρα;* ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις* υἱὸν τὸν πάντων Θεόν.* Αὐτὸν ἰκέτευε* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ψ. ΕΙΘ' οὕτως ψάλλομεν τὰ παρόντα τροπάρια. Ἦχος πλ. δ'

Πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σιωνίταις* νῦν ἐπεδήμησε* δεῦτε λάβετε πάντες* Πνεῦμα σοφίας,* Πνεῦμα συνέσεως,* Πνεῦμα φόβου Θεοῦ,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς προῖόν.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ στίχου

Εἶτα στίχος· Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Ἦχος ὁ αὐτός

Σήμερον τῶν ἀνθρώπων* ἀγιάζεται ἡ φύσις* καὶ ἄρχεται χειροθετεῖσθαι* καὶ θείας ἱεραρχίας εἰσδέχεται βάθρα,* ἐξ ὕψους ἰσχὺν λαμβάνουσα.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός

Ὡς πῦρ κατῆλθες ἐπὶ γῆς,* Παράκλητε βασιλεῦ,* καὶ ὑλικάϊς κάραις, ἀγαθέ,* ἔζη συμπαθῶς,* ὁ ἄυλος καὶ φύσει Θεός,* τοῦ ἀγιάσαι ἡμᾶς, φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος ὁ αὐτός

Πρὸς τὴν Σιών ἄφνω* ἤχῳ πνοῆς βιαίας* ἐπεδήμησας τοῖς σοφοῖς ἀποστόλοις,* ὦ Παράκλητε,* ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν,* χάριτας διδούς,* θησαυρὲ τῶν χαρίτων,* ἤκουσαν δὲ μέροτες καὶ συνεχέθησαν.* ἔκθαμβοι ἅπαντες γέγονασιν* καὶ ἐβόων ἀλλήλοις.* Οὐκ ἰδοὺ οὗτοι Γαλιλαῖοι;* πῶς δὲ νῦν λαλοῦσιν ἐτέραις ξέναις γλώσσαις;* Ἀλλὰ φώτισον ἡμῶν καὶ σώματα καὶ ψυχὰς* ὑμνεῖν ἀπαύστως τὰ μεγαλεῖά σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Τὸ αὐτὸ**ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ****Α. Προκείμενον. Ἦχος δ΄**

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄριθμῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ· καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτοὺς καὶ συναντιλήψομαι μετὰ σοῦ τὴν ὄρμην τοῦ λαοῦ καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος. Καὶ συνήγαγε Μωσῆς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν καὶ παρείλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ οὐκέτι προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν σκηνὴν· καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ, λέγων· Ἑλδὰδ καὶ Μωδάδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκὼς Μωσεῖ, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, εἶπε· Κύριε Μωσῆ,

κώλυσον αὐτούς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς· Μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δώη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ ἀποστολοὶ εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, Σαββάτου ἔχον ὁδόν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶον, οὗ ἦσαν καταμένοντες ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν)· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυίδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνῆς γενόμενος ἐλάκησε μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ· καὶ γνωστὸν

ἔγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, τουτέστι χωρίον αἵματος· γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν· «Γενηθήτω ἡ Ἰπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος». Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας, ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἓνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουῆτος, καὶ Μαθθίαν. Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον, ὃν ἐξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα, λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

- Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Ι. Εἰρήνη πᾶσι.
 Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
 Δ. Πρόσχωμεν.
 Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
 Ι. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα

ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμέ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἄλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμέ μισῶν καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμέ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι «ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὄταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἄλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ

ἡ ὥρα μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ἰαῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ἵτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὄταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἄφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμέ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἐμὰ ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Α. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον, κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός...(γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Πάτερ ἡμῶν...

I. Ὅτι σοῦ ἐστίν...

A. Ἀμήν.

Τὸ κοντάκιον. Ἦχος δ'. Πρὸς τὸ Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορτῆς προλάμπουσιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς* φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα* ἐτοιμασθῶμεν* τὸ φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων

ἀγαθῶν. Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα ἄγνισον· τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐννοίας κάθαρσον· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰί...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ,* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,* τὴν ὄντως Θεοτόκον,* σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

- I. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Α' ὥρας

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβεΐαις τῆς παναχράν-

του σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἀμήν.

Καὶ συνάπτομεν τὴν Γ' ὥραν.

ΩΡΑ Γ΄

ΕΝΑΡΞΙΣ

Λ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς λβ΄

Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι
πρέπει αἴνεσις.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλ-
τηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

Ἄσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐ-
τῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἐν πίστει.

Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος· τοῦ
ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν
καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ
δύναμις αὐτῶν.

Συνάγων ὡσεὶ ἄσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς
ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ
δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνε-
τείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

Ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει· λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῶ.

Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

Ἴδου οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῶ.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν.

Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς λε'

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ·

οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος· οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

Ἀνομίαν διελογίσασατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακία δὲ οὐ προσώχθισε.

Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθεια σου ἕως τῶν νεφελῶν.

Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε.

Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός! οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.

Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπερηφανίας καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με.

Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ψαλμὸς ν'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσους.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Τὸ τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'

Τῇ τῶν γλωσσῶν διανομῇ* νέμον τὰς χάριτας* τὸ Πνεῦμα ἤκει ἐπὶ γῆς ὡς ἐπηγγείλατο* Χριστὸς ὁ φωτοδότης καὶ Θεός* λαοὶ προὔπαν-τήσωμεν* ἐν φόβῳ κράζοντες αὐτῷ* Ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, Παράκλητε,* φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Θεοτοκίον

Θεοτόκε,* σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,* ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς.* σὲ ἱκετεύομεν,* πρέσβευε, δέσποινα,* μετὰ τῶν ἀποστόλων* καὶ πάντων τῶν ἁγίων* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ**Ψ. Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τροπάρια. Ἦχος πλ. δ'**

Τῶν ἀποστόλων καὶ μαθητῶν,* τῶν προκρίτων καὶ ὑπὲρ πάντας* ἐκλεγέντων τοὺς ἀνθρώπους,* δεδόξασται νυνὶ ὁ χορός,* ὅτε ἐνεδύσαντο θείαν ἰσχὺν* τὴν ἐξ ὕψους τοῦ Πνεύματος.* καὶ χαρισμάτων ἐμπλησθεὶς ἀρρήτων* ἐπὶ τῇ προσφύσει κορυφῶν τῇ φρικώδη,* ἁγιασμοῦ πλημύρα,* τῆς πίστεώς τε βάθρον,* ἱερωσύνης κρηπίς ἀσφαλῆς* καὶ φῶς τοῦ κόσμου ἐδείχθη.

Δις ἕστιχον

Στίχ. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Κύριε, ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Ἦχος δ'

Ἡ Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν,* εἰς πάντα κόσμον σήμερον* ἀδιαιρέτως συνδοξάζεται,* Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα,* θεαρχία ἡ ὑπέρθεος.* τὸ Πνεῦμα πυρίνων γλωσσῶν γὰρ ὡς ἐν εἶδει* κατῆλθεν οὐρανόθεν* καὶ Υἱοῦ τὴν σάρκωσιν* καὶ Πατρὸς τὴν θείαν ὑπόστασιν* τοῖς ἀνθρώποις ἐπιστώσατο.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,

ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Ἰάλιν τὸ αὐτὸ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. α'

Ἐρχόμενος ἐξ οὐρανοῦ* ἐπὶ τὴν γῆν, ἀόριστε,*
ἀνελκύσαι θέλων,* Παράκλητε, ἀνθρώπους εἰς
τὰ ἄνω* καὶ τὴν ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν* ταῖς δει-
ναῖς ἐξαπάταις τοῦ ὄφραως* καθάραι καὶ λαμπρύ-
ναι* τοῖς βροτοῖς πεφανέρωσαι.* τοῖς γὰρ θείοις
μύσταις* πυρὸς ἐν εἶδει νῦν ἐπέστης.* Ἄλλ'
οἴκησον ψυχαῖς ἡμετέραις* σαυτόν, φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Τὸ αὐτὸ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Α. Προκείμενον. Ἦχος δ'

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ
εὐθείᾳ.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Τάδε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα Σιών χαίρετε καὶ
εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδω-
κεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει
ὑμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν·

καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου καὶ ὑπερεκ-
 χυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ ἀν-
 ταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν
 ἡ ἀκρίς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμψη
 καὶ ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς
 ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε
 καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν,
 ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ κα-
 ταισχυνθῆ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπι-
 γνώσεσθε, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἶμι καὶ
 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν
 ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῆ ἔτι ὁ λαός μου εἰς
 τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ
 τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προ-
 φητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ
 οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται
 καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται. Καὶ γε
 ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου,
 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύ-
 ματός μου καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα
 ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω,
 αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος με-
 ταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα,
 πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ
 ἐπιφανῆ· καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ
 ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν
 τοῖς ἑνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπε-

φθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· «Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις (λέγει ὁ Θεός), ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται. Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου καὶ προφητεύσουσι. Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται».

- Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Ι. Εἰρήνη πᾶσι.
 Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
 Δ. Πρόσχωμεν.
 Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
 Ι. Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν

οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἃν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἃν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Α. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός· εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Ἄγιος ὁ Θεός...(γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Πάτερ ἡμῶν...

Ι. Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Α. Ἀμήν.

A. Τὸ κοντάκιον. Ἦχος δ΄ Πρὸς τὸ Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορ-
τῆς προλάμπουσιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς*
φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα* ἐτοιμασθῶμεν* τὸ
φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Τὴν τιμιωτέραν...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

I. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...

Καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Γ' ὥρας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδω-
κὼς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύ-
ματος δωρεὰν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ ἀποστό-
λοις καταπέμψας καὶ τὰ τούτων χεῖλη ἐκ πυρί-
νων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον
καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖλη καὶ δίδαξον
ἡμᾶς, πῶς δεῖ καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι.
Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὁ εὐδῖος τῶν χει-
μαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν
ᾗ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις ἡμῶν καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς
διανοίας ἡμῶν στήριξον ὀλισθηρόν, ἵνα καθ'
ἐκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ
πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενοι, καταξιωθῶμεν
ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τῆς σῆς αἰεί μνημο-

νεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρουσίας καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογητὸς καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ζ' ὄραν.

ΩΡΑ Σ΄

ΕΝΑΡΞΙΣ

Λ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ).

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς μζ΄

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐρίζω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς.

Ὅρη Σιών τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσίς.

Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐπελάβομεν, ὁ Θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἰ-

νεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἢ δεξιά σου.

Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών καὶ ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε.

Κυκλώσατε Σιών καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλμὸς νς'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιδῶ, ἕως οὗ παρέλθη ἡ ἀνομία.

Κεκράζομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου καὶ κατέ-

καμψαν τὴν ψυχὴν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ψαλμὸς 4'

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ἐψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ

ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

“Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

“Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

“Ὅτι ἐπ’ ἐμέ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ’ αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς (γ’).

Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Δόξα Πατρί...

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ’

Τῇ τῶν γλωσσῶν διανομῇ* νέμον τὰς χάριτας* τὸ Πνεῦμα ἤκει ἐπὶ γῆς,* ὡς ἐπηγγείλατο* Χριστὸς ὁ φωτοδότης καὶ Θεός* λαοὶ προὔπαντήσωμεν* ἐν φόβῳ κράζοντες αὐτῷ* Ἐλθέ καὶ

σκήνωσον ἐν ἡμῖν, Παράκλητε,* φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν* διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα,* σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον,* Θεοτόκε παρθένε.* πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς* πρὸς εὐμένειαν δεσπότη.* Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας, ἢ πάνσεμνος,* ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ* καὶ σφύζειν δυνάμενος,* ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν* καταδεξάμενος.

ΤΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ψ. Εἰθ' οὕτως ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'

Τάδε λέγει Πέτρος πρὸς τοὺς πέριξ ὄχλους.* Ὡ ἄνδρες, ὑμῖν γνωστὸν ἔστω,* ὡς ὀρθῶς οὐ νομίζετε* ὅτι γλεύκους ἐπλήσθημεν.* τρίτη ὥρα γὰρ ἔνεστιν.* ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν Ἰωὴλ ὁ προέφη.* Καὶ ἔσται ἐν ἑσχάταις* σαφῶς ἡμέραις, λέγει Κύριος,* ἐκχεῶ ἐπὶ πᾶσαν* σάρκα ἐκ τοῦ Πνεύματός μου* καὶ δώσω προφητεύειν υἱοῖς τε καὶ νεάνισι,* πρεσβύταις, ἐμοῖς δούλοις.* καὶ τέρατα παρέξω* εἰς σωτηρίαν κόσμου* καὶ πᾶς ἐπικαλούμενος* τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον* Κυρίου σωθήσεται.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ στίχου

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος πλ. β´

Σήμερον· δεσποτικὴ προθεσμία* πέρας λαβεῖν ἐπείγεται.* Ἴδου γὰρ ἐγώ,* φησὶ Χριστός, ὦ μύσται μου,* ἀποστελῶ Πατὴρς τὴν ἐπαγγελίαν.* ὑμεῖς δὲ νῦν ἐν τῇ πόλει* ὁμοῦ καθίσατε Ἱερουσαλήμ,* ἕως οὗ ἐξ ὕψους ἐνδύσησθε δύναμιν,* ἵνα ὑμεῖς προγονικῆς* δι' αὐτῆς ἀκαθαρσίας λυτρωσάμενοι,* κόσμον φωτίσητε.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πάλιν τὸ αὐτὸ

Δόξα Πατρί...

Ἦχος πλ. α´

Τί νῦν ἐναλλάττετε τὸν λόγον,* μύσται Λόγου;* τί δὲ τὴν φωνὴν ἀλλοιοῦτε* καὶ οὐ λαλεῖτε ἐν διαλέκτῳ συνήθει;* Οὐράνιον δῶρον, φασί,* τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις,* ἐξαισίον καὶ φρίκης καὶ θαύματος ἀνάπλεων,* ὅτι μιᾷ γλώσσει τὰς πάντων ἔθνῶν λαλοῦμεν* καὶ ἄυλον πῦρ ὑπὲρ ἐννοϊαν δεδεγμένοι,* μεριζόμενον ὡσπερ εἰς ποταμούςς πυρφόρους,* φῶς καὶ δρόσον ὁμοῦ ἐπισθανόμεθα ξένως* συμμαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ προφήτης* ἐν Πνεύματι θείῳ βοῶν* ὅτι· «Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω».* Διό, πιστοί, βοήσωμεν.* Παράκλητε ἀγαθέ,* ὁ φωτίσας τοὺς ἀνθρώπους, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Τὸ αὐτὸ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Α. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἄθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν· καὶ καθαριῶ ὑμᾶς καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν καὶ γὰρ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς

πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες, ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· «Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν». Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείσ τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

- Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
- Ι. Εἰρήνη πᾶσι.
- Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
- Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνά-

γνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ι. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ Προφήταις καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ’

ὕμᾱς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοί, προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Α. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἄγιος ὁ Θεός...(γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Πάτερ ἡμῶν...

Ι. Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Α. Ἀμήν.

Τὸ κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Πρὸς τὸ Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορ-
τῆς προλάμπουσιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς*
φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα* ἐτοιμασθῶμεν* τὸ
φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Τὴν τιμιωτέραν...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

I. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...

Καὶ τὴν εὐχὴν τῆς ζ' ὄρας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτί-
σεως δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου
ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ
τοῦ γένους ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυ-
ροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρ-
ρήξας καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ
ἐξουσίας τοῦ σκότους· αὐτός, δέσποτα φιλόνηρω-
πε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς
εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις
καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκο-
τεινοῦ παραπτώματος καὶ πάντων τῶν κακῶσαι
ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν
καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους

ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς, ἵνα, πρὸς σὲ διὰ παντὸς
ἀτενίζοντες καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι,
σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδίον κατοπτεύοντες φῶς,
ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐ-
χαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν
τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Καὶ συνάπτομεν τὴν Θ΄ ὥραν.

ΩΡΑ Θ΄

ΕΝΑΡΞΙΣ

Λ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ’).

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς 45΄

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ· δικαιοσύνη
καὶ κρῖμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ φλο-
γιεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἐφαναὶ αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ· εἶ-
δε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου
Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τοῦ καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς
γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐ-
τῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών καὶ ἠγαλλιά-
σαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν
κριμάτων σου, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,
σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς.

Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον μισεῖτε πονηρά·

φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν δόσιων αὐτοῦ,
ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ
καρδία εὐφροσύνη.

Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἔξομο-
λογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρμβ΄

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσά-
κουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἔτα-
πείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος
καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειρὰς μου· ἡ ψυχὴ
μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦ-
μά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ἐμοῦ
καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου,
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Ψαλμὸς πε΄

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

“Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

‘Οδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

‘Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

“Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ’ ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

‘Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανάστησαν ἐπ’ ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ πρόεθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

‘Επίβλεψον ἐπ’ ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ’ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα. Δόξα σοι,
ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'

Τῆ τῶν γλωσσῶν διανομῆ* νέμον τὰς χάριτας*
τὸ Πνεῦμα ἤκει ἐπὶ γῆς,* ὡς ἐπηγγείλατο* Χρι-
στὸς ὁ φωτοδότης καὶ Θεός* λαοὶ προὔπαντή-
σωμεν* ἐν φόβῳ κράζοντες αὐτῷ* Ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, Παράκλητε,* φωτίζων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰί...

Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου* καὶ σταύ-
ρωσιν ὑπομείνας, ἀγαθέ,* ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον
σκυλεύσας* καὶ ἔγερσιν δείξας, ὡς Θεός,* μὴ
παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῆ χειρὶ σου* δεῖξον τὴν
φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον* δέξαι τὴν τεκοῦσάν
σε Θεοτόκον,* πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν* καὶ
σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν,* λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΤΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ψ. Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα. Ἦχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν* τὸ πᾶσαν δύναμιν οὐ-
ρανῶν* Πνεῦμα Θεοῦ στερεῶσαν* ἤχῳ πνοῆς
βιαίας* καὶ γλώσσαις ἐν πυρίναις* ἐρχόμενον
ὑπόθεν* καὶ χορεῖται νόων ἐξεπλήττοντο* καὶ

δῆμοι βροτῶν,* μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε·* σῶ-
σον ἡμᾶς.

Δίς, ἄνευ στίχου

Στίχ. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Ἦχος β'

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον* τῶν μυστῶν ὁ
χορὸς* τὸ θεῖον Πνεῦμα* ἐβόα θεωρῶν.* Ἴδε
ἡ ἐκπλήρωσις τῆς θείας* παραγέγονε νῦν φωνῆς.*
ἰδοὺ ἄλλος ἡμῖν Παράκλητος* ἐπεδήμησεν ἐπὶ
γῆς,* ὡς προέφησεν ὁ Χριστός,* δι' ἄφατον ἔλε-
ος.* καὶ ἀντὶ νόμου χάριν ἐπισφραγίζεται.* ἀντὶ
πλακῶν δὲ καρδίας ἐγκαινίζεται* διὰ τῆς χάρι-
τος τῆς θείας παρουσίας αὐτοῦ.* Λοιπὸν δεῦτε
συμφώνως* αὐτὸ δοξολογήσωμεν,* σὺν Πατρὶ
καὶ Υἱῷ, ὡς συνάναρχον.

Στίχ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Ἦχος πλ. α'

Ἀναγινώσκεται δὲ πρότερον τὸ παρὸν τροπάριον με-
γαλοφώνως ὑπὸ τοῦ κανονάρχου, εἶτα ψάλλεται ὑπὸ
τῶν δύο χορῶν

Τὴν χάριν σου τὴν ἐκχυθεῖσαν* ἐν θεοφόροις

κορυφαῖς ταῖς τῶν μυστῶν,* δι' ἧς καὶ φωστῆ-
ρας αὐτοὺς τοῦ κόσμου ἀνέδειξας,* ἔκχεον καὶ
ἐν ἡμῖν,* Παράκλητε βασιλεῦ,* ὡς τῶν χαρίτων
πέλων πηγῆ,* καὶ γὰρ σήμερον Θεὸς τῶν ἀπάν-
των* ὑπ' αὐτῶν μεμαρτύρησαι.* τὸν φωτισμὸν
σου πάλιν δὲ* τὸν ἐπιλάμπαντα τούτοις ἀπορ-
ρήτως* ὡς ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν* νῦν κα-
τάπεμψον, Ὑψιστε, ἐφ' ἡμᾶς* ἕλεως ἡμῖν πᾶσι
γινόμενος.* καὶ δεῦρο μείνον ἐν ἡμῖν,* καθαγια-
ζων παγκλήρως* καὶ διασώζων τοὺς προσκυ-
νοῦντάς σε.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Α. Προκείμενον. Ἦχος δ'

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς
ἀπ' ἐμοῦ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με·
εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσθαι
τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰ-
χμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέ-
σαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταπο-
δόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσαι πάντας
τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών
δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς

πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημωμένας τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται καὶ ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς, ποιμαίνοντας τὰ πρόβατά σου καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρές καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν· ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ὑμῖν· Ἴσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε· ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν· διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτούς ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν.

Α. Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλή-

ρωσεν ὅλον τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ἠψθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ἧ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἀραβες ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

- Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Ι. Εἰρήνη πάσι.
 Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
 Δ. Πρόσχωμεν.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ι. Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιτίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάραιοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐάν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ;

Ἐπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῶ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξεί τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Α. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν δι' Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός...(γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Πάτερ ἡμῶν...

Ι. Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Α. Ἀμήν.

Τὸ κοντάκιον. Ἦχος δ'. Πρὸς τὸ Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορτῆς προλάμπουσιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς* φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα* ἐτοιμασθῶμεν* τὸ

φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε, ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ αἰεί...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

I. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...

Καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' ὥρας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν καὶ οὐκ ἐσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν

φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα καὶ σοὶ ζήσωμεν, τῷ ἡμέτερω δεσπότη καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Καὶ συνάπτομεν τὰ Τυπικά, χύμα.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ

A. Ψαλμὸς ρβ'

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέ-

λεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

“Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ’ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτίρει πατὴρ υἱούς, ὤκτιρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

“Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ψαλμὸς ρμε´

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς· Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς* καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ* ἀθάνατος ὑπάρχων* καὶ καταδεξάμενος* διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* σαρκωθῆναι* ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας* ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας* σταυρωθεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός,* θανάτῳ θάνατον πατήσας* εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος,* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ* καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι,* σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μακαρισμοὶ

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος* ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·* "Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,* πλήρης ὁ οὐρανὸς* καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος* ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·* "Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,* πλήρης ὁ οὐρανὸς* καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων* καὶ ἀρχαγγέλων* μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων* ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·* "Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,* πλήρης ὁ οὐρανὸς* καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν,* Πατέρα παντοκράτορα,* ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,* ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.*

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,* τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
 ἑνὸν μονογενῆ,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα* πρὸ πάν-
 των τῶν αἰώνων* φῶς ἐκ φωτός,* Θεὸν ἀληθινόν* ἐκ Θεοῦ
 ἀληθινοῦ* γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,* ὁμοούσιον τῷ Πα-
 τρι,* δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.* Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώ-
 πους* καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* κατελθόντα ἐκ τῶν
 οὐρανῶν* καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου* καὶ Μα-
 ρίας τῆς παρθένου* καὶ ἐνανθρωπήσαντα.* Σταυρωθέντα
 τε ὑπὲρ ἡμῶν* ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου* καὶ παθόντα καὶ
 ταφέντα* καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,* κατὰ τὰς Γρα-
 φάς.* Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς* καὶ καθεζόμενον
 ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς* καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης*
 κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,* οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος.* Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,* τὸ Κύριον,* τὸ ζωο-
 ποιόν,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,* τὸ σὺν Πατρὶ
 καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον* καὶ συνδοξαζόμενον*, τὸ
 λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.* Εἰς μίαν, ἁγίαν,* καθολικὴν*
 καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.* Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα
 εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.* Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν* καὶ
 ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.* ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα
 ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ
 ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν
 καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν...

I. Ὅτι σοῦ ἔστιν...

A. Τῆς ἐσχάτης σήμερον* καὶ παμμεγίστης* ἑορτῆς προλάμπου-
 σιν* ἀκτῖνες νῦν Πεντηκοστῆς* φωταγωγοῦσαι τὰ πέρατα*
 ἐτοιμασθῶμεν* τὸ φῶς ὑποδέξασθαι.

Κύριε, ἐλέησον (μ).

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
 τοῦ αἰῶνος (γ).

Καὶ τὸν λγ' ψαλμὸν

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἡ αἰ-
νεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων
αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος
ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ
ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες
τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν
ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ
μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰ-
ρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὅφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν
αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν

καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγύς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). Εὐλόγησον.

I. Τὴν ἀπόλυσιν

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναγράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων

τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Λ. Ἀμήν.

ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὴν πρὸ δεκαπενταετίας δημοσιευθεῖσαν διατριβὴν ἡμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ εἰκοσιτετράωρος ἀκοίμητος δοξολογία» (Ἀθῆναι 1963) ἐπαρουσιάσαμεν δύο ἀνέκδοτα χειρόγραφα Ὁρολόγια, τὸ Paris. Nat. Gr. 331 τοῦ ΙΑ' αἰῶνος καὶ τὸ Λειμῶνος 295 τοῦ ΙΒ' αἰῶνος. Ἡ ἰδιορρυθμία τῶν Ὁρολογίων τούτων συνίσταται εἰς τὴν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένην ἀκολουθίαν, ἡ ὁποία, πλὴν τῶν συνήθων ἐπὶ μέρους ἀκολουθιῶν τῶν τακτῶν καιρῶν τῆς δημοσίας μοναχικῆς λατρείας κατὰ τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν τυπικὸν (μεσονυκτικόν, ὄρθρος, ἀκολουθία ὥρων Α', Γ', Σ' καὶ Θ' μετὰ τῶν μεσωρίων αὐτῶν, τυπικὰ καὶ ἀπόδειπνον), περιλαμβάνει καὶ ἰδίας ἀκολουθίας διὰ μίαν ἐκάστην τῶν ὥρων τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, οὕτως ὥστε δι' αὐτῶν νὰ ἀπαρτίζεται πλήρες σύστημα εἰκοσιτετραώρου ἀκολουθίας. Εἰς τὰ δύο ταῦτα Ὁρολόγια προσετέθη καὶ τρίτον, τὸ Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 15 τοῦ ΙΒ' αἰῶνος.

Ἐκ τῶν πηγῶν εἶναι γνωστόν, ὅτι εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆν τῶν Ἀκοιμήτων καὶ εἰς τὰς μιμηθείσας τὸ τυπικὸν αὐτῆς μονάς, ἴσχυε σύστημα ἀκοιμήτου - ἀδιαλείπτου λατρείας, ἐπιτυγχανομένης διὰ διαδοχικῆς ψαλμωδίας κατ' ἐναλλαγὴν τῶν εἰς ἕξ χοροῦς κατανενημένων ἀδελφῶν τῆς μονῆς. Ἡ ἀκολουθία περιελάμβανεν 24 ἀκολουθίας ὥρων, κατὰ τὸ μέτρον τῶν 24 ὥρων τοῦ νυχθημέρου, ὡς ταύτην εἶχεν ἐμπνευσθῆ καὶ πραγματοποιήσει ὁ ἰδρυτῆς τῆς μονῆς ὄσιος Ἀλέξανδρος ὁ Ἀκοίμητος (+ περὶ τὸ 430). Τὰ ἀνωτέρω χειρόγραφα, ὡς διασώζοντα τοιαύτην εἰκοσιτετράωρον ἀκολουθίαν, εἶναι προφανές ὅτι εὐρίσκονται εἰς ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν πρᾶξιν τῶν μονῶν τούτων.

Ἐτοιμάζοντες κριτικὴν ἔκδοσιν τῶν εἰκοσιτετραῶρων τούτων Ὁρολογίων, παρακινούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ ζηλωτῶν τῆς «ἀκα-

Ὡς εἰς ἐκκινούσης ἐκδόσεως, ἦτο ὁ καταρτισμὸς τοῦ κοινοῦ διαγράμματος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ὄφειλαν νὰ ὑποταχθοῦν πᾶσαι αἱ Ἀκολουθίαι. Τοῦτο, καθὼς ἐκ τῶν κοινῶν σημείων τῶν κωδίκων καταφαίνεται, περιελάμβανεν ἐναρκτήριον τρισάγιον δι' ἐκάστην Ἀκολουθίαν, ψαλμούς, τὸ κυρίως τρισάγιον ἐκάστης ὥρας, τροπάρια καὶ εὐχὴν. Εἰς ἰκανὰς περιπτώσεις ἡ θέσις τῶν στοιχείων τούτων παρουσιάζει παραλλαγὰς. Ἀρχικῶς, πάντως, φαίνεται, ὅτι πᾶσαι αἱ ὥραι ἦσαν μονόψαλμοι, πλὴν τῆς Α' καὶ ΙΒ' ὥρας τῆς ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι εἶναι τρίψαλμοι, καὶ τῆς ΙΒ' ὥρας τῆς νυκτός, ἡ ὁποῖα εἶναι δίψαλμος καὶ εἰς τοὺς τρεῖς κώδικας. Ὡς πρὸς τὴν ἐπιλογὴν τῶν ψαλμῶν ὑπάρχει σχεδὸν ὁμοφωνία εἰς τὰς πηγὰς. Ἀντιθέτως περὶ τὴν ἐπιλογὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τροπαρίων παρατηρεῖται μεγαλυτέρα ποικιλία. Σαφῆς, πάντως, εἶναι ἡ τάσις, ὅπως κατὰ τὰς ὥρας τῆς νυκτός ἀκολουθηθῆ ἡ σειρὰ τῶν ὀκτῶ ἤχων, τοῦλάχιστον εἰς τὸν κώδικα τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο παρέστη ἀνάγκη, πρὸς καταρτισμὸν ἀρτιωτέρας ὁπωσοῦν ἀκολουθίας, νὰ κινηθῶμεν ἐλευθεριώτερόν πως, διατηρήσαντες μὲν τὴν σειρὰν τῶν ἤχων τῶν ὥρων τῆς νυκτός, ἐπεκτείναντες δὲ ταύτην καὶ εἰς τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, οὕτως ὥστε νὰ ἀνακυκλοῦνται οἱ ὀκτῶ ἤχοι δις τῆς ἡμέρας. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριῶν τροπαρίων δι' ἐκάστην ὥραν, μὴ τηρούμενον πάντοτε ὑπὸ τῶν κωδίκων, ἐδανείσθημεν παρόμοια τροπάρια ἐξ ἄλλων σημείων τῶν ἀκολουθιῶν τῶν χειρογράφων τούτων ἢ καὶ ἐκ τῶν κατασκευτικῶν καθισμάτων τῆς Παρακλητικῆς. Ἡ περὶ τὰς εὐχὰς δυσχέρεια ἦτο ὁπωσδήποτε μικροτέρα· καὶ περὶ αὐτὰς ὁμως δὲν ὑπῆρχε πάντοτε ὁμοφωνία εἰς τὰ χειρόγραφα.

Γενικῶς πάντως προετιμήθη ἐπὶ μὲν ὁμοφωνίας τῶν κωδίκων ἢ κοινῶς κατοχυρουμένη παράδοσις, ἐπὶ δὲ διαφωνίας ἢ καλλίτερον μαρτυρουμένη. Ὡς πρὸς τὰς διαφόρους γραφὰς, προεκρίθησαν καὶ πάλιν αἱ καλλίτερον μαρτυρούμεναι ἢ αἱ ὀρθότεραι, τῆς κριτικῆς ἐπεξεργασίας τῶν κειμένων ἐπαφιευμένης εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ ἐπακολουθήσῃ κριτικὴν ἐκδοσιν. Οἱ ψαλμοὶ ἐλήφθησαν ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ψαλτηρίου ὑπὸ τῆς

Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1968.

Τέλος, ἀκροτελεύτιοί τινες παρατηρήσεις διὰ τὴν περίπτωσιν λειτουργικῆς χρήσεως τῆς εἰκοσιτετραώρου ταύτης ἀκολουθίας, δὲν θὰ ἦσαν ἀνευ πρακτικῆς χρησιμότητος. Οὕτως, οἱ ψαλμοὶ τῶν ὥρων δύνανται νὰ ψαλοῦν ἀντιφωνικῶς, κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, κατὰ τὸν ἦχον τῶν τροπαρίων ἐκάστης ὥρας. Αἱ κοιναὶ ὥραι, Α΄, Γ΄, Σ΄ καὶ Θ΄, αἱ ὁποῖαι πρὸς ἀποφυγὴν ὑπερμέτρου αὐξήσεως τοῦ ὄγκου τοῦ τεύχους τούτου δὲν περιελήφθησαν εἰς τὴν ἔκδοσιν ταύτην, περιέχονται ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς τρεῖς κώδικας εἰς ἀρχαϊκωτέραν πῶς τῆς σημερινῆς μορφήν, δέον ὅπως παρεμβληθοῦν ἐκ τοῦ κοινοῦ Ὁρολογίου πρὸ τῶν «μικρῶν ὥρων» Α΄, Γ΄, Σ΄ καὶ Θ΄ τῆς ἡμέρας ἀντιστοίχως. Καθ' ὁμοίον τρόπον δύνανται νὰ παρεμβληθοῦν ἡ ἀκολουθία τοῦ μεσονυκτικοῦ μετὰ τὴν Σ΄ ὥραν τῆς νυκτός, ἡ ἀκολουθία τῶν τυπικῶν μετὰ τὴν Σ΄ ἢ τὴν Θ΄ ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἀποδείπνων μετὰ τὸ δείπνον ἀναλόγως. Ἡ παρεμβολὴ τῶν δύο μεγάλων ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου τοῦ ὄρθρου καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ δημιουργεῖ προβλήματα, διότι, ἰδίᾳ ἢ πρῶτη, θὰ προκαλέσῃ τὴν μετάρθεσιν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ὥρων τοῦ δευτέρου μέρους τῆς νυκτός. Εἰς τοὺς κώδικας Παρισίων καὶ Λειμῶνος παρεμβάλλονται ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου πρὸ τῆς Α΄ ὥρας τῆς ἡμέρας, ἡ δὲ τοῦ ἑσπερινοῦ πρὸ τῆς Α΄ ὥρας τῆς νυκτός. Πρὸς ἐπίτευξιν ἀδιαλείπτου λατρείας τὰ μεταξὺ τῶν ὥρων δημιουργούμενα κενὰ δύνανται νὰ καλυφθοῦν, ὡς εἰς τὸν κώδικα Ἀθηνῶν 15, διὰ τῆς στιχολογίας τῶν καθισμάτων τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν ᾠδῶν, κατανεμομένων ἀναλόγως μεταξὺ τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ὥρων, ἀναγνώσεων (ὁ ὄσιος Ἀλέξανδρος εἶχεν εἰσαγάγει «δώδεκα ἀναγνώσεις ἐκ τῶν θείων γραφῶν») ἢ ἄλλων ἀκολουθιῶν ἐκ τῶν συνήθων.

Ἐν παραρτήματι δημοσιεύονται αἱ δύο συγγενεῖς σειραὶ ἐδῶν «κατὰ τὸ μέτρον (ἢ εἰς μέτρον) τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τοῦ νυχθημέρου», περὶ τῶν ὁποίων βλέπε εἰς τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν διατριβήν, σελ. 116-120.

**ΑΡΧΗ ΣΥΝ ΘΕΩ
ΤΩΝ ΩΡΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ**

ΩΡΑ Α΄ ΜΙΚΡΑ

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς ξθ'

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε!

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω, ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἶμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς η΄

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου· σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Ψαλμὸς ν΄

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τὸ ἅγιον Σύμβολον

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν,* Πατέρα παντοκράτορα,* ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,* ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.* Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,* τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα* πρὸ πάντων τῶν αἰώνων* φῶς ἐκ φωτός,* Θεὸν ἀληθινόν* ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ* γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,* ὁμοούσιον τῷ Πατρί,* δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.*

Ἰὴν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους* καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
 πτωχήριαν* κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν* καὶ σαρκωθέν-
 τια ἐκ Πνεύματος ἁγίου* καὶ Μαρίας τῆς παρθένου*
 καὶ ἐνανθρωπήσαντα.* Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν* ἐπὶ
 Ποντίου Πιλάτου* καὶ παθόντα καὶ ταφέντα* καὶ ἀνα-
 στήσαντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,* κατὰ τὰς Γραφάς.* Καὶ ἀνελ-
 θήντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς* καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
 τοῦ Πατρὸς* καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης* κρῖναι
 ζῶντας καὶ νεκρούς,* οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.*
 Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,* τὸ Κύριον,* τὸ ζωοποιόν,*
 τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,* τὸ σὺν Πατρὶ καὶ
 Ἰῶ συμπροσκυνούμενον* καὶ συνδοξαζόμενον,* τὸ λα-
 λῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.* Εἰς μίαν, ἁγίαν,* καθολικὴν*
 καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.* Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα
 εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.* Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν*
 καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.* ἀμήν.

Τροπάριον, ἦχος πλ. β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,* ἐλέησον ἡμᾶς.* πάσης γὰρ
 ἀπολογίας ἀποροῦντες,* ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς δε-
 σπότη,* οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν.* Ἐλέησον ἡμᾶς,
 Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν.* μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,*
 μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.* ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ
 νῦν ὡς εὐσπλαγχνος* καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν
 ἡμῶν.* σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου,* πάν-
 τες ἔργα χειρῶν σου* καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* ἀνοιξον ἡμῖν,* εὐλογη-

μένη Θεοτόκε,* ἐλπίζοντες εἰς σέ* μὴ ἀστοχήσωμεν.*
 ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων.* σὺ γὰρ εἶ ἡ σω-
 τηρία* τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (ξ').

Τὸ Κύριε, συγχώρησον (ξ').

Μετανοίας ξ' σὺν τῷ· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι, τῷ ἁ-
 μαρτωλῷ.

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ ἁγίου Βασιλείου

Εὐλογῶ σε, Κύριε, τὸν μακρόθυμον, τὸν καθ' ἐκά-
 στην ἡμέραν μακροθυμοῦντά μοι πλημμελοῦντι, τὸν
 δόντα ἐξουσίαν πᾶσιν ἡμῖν μετανοίας· διὰ γὰρ τοῦτο
 σιωπᾶς καὶ ἀνέχη ἡμῶν, Κύριε, ἵνα σε δοξολογῶμεν
 τὸν οἰκονομοῦντα τοῦ γένους ἡμῶν τὴν σωτηρίαν, ποτὲ
 μὲν διὰ φόβων, ἄλλοτε διὰ παραινέσεων, ποτὲ δὲ διὰ
 προφητῶν, ὕστερον δὲ διὰ παρουσίας τοῦ Υἱοῦ σου ἐπι-
 σκεψάμενος ἡμᾶς. Σὺ γὰρ ἐπλασας ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς·
 σὺ εἶ Θεός ἡμῶν. Ἐγὼ μὲν οὖν, Κύριε, οὐκ εἶμι ἄξιος
 ἐπὶ σοῦ φθέγγεσθαι, διότι σφόδρα ἁμαρτωλὸς τυγχάνω.
 Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὅτι ἐμακροθύμησας ἐπὶ τοῖς
 παραπτώμασί μου καὶ ἕως τοῦ νῦν ἀτιμώρητόν με εἴλα-
 σας. Ἐγὼ μὲν γὰρ ἄξιός εἶμι πολλὰ παθεῖν καὶ ἀπορ-
 ριφῆναι ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἡ δὲ ἀνεξίκακός σου
 φιλανθρωπία ἐμακροθύμησεν ἐπ' ἐμοί. Εὐχαριστῶ σοι,
 εἰ καὶ μὴ τυγχάνω αὐτάρκης πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς
 ἀνεξίκακίας. Ἐλέησόν με, Κύριε. Κράτησόν μου τὴν
 ψυχὴν· τὸ λείπον τῆς ζωῆς εἰς τὸ θέλημά σου κυβέρνη-
 σον, ὡς γινώσκει ἡ εὐσπλαγχνία σου καὶ ἡ φιλανθρω-
 πία σου. Μόνον παράσχου μοι σταγόνα τοῦ ἐλέους τῆς
 σῆς εὐσπλαγχνίας τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ
 οὕτως με ἀπόλυσον ἐκ τοῦ σώματος τούτου, πρεσβείαις

καὶ ἱεσάιαις τῆς παναγίας Θεοτόκου, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σου σταυροῦ, τῶν ἁγίων σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων δυνάμεων καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶ-
νός σοι εὐαρεστησάντων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας· ἀμήν.

ΩΡΑ Β΄

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν. '

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς κθ'

Ἰψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ εὐφρα-
νας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σὲ καὶ ἴασω με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ Ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς
με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ καὶ ἐξομολογεῖ-
σθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελή-
ματι αὐτοῦ· τὸ ἐσπέρας ἀυλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ ἐν
τῷ πρωὶ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ
εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν, ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀληθεϊάν σου;

Ἦκουσε Κύριος καὶ ἤλῃσέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλη σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ καταλυῶ· Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος α'

Μὴ ἀποδοκιμάσης με, Σῶτερ μου,* τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον* διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν* καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος* ἐργάτην

λόκιμον ἀνάδειξόν με,* δωρούμενός μοι* τῆς ἐνδεκάτης
ώρας τὸν μισθὸν* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Ὅτι πάροικοί ἐσμεν ἐν τῇ γῆ,* καθὼς πάντες οἱ
πατέρες ἡμῶν,* τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς ἡμῶν* ἀναμάρτη-
τον φύλαξον,* Σωτὴρ ἡμῶν,* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς,* φι-
λάνθρωπε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη* καὶ τῶν
θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,* πρέσβευε τῷ
ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου* σωθῆναι ἡμᾶς,* Παναγία παρ-
θένε.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, Λόγε ἀθάνα-
τε, ὁ μὴ καταισχύων τοὺς πεπορθότας ἐπὶ σέ, ὁ φιλαν-
θρωπίας πατήρ, ὁ πάσης παρακλήσεως καὶ οἰκτιρμῶν
Θεός, ὁ προαιώνιος καὶ νῦν ὢν ἐν τῇ ἀγαθότητι καὶ δια-
μένων εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ δούλου
σου τοὺς παρενοχλοῦντάς μοι πονηροὺς λογισμούς· σὺ
γὰρ ἐπίστασαι, καρδιογνώστα, ὁ θεωρῶν τὰ κρυπτά
τῆς καρδίας μου, ὅτι ἀκούσιοί εἰσιν· καὶ μὴ γενέσθω
μοι τοῦτο εἰς σύνταγμα ἁμαρτίας, ἀλλ' ἰλεώς μοι γε-
νοῦ καὶ ἐξαπόστειλον τὴν χάριν σου ἐξ ἁγίου θρόνου δό-
ξης σου ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου τοῦ τάλανος καὶ ἐπισκίασον
ἐπ' ἐμέ τὸν δοῦλόν σου. Συνέτισόν με, δέσποτα, καὶ μα-
θήσομαι τὰς ἐντολάς σου καὶ ζήσομαι, ἰατρὲ ψυχῶν

καὶ σωμάτων, μόνε ἀναμάρτητε, δεδοξασμένε Κύριε, ὅτι εὐλογητὸν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΩΡΑ Γ' ΜΙΚΡΑ

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς κζ'

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου· μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ, μήποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἁγίόν σου.

Μὴ συνελκύσης με μετὰ ἁμαρτωλῶν καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με.

Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα

ἰδῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

“Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Καθελεῖς αὐτούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Κύριος βοηθὸς μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου· ἐπ’ αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδιά μου καὶ ἐβοηθήθην καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου· καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστῆς τῶν σωτηρίων τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου καὶ ποιμανὸν αὐτούς καὶ ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἐπισημασμένη (γ’). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ’).

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος πλ. β’

Βασιλεῦ οὐράνιε,* Παράκλητε,* τὸ Πνεῦμα τῆς

ἀληθείας,* ὁ πανταχοῦ παρῶν* καὶ τὰ πάντα πληρῶν,*
ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν* καὶ ζωῆς χορηγός,* ἔλθε καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν* καὶ καθάρισον ἡμᾶς* ἀπὸ πάσης
κηλίδος* καὶ σῶσον, ἀγαθέ,* τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα...

Ψυχὴ, ῥαθύμως τὴν ζωὴν* διανύουσα πᾶσαν,* ἡμέ-
ραν κρίσεως φρικτὴν* κατὰ νοῦν οὐ λαμβάνεις.* ἀνά-
νηψον καὶ τὴν μετάνοιαν ἐλοῦ,* ἐπίστρεψον καὶ βόησον
Χριστῷ.* Οἰκτίρμον, μὴ μνησθῆς ἡμῶν* πολλῶν ἀμαρ-
τιῶν* ἐν ὥρᾳ καταδίκης.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή,* Θεοτόκε παρθένε,*
τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν* προστασίαν κινουμένη*
σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν,* δυσώπησον τὸν
ἐλεήμονα Θεόν,* ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν* ἐκ πάσης
ἀπειλῆς,* μόνη εὐλογημένη.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ ὁσίου Νίκωνος

Ὁ Θεὸς ὁ δίκαιος καὶ αἰνετός, ὁ Θεὸς ὁ μέγας
καὶ ἰσχυρός, ὁ Θεὸς ὁ προαιώνιος, εἰσάκουσον ἀμαρτω-
λοῦ ἀνδρὸς τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· ἀκουσόν μου ἐν ἰσχύι, μὴ
μνημονεύων ἐν ταύτῃ μου τῇ προσευχῇ τῶν αἰεὶ καὶ ἐς αἰεὶ
παρακοῶν τῆς ἐμῆς ἐξουδενώσεως. Ἐπάκουσόν μου, Κύ-
ριε, ἐν πυρὶ προσευχῆς, ὡς ποτὲ τοῦ σοῦ προφήτου Ἡλι-
οῦ, καὶ διὰ τῶν αὐτοῦ πρεσβειῶν κατάφλεξόν μου τὰς
ἀνομίας καὶ τὰς ἀμαρτίας καθάρισον. Ναί, ὁ Θεὸς τῶν
ἀγίων δυνάμεων. Ναί, ὁ τῶν ἀσωμάτων ποιητής. Ναί,

ὁ εἰπών· «Αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε». Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀκάθαρτα χεῖλη κεκτημένον καὶ ἐν ἁμαρτίαις συνεχόμενον. Ἐπάκουσόν μου, ὁ ἐπαγγειλάμενος ὑπακούειν τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένων σε. Κατεύθυνον τὰ διαβήματά μου καὶ τοὺς πόδας μου εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Συμπάθησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ὁ εἰπών· «Γίνεσθε ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί». Ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου· Ἐπάκουσόν μου, Κύριε, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν. Ἐπιτίμησον πᾶσι τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἀπὸ προσώπου τῆς ἀσθενείας μου. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἐκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με. Εἶπον, ὦ Κύριε, τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμι ἐγώ. Ὑπαναχωρησάτω ἀπὸ τῆς ἐμῆς διανοίας πνεῦμα μίσους καὶ μνησικακίας καὶ φθόνου, πνεῦμα δειλίας καὶ ἀκηδίας καὶ ὑπερηφανίας καὶ πάσης κακίας καὶ κατασβεσθήτω μοι πᾶσα πύρωσις καὶ κινήσις ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνισταμένη. Φωτισθήτω μου ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου, ἵνα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, καταντήσας εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς ἁγίας Τριάδος, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας, δόξαν ἀναπέμπω σοι εἰς αἰῶνα αἰῶνος σὺν ἀγγέλοις καὶ πᾶσι τοῖς ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστήσασί σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἀμήν.

ΩΡΑ Δ'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...
Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα καὶ νῦν.
Πάτερ ἡμῶν...
Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα καὶ νῦν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς μα΄

Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός.

Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα· πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;

Ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἐορτάζοντος.

Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἰνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν

καταρρακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διῆλθον.

Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ νυκτὸς ῥῶδή αὐτῷ παρ' ἐμοί, προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

Ἐρῶ τῷ Θεῷ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Ἐν τῷ καταθλαῖσθαι τὰ ὀσῆ μου, ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος β'

Ἐλέησόν με, εἶπεν ὁ Δαυίδ,* κἀγὼ σοι κράζω.*

Ἡμαρτον, Σωτήρ·* τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας* διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας,* ἐλέησόν με.

Δόξα...

Καὶ ἐν τῇ στάσει τῶν εὐχῶν,* ὡς ἐν παγίδι θηρευτῶν* ὁ ἐχθρὸς συνέχει με, Κύριε·* ἀλλὰ τῷ ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ σου* τὴν ἐκείνου κακουργίαν ἐκπολέμησον* καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε,* μὴ παρίδῃς με δεόμενον* ἀντιλήψεως τῆς παρὰ σοῦ·* ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου,* ἐλέησόν με.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Χριστοῦ σου, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ, δός μοι σῶμα ἄσπιλον, καρδίαν καθαρὰν, νοῦν γρήγορον, γινῶσιν ἀπλανῆ, Πνεύματος ἁγίου ἐπιφοίτησιν πρὸς κτῆσιν καὶ πληροφορίαν τῆς ἀληθείας διὰ τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ σοὶ δόξα σὺν ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΩΡΑ Ε'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ).
Δόξα καὶ νῦν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ).

Ψαλμὸς 10'

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι
καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ
πηλοῦ ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατήθυνε τὰ διαβήματά μου.

Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον
τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὅψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται
καὶ ἐλπιούσιν ἐπὶ Κύριον.

Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἔστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας
ψευδεῖς.

Πολλὰ ἐποίησας σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυ-
μάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὁμοιω-
θήσεται σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν
ὑπὲρ ἀριθμόν.

Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ
κατηρτίσω μοι. Ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας
οὐκ ἤτησας.

Τότε εἶπον· Ἴδου ἦκω· ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγρα-
πται περὶ ἐμοῦ.

Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου, ἠβουλή-
θην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη·
ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἔγνωσ.

Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ

μου τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντός ἀντιλάβοιτό μου.

Ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἡ καρδιά μου ἐγκατέλιπέ με.

Εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ῥύσασθαί με· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

Καταισχυνθεῖσαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθεῖσαν οἱ θέλοντές μοι κακά.

Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνῃ αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε!

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, Κύριος φροντιεῖ μου· βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σύ, ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ).

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ).

Δόξα καὶ νῦν.
Παναγία Τριάς...
Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα καὶ νῦν.
Πάτερ ἡμῶν...

Ἰτροπάριον, ἦχος γ'

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου* σὺ γινώσκεις,
Κύριε,* δός μοι χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ* καὶ σῶσόν με.
Δόξα...

Δικαίας κρίσεως ἐπερχομένης* καὶ τοῦ κριτοῦ
τῶν ὄλων δικάζοντος,* ποίαν ἀπολογία δώσεις, ψυ-
χή μου,* εἰ μὴ πρὸ τοῦ τέλους βοήσεις.* Ἡμαρτον, ὁ
Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκαστος ὅπου σῶζεται,* ἐκεῖ δικαίως καὶ προσ-
τρέχει,* καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή,* ὡς σύ,
Θεοτόκε,* σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ Χρυσοστόμου

Κύριε Σωτὴρ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; Οἰκτί-
ρησόν με, ὅτι σὺ εἶ μόνος φιλόανθρωπος καὶ σῶσόν με
τὸν ἁμαρτωλόν, ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, χαρα-
κτὴρ καὶ ἀπαύγασμα τοῦ εὐλογημένου Πατρός. Ἐκ-
σπασόν με τοῦ βορβόρου τῶν ἀνομιῶν μου, ἵνα μὴ ἐμ-
παγῶ εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Λυτρωτὰ καὶ ὑπερασπιστὰ
τῶν πεποισθότων ἐπὶ σοί, ῥῦσαί με ἐκ τοῦ στόματος τοῦ

ἐχθροῦ μου· ἰδοὺ γὰρ ὡς λέων ὠρυόμενος τοῦ καταπιεῖν με ἐπέρχεται. Ἄστραφον οὖν τὴν ἀστραπὴν σου καὶ διασκορπίσον αὐτοῦ τὴν κορυφουμένην κατὰ τοῦ δούλου σου δύναμιν. Πτοηθῆτω καὶ διασκορπισθῆτω ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀσθενὴς γὰρ αὐτοῦ ἢ ἰσχύς, μὴ φέρουσα στήναι ἐνώπιόν σου ἢ πρὸ προσώπου τῶν ἀγαπώντων σε· ὁρᾷ γὰρ τὸ σημεῖον τῆς χάριτός σου καὶ πτοεῖται καὶ κατησχυμμένος ἀναχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ. Ἰκετεύω οὖν σε, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, Χριστέ· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ῥῦσαί με ἐκ τῶν αὐτοῦ σκανδάλων καὶ μηχανῶν. Συγχώρησόν μοι τὸ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν μου· εἰ γὰρ καὶ ἠθέτησα πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, Κύριε, Κύριε, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἀθετῶ, ἀλλὰ προσπίπτω δεόμενός σου· Κύριε, σῶσόν με, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.

ΩΡΑ Σ' ΜΙΚΡΑ

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς μβ'

Κριῖνόν με, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ

ἔθνους οὐχ ὀσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦ-
σαί με.

“Ὅτι σὺ εἶ, ὁ Θεός, κραταίωμά μου· ἵνατί ἀπώσω
με; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν
τὸν ἐχθρόν μου;

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου,
αὐτὰ μὲ ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου
καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ,
πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξο-
μολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου.

Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συντα-
ράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος δ'

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς* ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου*
τῷ τιμίῳ σου αἵματι* τῷ σταυρῷ προσηλωθεῖς* καὶ

τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς,* τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις.* Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα...

Μὴ ἐναποθανεῖν με τῇ ἀμαρτία* παρίδης, φιλάνθρωπε,* ἵνα μὴ διχοτομηθεῖς* παραπεμφθῶ τῷ πυρί,* ὡς ἐν ὑποκρίσει τὴν ἀπὸ τοῦ Πνεύματος* ἐξυφανθεῖσάν μοι στολὴν περικείμενος.* ἀλλὰ τὴν ἀπὸ κακίας τῶν ἔργων μου ἀχλὺν* διασκέδασον τῷ τοῦ Πνεύματος θείῳ φωτὶ* καὶ πρὸς εὐθειᾶν τῆς σῆς βασιλείας ὁδὸν* ἐπάναγαγε, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ εἰδώς μου τὸ ἀνέτοιμον τοῦ βίου,* μὴ ἐπάξῃς μοι τὸν θάνατον αἰφνίδιον.* οἷδάς μου τῆς φύσεως τὸ ῥάθυμον,* δός μοι τὴν κατάνυξιν πρὸ τοῦ τέλους,* πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τῆς ὁσίας Σάρρας

Κύριε, ὁ τὰ ὕψη καὶ τὴν γῆν δρακί μετρήσας, ὁ τὰ ἐξαπτέρυγα σεραφίμ κτίσας, τὴν ἀκατάπαυστον φωνὴν βοᾷν σοι· «Ἁγιος, ἅγιος, ἅγιος», δόξα τῷ ὀνόματί σου. Ῥῦσαί με ἐκ στόματος τοῦ διαβόλου, δέσποτα. Λήθην ποίησον τῶν πολλῶν μου κακῶν καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου τὴν καθημερινὴν ἄφεισιν παράσχου μοι, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΩΡΑ Ζ΄

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.
Παναγία Τριάς...
Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα καὶ νῦν.
Πάτερ ἡμῶν...
Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα καὶ νῦν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς ξε΄

Ἄλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰ-
νέσει αὐτοῦ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ἐν τῷ
πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν
σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· ὡς φοβερὸς ἐν
βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν· ἐν πο-
ταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐ-
τῷ.

Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος·
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παρα-
πικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουτίσασθε
τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοῦς πόδας μου.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώματι· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χεῖλη μου καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὅλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.

Δεῦτε, ἀκούσατε καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἄδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός· προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχὴν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Ἰρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.
Παναγία Τριάς...
Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα καὶ νῦν.
Πάτερ ἡμῶν...

Ἰροπάριον, ἦχος πλ. α'

Θρήνησον, ψυχὴ μου,* τὴν ἑαυτῆς ῥαθυμίαν.* θέ-
λησον λοιπόν* πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψαι.* θορύβων ἀπό-
πηθι βιοτικῶν,* Θεῷ προσκολλήθητι τῷ ἀγαθῷ* καὶ
πίσει σε,* ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Δόξα... Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου* τοῦ ἀρχιποίμενος* ἀκου-
πώμεθα πάντες* οἱ ἁμαρτήσαντες* δι' ἡμᾶς γὰρ ἐπὶ
γῆς* σαρκὶ ἐπέφανεν,* εἰς μετάνοιαν καλῶν* τοὺς κατ'
ἐμὲ ἁμαρτωλούς* θαρσεῖτε καὶ μὴ φοβεῖσθε.* μικρὸς
γάρ ἐστιν ὁ κόπος,* ἀλλὰ γλυκεῖα ἡ ἀνταπόδοσις.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὁμοιον

Τὸ ἐξάισιον θαῦμα* τὸ τῆς συλλήψεως* καὶ ὁ ἄ-
φραστος τρόπος* ὁ τῆς κυήσεως* ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀλη-
θῶς,* ὧ ἀειπάρθενε.* καταπλήττει μου τὸν νοῦν* καὶ
ἐξιστᾶ τὸν λογισμὸν* ἡ δόξα σου, Θεοτόκε,* τοῖς πᾶ-
σιν ἐφηπλωμένη* πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ ὁσίου Μακαρίου τοῦ Πολιτικοῦ

Κύριε, ὑπὲρ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν

ὕμνῳ, εὐλογῶ, προσκυνῶ, δοξολογῶ καὶ εὐχαριστῶ σου τῇ ἀγαθότητι, ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρῦων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. Ἐλέησόν με, Κύριε, καὶ μὴ συναπολέσης με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλὰ δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ καὶ ἀπόστρεψόν με ἀπ' αὐτῆς καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία. Ὁ Θεός, ὁ εἰπών· «Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή», ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΩΡΑ Η΄

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς ος΄

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ προσέσχε μοι.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα· ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου.

Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου.

Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα.

Νυκτὸς μετὰ καρδίας μου ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

Ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ἡ ἐπιπλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ;

Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια.

Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνάμιν σου, ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ.

Εἶδοςάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοςάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.

Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ

ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένη· ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

Ἔδῆγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἄαρών.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος βαρὺς

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν* τοῖς δάκρυσι καθαρίσας* καὶ τοῦ τελώνου τὰ πταίσματα* ἐν στεναγμῶ συγχωρήσας,* φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα...

Ἐτοιμάζου, ψυχὴ μου,* ἐν τῇ ζωῇ σου* πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν* μὴ παραχθῆναι.* ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν,* οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις,* οὐ φίλοι, οὐκ ἄρχοντες,* ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις* καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε παρθένε ἀμίαντε,* τὸν υἱόν σου δυσώπει*

ἰὴν ταῖς ἄνω δυνάμεσι* συγχώρησιν πταισμάτων* ἡμῖν
 κρῆ τοῦ τέλους δωρήσασθαι* τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Κύριε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, πολλὰ
 ἐλέη ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, ὧν οὐκ ἤμην ἄξιος, ἀ οὐ προσ-
 εδόκων ἰδεῖν. Καὶ τί ἀνταποδώσω τῇ σῇ ἀγαθότητι,
 εὐσπλαγχνε Κύριε; Εὐχαριστῶ σου τῷ πολυυμνήτῳ
 ὀνόματι. Εὐχαριστῶ τῇ ἀνεικάστῳ σου οἰκονομίᾳ. Καὶ
 ἀπὸ τοῦ νῦν με ἐλέησον καὶ ἀντιλαβοῦ μου καὶ σκέπα-
 σόν με, δέσποτα τῶν ἀπάντων. Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς
 καὶ πάσης κτίσεως ποιητά, σὺ γινώσκεις τὴν ἀφροσύ-
 νην μου· σὺ γὰρ ἐπίστασαι τὰ ἐν νυκτί, τὰ ἐν ἡμέρᾳ,
 τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματά μου. Ὡς ἀγα-
 θὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός ἐξάλειψον αὐτὰ τῇ δρόσῳ
 τοῦ ἐλέους σου καὶ ἐλέησον καὶ βοήθησόν μοι, Υἱὲ τοῦ
 Θεοῦ. Βοήθησόν μοι, ἀγαθὲ Κύριε, σὺ γὰρ εἶ τὸ φῶς
 καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· σὺ γινώσκεις τὸ ἀσθενὲς τῆς
 φύσεώς μου· οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, Κύριε, σῶσόν με.

ΩΡΑ Θ' ΜΙΚΡΑ

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...
Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα καὶ νῦν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς ριδ'

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
μου ἐπικαλέσομαι.

Περίεσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἰδοῦ εὐ-
ροσάν με· θλιῖψιν καὶ ὀδύνην εὔρον καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπεκαλεσάμην. Ὡ Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐλεεῖ.

Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ
ἔσωσέ με.

Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς
ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρῶν καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ
ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...
 Κύριε, ἐλέησον (γ).
 Δόξα καὶ νῦν.
 Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄

Βλέπων ὁ ληστής* τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς* ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον,* ἔλεγεν.* Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς* ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς,* οὐκ ἂν ὁ ἥλιος* τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν,* οὐδὲ ἡ γῆ* σειομένη ἐκυμαίνετο.* Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος,* μνήσθητί μου, Κύριε,* ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Ὡς ἡ πόρνη προσπίπτω σοι,* ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν* καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα* ἐκ καρδίας προσφέρω σοι,* Χριστέ ὁ Θεός,* ἵνα ὡς ἐκείνην* οἰκτιρήσης με, Σωτήρ,* καὶ παράσχῃς μοι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν,* ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι.* Λύτρωσαί με* τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς,* ἄχραντε Θεοτόκε,* τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς* λύτρωσαι τῶν κινδύνων,* ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου* εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων καὶ πάσης

δόξης, ὁ ἐπακούσας τῶν ἀγίων σου ἀποστόλων Πέτρου καὶ Ἰωάννου πορευομένων ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην καὶ ποιήσας δι' αὐτῶν ἴασιν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὁ κατὰ πᾶσαν ὥραν θέλων τὸν ἄνθρωπον προσεύχεσθαι καὶ μὴ ἐγκακεῖν, πρὸς τὸ τὸν ὑπεναντίον πάροδον μὴ εὐρεῖν τοῦ ἐπιβουλεύειν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς, ποιήσον καὶ μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθὸν τοῦ καταφρονεῖν τῶν ὄπλων τοῦ ἐχθροῦ καὶ βέλη νηπίων ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπαγομένους ἡμῖν ὑπ' αὐτοῦ πειρασμούς. Κύριε, ὁ ἐν ἀμαρτίαις περιπεσόντα τὸν ἄνθρωπον μὴ παριδών, ἀλλὰ τῆς οὐρανοῦ καταξιώσας βασιλείας διὰ τῆς ἐν τῷ σταυρῷ σου θείας οἰκονομίας, αὐτὸς ἀθάνατε βασιλεῦ, ζωοποίησον καὶ ἡμᾶς νεκρωθέντας ταῖς ἀνομίαις καὶ κοινωνοὺς τῶν θείων σου παθημάτων καὶ τοῦ ζωηφόρου θανάτου καὶ τῆς ἐγέρσεως ἀνάδειξον, ὡς φιλόανθρωπος, πρεσβείαις τῆς παναμώμου μητρὸς σου καὶ πάντων τῶν ἀγίων· ἀμήν.

ΩΡΑ Γ'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς ριβ΄

Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἐκ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ἐψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος· ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ.

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυ-
ψῶν πένητα.

Τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόν-
των λαοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις
εὐφραينوμένην.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα (γ). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος α΄

Ἐκ τῶν ὕψους ἀοράτως πολεμοῦντος ἡμᾶς* σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ πονηροῦ* τῷ σταυρῷ σου, δυνατέ,* καὶ σῶσον ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός,* ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,* ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς,* ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα...Τὸν τάφον σου, Σωτήρ

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν* καὶ ἡ κρίσις δικαία,* τὰ ἔργα μου δεινά,* ἀλλ' αὐτός, ἐλεῆμον,* προφθάσας με διάσωσον* καὶ κολάσεως λύτρωσαι.* ῥῦσαι, δέσποτα,* τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος* καὶ ἀξίωσον* ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι,* κριτὰ δικαιοσύνη.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον, ὁμοιον

Ἀπόθου, ὦ ψυχῆ,* ῥαθυμίας τὸν ὕπνον* καὶ ἀναψον φαιδρὰν* μετανοίας λαμπάδα* καὶ ἔξελθε νῦν χαίρουσα* τῆς τοῦ βίου συγχύσεως* εἰς ἀπάντησιν* τοῦ ἀθανάτου νυμφίου.* Δέξαι, λέγουσα,* καὶ μὴ ἀπόση με, Λόγε,* λιταῖς τῆς τεκούσης σε.

Κύριε, ἐλέησον (ιε΄).

Κύριε, συγχώρησον (ιε΄).

Μετανοίας ιε΄ σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ ἁγίου Ἀὔξεντιου

Πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσί σε, Κύριε. Δόξα τῷ Πατρί, δόξα τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ λαλήσαντι διὰ τῶν προφητῶν. Ἐλπίς μου ὁ Θεός, καταφυγή μου ὁ Χριστός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Στρατιαὶ ἐν οὐρανοῖς ὕμνον ἀναπέμπουσι καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς τὴν δοξολογίαν. Δημιουργέ τῶν ἀπάντων,

οἰκίας καὶ ἐγενήθημεν, ἐνετείλω καὶ ἐκτίσθημεν· πρόσωπον ἔθου καὶ οὐ παρελεύσεται. Σῶτερ, εὐχαριστοῦμεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἔπαθες, ἀνέστης, ὤφθης, ἀνελήφθης, ἔρχη κρῖναι τὸν κόσμον. Ἐν ψυχῇ τεθλιμμένη κρυσπίπτομέν σοι καὶ δεόμεθά σου, Σῶτερ τοῦ κόσμου· οὐ γὰρ εἶ Θεὸς τῶν μετανοούντων. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ καὶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίξας· οἰκτίρησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΩΡΑ ΙΑ΄

Τρισάγιον (γ΄).

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ΄).

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ΄).

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ΄).

Ψαλμὸς ρι΄

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μνεῖαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.

Τροφήν ἔδωκε τοῖς φοβουμένους αὐτόν· μνησθή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ
δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνῶν.

Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ
πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμένα εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος, πεπονημένα ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο
εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.

Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ
πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν.

Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ).

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ).

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος β'

Τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου,* Κύριε, μὴ ἐπιλάθη*
μνήσθητι, ὅτι πάντοτε* εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα τιθέμεθα* τὸν
πάντα δυνάμενον* καὶ βοήθησον ἡμῖν,* δεόμεθα.

Δόξα...

Ἐννοῦσα, ψυχὴ μου,* τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν
Ἰταπιν,* τρῶμαζον τὴν ἀνταπόδοσιν* τῆς αἰωνίου κο-
λάσεως* καὶ ἐν μετανοίᾳ βόησον δακρῦουσα.* Ὁ Θεός,
ἠμάρτον, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ μεγαλύνομεν,* Θεοτόκε, βοῶντες.* Χαῖρε, ἡ
ράβδος,* ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας,* ἀνεῖλεν
ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Κύριε, ὡς κελεύεις· Κύριε, ὡς γινώσκεις· Κύριε,
ὡς βούλει· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ἐν ἐμοί, Κύριε,
τὸ σὸν καὶ μὴ τὸ ἐμόν, πρεσβείαις καὶ ἰκεσίαις τῆς πα-
ναγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὅτι εὐλογητὸς
εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΩΡΑ ΙΒ'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς ξθ'

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὖγε, εὖγε!

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρια'

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων καὶ δίκαιος.

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει· ὅτι· εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον.

Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ· οὐ μὴ φοβηθῆ, ἕως οὗ ἐπίδη ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·

Ἐσχόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

Ἄμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακῆσεται· ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπωλεῖται.

Ψαλμὸς ν΄

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ).
 Δόξα καὶ νῦν.
 Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος γ'

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβεραῆς* ἄνευ κατηγορῶν
 ἐλέγχομαι,* ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι.* αἱ γὰρ βί-
 βλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται* καὶ τὰ ἔργα τὰ
 κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται.* πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ
 πανδήμῳ θεάτρῳ* μέλλης ἐρευνῆσαι τὰ ἐμοὶ πεπρα-
 γμένα,* ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι* καὶ σῶσόν με.

Δόξα...

Φοβερόν δικαστήριον* περιμένει με, Κύριε.* ἐμοῦ
 γὰρ σιωπῶντος,* βοῶσι τὰ ἔργα μου.* ἀλλὰ προφθά-
 σας,* πεπλανημένον ζήτησον,* Χριστέ ὁ Θεός,* διὰ
 τῆς μετανοίας* καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.... Θεοτοκίον

Χαῖρε, Μαρία,* μῆτερ καὶ παρθένε,* τὸ ὄρος τὸ
 ἅγιον,* ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος,* ἐξ ἧς ἐτέχθη Χριστός
 ὁ Θεός* ἄνευ σποραῆς ὁ μόνος,* δι' οὗ ἡ ζωὴ* τῷ κόσμῳ
 ἐβλάστησεν.

Κύριε, ἐλέησον (ξ').

Κύριε, συγχώρησον (ξ').

Μετανοίας ξ' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητά, βασιλεῦ οὐράνιε,
 Παράκλητε, συγχώρησόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου
 εἶ τι ἥμαρτον σήμερον ὡς ἄνθρωπος, μᾶλλον δὲ ὡς
 ἀπάνθρωπος, τὰ ἐκούσιά μου πταίσματα καὶ τὰ ἀκού-

σια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐκ συναρπαγῆς καὶ ἀπροσεξίας καὶ πολλῆς μου ῥαθυμίας ἐπισυμβάντα μοι. Εἴτε τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ὤμοσα, ἢ ἐπιώρησα, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐβλασφήμησα, εἴτε τινὰ ἐλοιδώρησα, ἢ ἐσυκοφάντησα, εἴτε τινὰ ἐλύπησα, ἢ παρώργισα, ἢ ἐψευσάμην, ἢ φίλος κατέλαβέ με καὶ αὐτὸν παρεῖδον, ἢ τὸν ἀδελφὸν ἔθλιψα καὶ παρεπίκρανα, ἢ ἰσταμένου μου εἰς προσευχὴν ὁ νοῦς μου εἰς τὰ πονηρὰ καὶ βιοτικὰ περιεπόλευσεν, ἢ παρὰ πρέπον ἐτρύφησα, ἢ εὐτραπελίως ἐλάλησα, ἢ ἀφρόνως ἐγέλασα, ἢ ἐκενοδόξησα, ἢ ἐγαστριμάργησα, ἢ ὑπερηφανευσάμην, ἢ κάλλος μάταιον ἐθεασάμην καὶ παρ' αὐτοῦ ἐθέλχθην, ἢ τὰ μὴ δέοντά μοι ἐφλυάρησα, ἢ τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἀδελφοῦ μου ἔβλεψα τὰ δὲ ἐμὰ παρεβλεψάμην, εἴτε τῆς εὐχῆς μου ἠμέλησα, εἴτε τι ἄλλο πονηρὸν ἐποίησα καὶ ἃ ἔπραξα οὐ μέμνημαι, ἐλέησον καὶ συγχώρησον τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου. Προσκυνῶ καὶ δοξάζω τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

**ΑΡΧΗ ΣΥΝ ΘΕΩ
ΤΩΝ ΩΡΩΝ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ
ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ**

ΩΡΑ Α΄

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς οδ΄

Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός· ἐξομολογησόμεθά σοι καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ὅταν λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.

Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· Μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι· Μὴ ὑψοῦτε κέρας.

Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.

Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὁρέων· ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστι.

Τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου, πλήρες κεράσματος.

Καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.

Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος α'

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς* ἐγὼ ὁ ἄσωτος,* οὐ τολμῶ ἀτενίσαι* εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ·* ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου κράζω·* Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι* καὶ σῶσόν με.

Δόξα...

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σῴζεται,* ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι

ὁ ἁμαρτωλός;* τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα* τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα.* τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν* συναριθμησόν με, ὁ Θεός,* καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν* κεκτημένοι, ἄχραντε,* καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις* τῶν δεινῶν λυτρούμενοι,* τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου* ἐν παντὶ φρουρούμενοι,* κατὰ χρέος σὲ πάντες* ἐκτενῶς μεγαλύνομεν.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἰλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πατὴρ τοῦ ἀληθινοῦ φωτός, ὁ τὴν ἡμέραν κοσμήσας τῷ οὐρανίῳ φωτὶ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός, ὁ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος τὴν ἀνάπαυσιν εὐτρεπίσας τοῖς ἀγαπῶσι σὲ τὸ νοερὸν καὶ ἄπαυστον φῶς· φώτισον ἡμῶν τὰς καρδίας ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀληθείας καὶ ἀπρόσκοπον ἡμῶν τὴν ζωὴν διατήρησον, παρεχόμενος ἡμῖν ὡς ἐν ἡμέρα εὐσχημόνως περιπατεῖν καὶ δοξολογεῖν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΩΡΑ Β'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.
 Πάτερ ἡμῶν...
 Κύριε, ἐλέησον (γ).
 Δόξα καὶ νῦν.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν....(γ).

Ψαλμὸς κς'

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;

Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου.

Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρα κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσε με.

Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.

Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα·

ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.

Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον ζητήσω. Ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου.

Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ μου.

Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.

Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζώντων.

Ἵπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος β΄

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον* τὸ ἄκαρπον, Κύριε,*
κατανύξεως καρπὸν* μὴ φέρων τὸ σύνολον* καὶ τὴν
ἐκκοπὴν πτοοῦμαι* καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο* δειλιῶ τὸ ἀκοί-
μητον* διό σε ἱκετεύω,* πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης*
ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Δόξα...

Ὡς κύματα θαλάσσης* ἐπ' ἐμὲ ἐπανέστησαν αἱ
ἀνομίαι μου,* ὡς σκάφος ἐν πελάγει* ἐγὼ μόνος χει-
μάζομαι* ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν* ἀλλ' εἰς εὐδιον
λιμένα* ὁδήγησόν με τῆς μετανοίας* καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ,* συμπαθείας ἀξίω-
σον ἡμᾶς, Θεοτόκε* βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα,*
δειξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου* εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζον-
τες* τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι,* ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ* ὁ τῶν
ἄσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ μόνος ἀνακαινίζων τὴν
ποίησιν τῶν ἔργων σου καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Εὐλο-
γητὸς εἶ, Κύριε, ὁ κτίσας φῶς καὶ σκότος καὶ διακρίνας
αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ποιῶν πάν-
τα καὶ μετασκευάζων, ὁ ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου καὶ
ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὁ συνιεὶς εἰς

πάντας τοὺς λογισμοὺς ἡμῶν. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ἡ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, ἡ ποιήσας ἡμέραν εἰς ἔργα φωτὸς καὶ νύκτα εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. "Ὅθεν καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου καὶ σοὶ ἰκέται, καταξιωθέντες διανύσαι τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας καὶ ἐλθεῖν εἰς τὴν ὥραν ταύτην τῆς προσευχῆς, ὑμνοῦμέν σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΩΡΑ Γ'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.
 Παναγία Τριάς...
 Κύριε, ἐλέησον (γ').
 Δόξα καὶ νῦν.
 Πάτερ ἡμῶν...
 Κύριε, ἐλέησον (γ').
 Δόξα καὶ νῦν.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς νε'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος ὄλην τὴν ἡμέραν, πολεμῶν ἔθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὄλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές μέ ἀπὸ ὕψους.

Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπισα· οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι σάρξ;

“Ὀλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο·
κατ’ ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν· αὐτοὶ τὴν πτέρ-
ναν μου φυλάξουσι, καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου.

Ἵπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς
κατάξεις, ὁ Θεός.

Τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι· ἔθου τὰ δάκρυά μου
ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ
ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω ὅτι Θεός μου
εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω
λόγον.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα· οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει
μοι ἄνθρωπος;

Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαὶ ἅς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ
ὀλισθήματος, τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον Κυρίου ἐν φωτὶ
ζώντων.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος γ'

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ,* ψυχὴ μου, μετανόησον.*
χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ,* πταισμάτων οὐ λυτροῦται.*
βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ.* Καρδιογενῶστα, ἥμαρτον,*
πρὶν καταδικάσης με,* ἐλέησόν με.

Δόξα...

"Ἐως πότε, ψυχὴ μου,* ἐπιμένεις τοῖς πταίσμα-
σιν;* ἕως τίνος λαμβάνεις* μετανοίας ὑπέρθεις;* λά-
βε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν,* βόησον Κυ-
ρίῳ.* Ἡμαρτον, ἀναμάρτητε,* πρὶν καταδικάσης με,*
ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν, Θεοτόκε,* ἡ κρα-
ταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου,* ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε
τοὺς δούλους σου* ἀπὸ πάσης ἀνάγκης,* μόνῃ εὐλογη-
μένη.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ Ἰλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Πάλιν ὑπεσκελίσθη ὁ τάλας τὸν νοῦν, τῇ πονηρᾷ
συνηθείᾳ τῆς ἀμαρτίας δουλεύων. Πάλιν ὁ τοῦ σκοτῶντος
ἄρχων καὶ τῆς ἐμπαθοῦς ἡδονῆς γεννήτωρ αἰχμάλω-
τον εἶλέ με καὶ ὡσπερ δοῦλον τεταπεινωμένον τῷ ἑαυ-
τοῦ θελήματι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς δουλεύειν
καταναγκάζει με. Καὶ τί ποιήσω, Κύριέ μου, Κύριε,
λυτρωτὰ καὶ ὑπερασπιστὰ τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοί;

Πρὸς σὲ πάλιν ἐπιστραφήσομαι καὶ στενάξω καὶ συγγνώμην αἰτήσομαι τῶν κακῶς πεπραγμένων μοι. Ἄλλὰ δέδοικα καὶ τρέμω, μήπως καθ' ἐκάστην ἐξομολογούμενος καὶ ἀποχὴν τῶν κακῶν ἐπαγγελλόμενος καὶ καθ' ὥραν ἀμαρτάνων καὶ μὴ ἀποδιδούς τὰς εὐχάς μου σοὶ τῷ Θεῷ μου, τὴν μακροθυμίαν σου ἐγείρω πρὸς ἀγανάκτησιν. Καὶ τίς ὑποίσει, Κύριε, τὸν θυμὸν σου; Γινώσκων οὖν τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τὴν ἄβυσσον τῆς φιλανθρωπίας σου, πάλιν ἐπιρρίπτω ἐμαυτὸν εἰς τὰ ἐλέη σου καὶ κράζω σοὶ τό· Ἡμαρτον. Ὁ Θεός, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα. Δός χειρα βοηθείας τῷ ἐν βορβόρῳ τῶν ἡδονῶν βεβυθισμένῳ καὶ μὴ καταλίπης με, Κύριε, τὸ πλάσμα σου φθαρῆναι ταῖς ἀνομίαις καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρηστότητι χρησάμενος, ῥῦσαί με τοῦ μiasμοῦ καὶ τοῦ ῥύπου τῆς σαρκός μου καὶ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν, τῶν καθ' ἐκάστην καταχραινόντων τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχὴν. Ἴδού γάρ, Κύριε ὁ Θεός μου, οὐκ ἔστι τόπος ἐν ταύτῃ καθάρως, ἀλλ' ὅλη λελέπρωται, τὴν ὀλοσώματον ἔχουσα πληγὴν. Αὐτὸς οὖν, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων καὶ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καθάρισον αὐτὴν τῇ τῶν δακρῶν μου καθάρσει, ταῦτα προχέων ἐπ' ἐμοὶ δαψιλῶς, καὶ ἐπίχεε τὴν φιλανθρωπίαν σου καὶ ἴασαι καὶ τὰ συντρίμματα ταύτης· καὶ δός μοι τὴν ἴασιν καὶ τὴν κάθαρσιν καὶ μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὡς πῦρ καταφάγεταιί με τὸ τῆς δεινῆς ἀπογνώσεως πῦρ. Ἄλλ' ὅπερ εἶπας ὁ ἀψευδὴς Θεός, ὅτι· «Μεγάλῃ χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀμαρτωλοῦ μετανοίᾳ», τοῦτο πραχθεῖη καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ μὴ κλείσης μοι τὰ ὦτα τῆς εὐσπλαγχνίας σου εἰς τὴν παροῦσαν

εὐχὴν τῆς μετανοίας μου, ἀλλ' ἀνοιξον καὶ ὡς θυμίαμα κατεύθυνον αὐτὴν ἐνώπιόν σου. Οἶδας γὰρ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως, ὁ πλάστης, καὶ τὸ εὐόλισθον τῆς νεότητος καὶ παροραῖς ἁμαρτίας καὶ τὴν μετάνοιαν ἐκδέχῃ τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένων σε· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΩΡΑ Δ΄

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς ρα΄

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῇ σαρκί μου.

Ἐμοιόωθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἐγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνυον.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

Ἐκ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστάς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων,
τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ τὴν
αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βα-
σιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλι-
γότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ
γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ
ἔργα χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις
αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῆσονται.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος δ΄

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν* ἐπίσκεψαι, Κύριε,* τὴν ἐν ἁμαρτίαις* τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν* ὃν τρόπον τὴν πόρνην,* δέξαι καμὲ καὶ σῶσόν με.

Δόξα...

Διαπλέων τὸ πέλαγος* τῆς παρούσης ζωῆς,* ἐν-θυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον* τῶν πολλῶν μου κακῶν* καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν,* τὴν τοῦ Πέτρου σοὶ προσφθέγγομαι φωνήν.* Σῶσόν με, Χριστέ, σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Φοβερόν τὸ μυστήριον* καὶ τὸ θαῦμα παράδοξον.* πῶς ἡ παρθένος σὲ τὸν κτίστην* τῶν ἀπάντων ἐβάστασε* καὶ μετὰ τόκον πάλιν σῶα* καὶ παρθένος διέμεινεν.* ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς,* τὴν πίστιν στήριζον,* τὰ ἔθνη πράϋνον* καὶ τὸν κόσμον εἰρήνευσον,* ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Παντοκράτορ Κύριε, Λόγε τοῦ Πατρός, ὁ αὐτοτελής Θεός, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ διὰ τὰ ταχέα σου σπλάγχνα μηδέποτε χωριζόμενος τῶν σῶν οἰκετῶν, ἀλλ' αἰεὶ ἐν αὐτοῖς ἀναπαυόμενος, Ἰησοῦ ὁ καλὸς ποιμὴν, μὴ παραδώῃς με τῇ ἐπιβουλῇ τοῦ ὄφραως, μηδὲ ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ Σατανᾶ καταλίπῃς με, ὅτι σπέρμα φθορᾶς ἐν αὐτῷ πέφυκε. Σὺ οὖν, βασιλεῦ πανάγιε, ὁ προσκυνη-

τός, Ἰησοῦ Χριστέ, καθεύδοντά με διαφύλαξον τῇ ἀθανάτῳ σου βουλή καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, ᾧ ἠγίασας τοὺς σοὺς μαθητάς, ρυόμενός με ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ ὄφρους. Δὸς δέ μοι τῷ ἀναξίῳ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου ἐπὶ τῆς κοίτης μου, κάθαρον τὴν καρδίαν μου τῇ καθαρότητι τῶν λόγων σου, τὸν νοῦν μου φώτισον τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως τοῦ εὐαγγελίου σου, τὴν ψυχὴν μου τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου. Τὸ σῶμά μου ἐν τῷ σῶ πάθει καὶ τῇ σῆ ἀπαθείᾳ τοὺς λογισμοὺς μου ἐν τῇ σῆ εἰρήνῃ διαφύλαξον καὶ ἀνάστησόν με ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΩΡΑ Ε΄

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς ζ'

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ σιλωβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὠρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος πλ. α'

Κριτοῦ καθεζομένου* καὶ ἀγγέλων ἐστώτων,* σάλ-
πιγος ἠχούσης* καὶ φλογὸς καιομένης,* τί ποιήσεις,
ψυχὴ του,* ἀπαγομένη εἰς κρίσιν;* τότε γὰρ τὰ δεινά
σου παρίστανται,* τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήμα-
τα* διὸ φεῖσαί μου, Σωτήρ,* μόνος γὰρ ὑπάρχεις φι-
λάνθρωπος.

Δόξα...

Ψυχὴ, τὰ ὧδε πρόσκαιρα,* τὰ δὲ ἐκεῖθεν αἰώνια.*
ὄρω τὸ δικαστήριον* καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν κριτὴν* καὶ
τρέμω τὴν ἀπόφασιν* λοιπόν, ψυχὴ, ἐπίστρεψον,* ἡ
κρίσις ἀσυγχώρητος.

Καὶ νῦν.... Θεοτοκίον

Μήτηρ Θεοῦ παναγία,* τὸ τεῖχος τῶν χριστιανῶν.*

ῥῦσαι λαόν σου συνήθως* κραυγάζοντά σοι ἐκτενωῶς*
ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς* καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς,* ἵνα
βοῶμέν σοι.* Χαῖρε, ἀειπάρθενε.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν ἐδχὴν

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τοῦ Θεοῦ
Πατρὸς εἰκὼν καὶ ἰσχύς καὶ σοφία καὶ δύναμις σὺν τῷ
ἀγίῳ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, Τριάς ἀμέριστε καὶ
ὁμόθρονε, ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγοῦσα
τὰ σύμπαντα, ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνυ-
μνεῖν καὶ αἰτεῖσθαι τοὺς οἰκτιρμούς σου, τῇ πρεσβείᾳ
τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἁγίων
καὶ νοερῶν σου λειτουργῶν, τοῦ προδρόμου καὶ βα-
πτιστοῦ Ἰωάννου καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶ-
νός σοι εὐαρεστησάντων. Καὶ μὴ παραχωρήσης ἡμᾶς
συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, μηδὲ τοῖς ἀκαθάρ-
τοις καὶ αἰσχροῖς λογισμοῖς ἡμῶν, ἀλλὰ ἀξίωσον ἡμᾶς
νεκρωθῆναι ἀπὸ πάντων τούτων καὶ ζῆσαι ἐν τῷ φωτὶ
τῶν ἁγίων καὶ ζωηρῶν ἐντολῶν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ
εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΩΡΑ 5'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.
 Πάτερ ἡμῶν...
 Κύριε, ἐλέησον (γ').
 Δόξα καὶ νῦν.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς μ'

Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέ-
 ρα πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Κύριος διαφυλάξει αὐτὸν καὶ ζήσει αὐτὸν καὶ μα-
 καρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῆ καὶ μὴ παραδῶ αὐτὸν εἰς χει-
 ρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ·
 ὄλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου,
 ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· Πότε ἀποθανεῖται
 καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρ-
 διά αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ· ἐξεπορεύετο ἔξω
 καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Καὶ ἑμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ'
 ἑμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἑμοῦ· μὴ ὁ κοι-
 μώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

Καὶ γὰρ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα,
 ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Σὺ δέ, Κύριε, ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με καὶ
 ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον νεκρώσιμον, ἦχος πλ. δ'

Μνήσθητι, Κύριε,* ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου* καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον* οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος,* εἰ μὴ σύ, ὁ δυνάμενος* καὶ τοῖς μεταστᾶσι* δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα...

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ,* τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,* ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος,* οὐ λύπη, οὐ στεναγμός,* ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Μῆτερ ἁγία* τοῦ ἀχράντου φωτός,* ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις* τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν ἐσχάτην ταύτην

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου· τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΩΡΑ Ζ'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ).

Ψαλμὸς λα΄

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

“Οτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀσᾶ μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

“Οτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ’ ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ’ ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ἵπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὄσιος ἐν καιρῷ εὐθέτω· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου· λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι,
καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος πλ. β'

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν* καὶ θρηνῶ μου
τὰς πράξεις τὰς πονηράς.* πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθα-
νάτῳ βασιλεῖ;* ποία δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ κριτῇ*
ὁ ἄσωτος ἐγώ;* Εὐσπλαγχνε Πάτερ,* Υἱὲ μονογενές,*
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,* ἐλέησόν με.

Δόξα...

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος,* εἰς τὸν τόπον
δν διέθου,* ὅταν καθίσῃς, ἐλεῆμον,* κρίσιν δικαίαν
ποιῆσαι,* μὴ δημοσιεύσης μου τὰ κεκρυμμένα,* μηδὲ
καταισχύνῃς με ἐνώπιον ἀγγέλων,* ἀλλὰ φεῖσαι μου,
ὁ Θεός,* καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν,* Θεοτόκε, πταισμά-
των* πρὸς σὲ κατέφυγον, ἀγνή,* σωτηρίας δεόμενος.*
Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν* καὶ πρέσβευε

τῷ υἱῷ σου καὶ Θεῷ* δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν,* ὧν ἔπραξα δεινῶν,* μόνη εὐλογημένη.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς· ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠσεβήσαμεν καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὸ ὄμμα καὶ βλέψαι εἰς οὐρανοὺς, διότι κατελίπομεν τῆς ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῆς καρδίας ἡμῶν τῆς πονηραῆς. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου, ὅτι κατηναλώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν καὶ τὰ ἔτη ἡμῶν μετὰ σπουδῆς.

ΩΡΑ Η'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς π'

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε

τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον
τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

Σαλπίσατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεναι ἡμέ-
ρα ἑορτῆς ἡμῶν.

Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ κρίμα τῷ
Θεῷ Ἰακώβ.

Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελ-
θεῖν αὐτόν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω,
ἤκουσε.

Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπή-
κουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε
ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.

Ἄκουσον, λαός μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραὴλ, καὶ
διαμαρτύρομαί σοι.

Ἐὰν ἀκούσης μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσ-
φατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ.

Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν
σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πλη-
ρώσω αὐτό.

Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου καὶ
Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

Καὶ ἐξᾠπέστειλεν αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
τῶν καρδιῶν αὐτῶν· πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν.

Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου
εἰ ἐπορεύθη,

Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα

καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χειρὰ μου.

Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος βαρὺς

Ἐχουσα, ψυχὴ μου,* τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας,*
πρόσελθε δακρῦουσα,* ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα* τῷ
ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.* Ἐλευθέρωσόν με* ἐκ
τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων,* συναρίθμησόν με τῇ πόρ-
νη* καὶ τῷ ληστῇ καὶ τῷ τελώνῃ* καὶ δώρησαί μοι,
ὁ Θεός,* τῶν ἁμαρτημάτων μου τὴν συγχώρησιν* καὶ
σῶσόν με.

Δόξα...

Τοῦ τελώνου τὴν μετάνοιαν* οὐκ ἐζήλωσα· καὶ τῆς
πόρνης τὰ δάκρυα* οὐ κέκτημαι.* ἀπορῶ καὶ δειλιῶ
ἐκ πορώσεως* τῆς τοιαύτης διορθώσεως.* ἀλλὰ δέξαι

με, Χριστέ,* ὡς τὸν ἄσωτον υἱὸν* καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Ἵπερέβης τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν,* ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός,* εὐλογημένη Θεοτόκε,* ὡς τεκοῦσα Χριστὸν τὸν Θεόν.* αὐτὸν ἰκέτευε* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Δέσποτα Κύριε, Υἱὲ τοῦ φιλανθρώπου Πατρός, ἡμάρτομεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι κληθῆναι υἱοὶ σου, ἀλλὰ θαρροῦντες εἰς τοὺς οἰκτιρμούς σου, ἐπιρρίπτομεν ἑαυτοὺς εἰς τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ἔχομεν δμηρον τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σου σταυρόν, ὃν ὑπέμεινας δι' ἡμᾶς· ἔχομεν ἐγγυητὰς τῆς σῆς ἀληθείας τὴν πόρνην καὶ τὸν ληστήν καὶ τὸν τελώνην καὶ τὸν ποτὲ διώκτην καὶ βλάσφημον Παῦλον. Δι' αὐτῶν γὰρ πάντας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς προτρέπεις προστρέχειν τῇ σῇ ἀγαθότητι, Κύριε. Καὶ ὡς ἐκείνους ἀοιδίμους καὶ μακαρίους ἀνέδειξας καὶ ἡμᾶς προσπίπτοντας τοῖς οἰκτιρμοῖς σου καθάρισον, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΩΡΑ Θ'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...
 Κύριε, ἐλέησον (γ').
 Δόξα καὶ νῦν.
 Πάτερ ἡμῶν...
 Κύριε, ἐλέησον. (γ').
 Δόξα καὶ νῦν.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς 4α'

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρῶτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα.

Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· σφόδρα ἐβάθυνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἄνθρωπος ἄφρων οὐ γνώσεται καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίνι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου

καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευομένοις
ἀκούσατε τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πῖνοι καὶ εὐπαθοῦν-
τες ἔσονται.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'

Ἵμματι εὐσπλάγχνω, Κύριε,* ἴδε τὴν ἐμὴν τα-
πείνωσιν,* ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου δαπανᾶται* καὶ
ἐξ ἔργων ἐν ἐμοὶ* οὐχ ὑπάρχει σωτηρία* διὰ τοῦτο
δέομαι.* Ἵμματι εὐσπλάγχνω, Κύριε,* ἴδε τὴν ἐμὴν
ταπείνωσιν* καὶ σῶσόν με.

Δόξα...

Ὡς τοῦ κριτοῦ παρόντος* μερίμνησον, ψυχή,* καὶ

τῆς φρικτῆς ἡμέρας* τὴν ὥραν ἐννοοῦ* ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεώς ἐστι* τῷ μὴ πράξαντι ἔλεος* διὸ φεῖσαί μου, Σωτήρ,* μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Σὲ καὶ τεῖχος* καὶ λιμένα ἔχομεν* καὶ πρέσβυν εὐπρόσδεκτον* πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν,* Θεοτόκε ἀνύμφευτε,* τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ πάσης ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως ποιητής, ὁ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τὴν ἄφρατόν σου φιλανθρωπίαν καταδεξάμενος θάνατον, καθὼς αὐτὸς εὐδόκησας, ῥυσάμενος ἡμᾶς διὰ τοῦ τιμίου σου αἵματος τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους· αὐτός, δέσποτα, κράτησον τῆς χειρός μου τῆς δεξιᾶς καὶ ὁδήγησόν με εἰς τὸν φόβον σου καὶ πλήρωσόν με τῆς συνέσεως τοῦ θελήματός σου καὶ ἀξιώσόν με ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντα καὶ συναξαυνόμενον ἐν ἐπιγνώσει τῆς σῆς ἀληθείας μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης καὶ εὐχαριστίας συναθλεῖν τῷ εὐαγγελίῳ τῆς χάριτός σου καὶ ἀξιώσόν με τῆς μερίδος τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί σου· εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς πανενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἀσπόρως κυησάσης σε· ὅτι σὺ εἶ πάντων τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν ἅμα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΩΡΑ Γ΄

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.
Παναγία Τριάς...
Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα καὶ νῦν.
Πάτερ ἡμῶν...
Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα καὶ νῦν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς ς'

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου· Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθεῖσαν καὶ ταραχθεῖσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθεῖσαν σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος δ', Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀναλόγισαι, ψυχή,* πῶς παραστῶμεν τῷ κριτῇ* ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ* τίθενται θρόνοι φοβεροί* καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις ἐλέγχονται.* τότε γὰρ ὁ κριτῆς ἀδυσώπητος.* ἐκεῖ δὲ τὸ πῦρ δεινόν σοι παρίσταται,* ὥσπερ ἀγρία θάλασσα συντρέχει* κατακαλύψει τὰ σύμπαντα.* Σὺν πᾶσι τούτοις* βλέπε, ψυχή μου,* καὶ στέναζον πρὸ τοῦ τέλους.

Δόξα..., ὁμοιον

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ,* ὡς ὁ προφήτης σοι βοῶ,* εἰς κριτήριο, Χριστέ,* ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ* κατηγοροῦντά μοι πταίσματα καὶ κραυγάζω σοι.* Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε* ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον,*

ὡς τὸν ληστήν καὶ πόρνην καὶ ἄσωτον* καὶ τελώνην,
φιλόνηρωπε* οὐ γὰρ δικαίους* ἤλθες καλέσαι,* ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.* Διό μου φεῖσαι,* ὡς ἐλέη-
μων,* ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅταν ἐν θρόνῳ ὡς κριτῆς προκάθησαι* καὶ πο-
ταμὸς ὁ τοῦ πυρὸς προέρχεται,* τότε φεῖσαι μου, φι-
λόνηρωπε,* κατέβην γὰρ ἐπὶ βυθὸν ἁμαρτίας* καὶ ψάμ-
μου ὑπὲρ μέτρα παρώργισά σε* τὸν ἐμὸν βασιλέα καὶ
κτίστην.* Διό σοι κράζω.* Χριστέ Σωτὴρ μου,* διὰ
τῆς Θεοτόκου* ἐλέησον καὶ σῶσόν με.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' τῷ Ἰλασμῷ

Καὶ τὴν προσευχὴν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

Σὲ καὶ νῦν εὐλογοῦμεν,* Χριστέ μου Λόγε Θεοῦ,
φῶς ἐκ φωτὸς ἀνάρχου* καὶ Πνεύματος ταμῖα,
τριτοῦ φωτὸς εἰς μίαν* δόξαν ἀθροιζομένου,
δς ἔλυσας τὸ σκότος,* δς ὑπέστησας τὸ φῶς,
ἐν' ἐν φωτὶ κτίσης τὰ πάντα* καὶ τὴν ἄστατον ὕλην στήσης,
μορφῶν εἰς κόσμον* καὶ τὴν νῦν εὐκοσμίαν·
δς νοῦν ἐφώτισας ἀνθρώπου* λόγῳ τε καὶ σοφίᾳ,
λαμπρότητος τῆς ἄνω* καὶ κάτω θείας εἰκόνα,
ἐν' ἐν φωτὶ βλέπη τε φῶς* καὶ γένηται φῶς ὄλος·
σύ φωστῆρσιν οὐρανὸν* κατηύγασας ποικίλοις,
σύ νύκτα καὶ ἡμέραν* ἀλλήλαις ἤκειν ἠπίως,
ἔταξας, νόμον τιμῶν* ἀδελφότητος καὶ φιλίας·
καὶ τῇ μὲν ἔπαυσας* κόπους τῆς πολυμόχθου σαρκός,
τῇ δὲ ἡγείρας εἰς ἔργα* καὶ πράξεις τὰς σοὶ φίλας,

ἵνα τὸ σκότος φυγόντες,* φθάσωμεν εἰς ἡμέραν,
 ἡμέραν τὴν μὴ νυκτὶ* τῇ στυγνῇ λυομένην·
 σὺ μὲν βάλοις ἐλαφρὸν* ὕπνον ἐμοῖς βλεφάροις,
 ὥς μὴ γλῶσσαν ὑμνωδὸν* ἐπὶ πολὺ νεκροῦσθαι,
 μηδ' ἀντίφωνον ἀγγέλων* πλάσμα σὸν ἡσυχάζοι·
 σὺν σοὶ δὲ κοίτη εὐσεβείας* ἐννοίας ἐταζέτω,
 μηδέ τι τῶν ῥυπαρῶν* ἡμέρας νύξ ἐλέγξει,
 μηδὲ παίγνια νυκτὸς* ἐνύπνια θροεῖτω,
 νοῦς καὶ σώματος δίχα* σοὶ τῷ Θεῷ προσλαλεῖτω,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ* καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΩΡΑ ΙΑ΄

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμὸς 4ε΄

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ᾄσατε τῷ Κυρίῳ
 πᾶσα ἡ γῆ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
 εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Ἐναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε.

Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ· ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ· σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιástῳ ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα (γ). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ).

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.
 Παναγία Τριάς...
 Κύριε, ἐλέησον (γ).
 Δόξα καὶ νῦν.
 Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος πλ. α'

Οἶμοι, οἶμοι, ψυχὴ μου,* ποία σε φρίκη λήφεται
 καὶ δειλία πολλή,* ὅταν ἄγγελοι πεμφθῆσονται* καὶ
 μέλλουσι χωρίζειν ἡμᾶς ἀπ' ἀλλήλων.* ἐλεεινῶς δὲ
 πάντας ἐμβλέψει τότε* τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς.*
 οὐδεὶς γὰρ τότε βοηθήσει σοι.* Διὸ πρὸ τέλους μετὰ
 δακρῶν βόησον,* ἵνα ἐκφύγωμεν ἐκ τοῦ φόβου ἐκεί-
 νου,* ἐκδεχόμενοι ἀγγέλους θείους εἰρήνης* χαροποι-
 οῦντας ἡμᾶς.

Δόξα...

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίω πρὸ τῆς ἐξόδου μου,* μὴ ἀρ-
 πάση ὡς λέων* τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.* ἀλλ' ἐξέγει-
 ρον καμέ* ἐκ τῆς κλίνης μου, Χριστέ,* τῆς ῥαθυμίας
 τῶν παθῶν,* εἰς τὸ ὀρθρίζειν ἀπαύστως* ἐν καθαρᾷ
 τῇ καρδίᾳ* πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεόν.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Ἰνατί ὑπνοῖς, ψυχὴ μου,* διὰ παντὸς ῥαθυμοῦσα,*
 ἐνθυμήθητι λοιπὸν* τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματος* καὶ
 ὡς ὁ τελώνης* ἐκ βάθους καρδίας στέναζον.* δάκρυσον
 ὡς ἡ πόρνη* καὶ βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ.* Ἥμαρτον,
 ἡμαρτον, ὁ Θεός* πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* ἰλάσθητι
 καὶ σῶσόν με,* ἀγαθέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ Ἰλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, εἰς ὃν ἐπερρίφην ἐκ κοιλίας μητρός μου, ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἐξ ὅλης καρδίας, ᾧ ἀνεθέμην τὴν σάρκα καὶ τὴν ψυχὴν ἀπὸ νεότητός μου μέχρι τοῦ νῦν, σὺ μοι παράστησον φωτεινὸν ἄγγελον τὸν χειραγωγοῦντά με πρὸς σέ, τὸν παρέχοντα τὸν τόπον τῆς ἀναπαύσεως, ἐφ' ὃν ἀναπαύονται τῶν ἁγίων πατέρων αἱ ψυχαί· ὁ διακόψας τὸ πῦρ τῆς φλογίνης ῥομφαίας καὶ ἀποδοὺς τὸν Παράδεισον τῷ ἀνθρώπῳ, κάμου τοῦ ὑποπεσόντος τοῖς οἰκτιρμοῖς σου μνήσθητι ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ὅτι καὶ γὰρ συνεσταυρώθην σοι· καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

ΩΡΑ ΙΒ'

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν...(γ').

Ψαλμός ξθ'

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε!

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσσης.

Ψαλμός νς'

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιδῶ, ἕως οὗ παρέλθη ἡ ἀνομία.

Κεκράζομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἔξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ἵψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου· ὠρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἵψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα σου.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Τρισάγιον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς...

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν...

Τροπάριον, ἦχος βαρὺς

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι,* Χριστέ ὁ Θεός,* ἐν κέδρω καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ* προσκυνοῦσά σε* νί-

κας τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν* διὰ τῆς Θεοτόκου δωρού-
μενος,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Ὁ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα* καὶ τοῦ Πέτρου προσ-
δεξάμενος* καὶ τελώνην δικαιώσας* ἐκ βάθους στε-
νάξαντα,* κάμῃ ἐν μετανοίᾳ προσπίπτοντα,* οἰκτί-
ρησον, Σῶτερ,* καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμεν λαός σου* καὶ πρόβατα νο-
μῆς σου* πλανηθέντας, ὡς ποιμήν,* ἐπίστρεψον ἡμᾶς*
σκορπισθέντας τῇ φθορᾷ* συνάγαγε ἡμᾶς* ἐλέησον
τὴν ποίμνην σου,* φιλόανθρωπε· σπλαγχίσθητι,* πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου,* μόνη ἀναμάρτητε.

Κύριε, ἐλέησον (ιε').

Κύριε, συγχώρησον (ιε').

Μετανοίας ιε' σὺν τῷ ἱλασμῷ

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ
πάντων τῶν διωκόντων καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ
ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου μηδὲ
σώζοντος. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν
με καὶ δώρησαί μοι τὴν φυσικὴν στάσιν τοῦ νοῦς εἰς
ἀνάμνησιν τοῦ πολυποθήτου σου ὀνόματος, εἰς ἐπί-
κλησιν τῶν δεόντων καὶ ὑπομονὴν τῶν ἐπερχομένων.
Εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παράσχου μοι τὴν ἡμέραν
ταύτην διελθεῖν, ἢ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν εἰρήνη, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην

Κύριε, Κύριε, σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον, σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς· καὶ δεόμεθα τῆς σῆς ἀγαθότητος· συνανάτειλον τῷ φωτὶ τῆς ἡμέρας τὰ πλούσια ἐλέη σου ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν. Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων τοῦ σκότους καὶ τῶν ἐνθυμήσεων τῆς σκιᾶς τοῦ θανάτου καὶ πάσης ἐπιβουλῆς καὶ τέχνης τοῦ πονηροῦ· ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΥΧΑΙ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΩΝ ΩΡΩΝ ΤΟΥ ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ

1.

ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΑΙ ΙΩΑΝΗ ΤΩ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΩ

(Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐπιτομή ἐκ τῶν Προφητανακτοδαβιτικῶν Ψαλμῶν..., Κωνσταντινούπολις 1799, σελ. 185-186)

- α' Κύριε, μὴ στερήσης με τῶν ἐπουρανίων σου καὶ αἰώνιων ἀγαθῶν.
- β' Κύριε, λύτρωσαί με τῶν αἰώνιων κολάσεων.
- γ' Κύριε, εἴτε λόγῳ, εἴτε ἔργῳ, εἴτε κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν ἥμαρτον, συγχώρησόν μοι.
- δ' Κύριε, λύτρωσαί με ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ ἀγνοίας καὶ λήθης καὶ ῥαθυμίας καὶ τῆς λιθώδους ἀναισθησίας.
- ε' Κύριε, λύτρωσαί με ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ καὶ ἐγκαταλείψεως.
- ς' Κύριε, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἣν ἐσκότισεν ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία.
- ζ' Κύριε, ἐγὼ μὲν ὡς ἄνθρωπος ἁμαρτάνω· σὺ δὲ ὡς Θεός, ἐλέησόν με.
- η' Κύριε, ἴδε τὴν ἀσθένειαν τῆς ψυχῆς μου καὶ πέμψον μοι τὴν χάριν σου εἰς βοήθειάν μου, ἵνα ἐν ἐμοὶ δοξασθῇ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

- 11' Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐγγράψον τὸ ὄνομα τοῦ δούλου σου ἐν βίβλῳ ζωῆς, χαριζόμενός μοι καὶ τέλος ἀγαθόν.
- ι' Κύριε ὁ Θεός μου, οὐκ ἐποίησα οὐδὲν ἀγαθόν, ἀλλ' ἀρξαιμένη ποτὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.
- ια' Κύριε, βρέξον εἰς τὴν καρδίαν μου τὴν δρόσον τῆς χάριτός σου.
- ιβ' Κύριε ὁ Θεός τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, μνήσθητί μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τοῦ αἰσχροῦ, τοῦ πονηροῦ καὶ βεβήλου κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
- ιγ' Κύριε, ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε καὶ μὴ ἐγκαταλείπῃς με.
- ιδ' Κύριε, μὴ εἰσενέγκῃς με εἰς πειρασμόν.
- ιε' Κύριε, δός μοι ἔννοιαν ἀγαθὴν.
- ις' Κύριε, δός μοι δάκρυον καὶ μνήμην θανάτου καὶ κατάνυξις.
- ιζ' Κύριε, δός μοι τῶν λογισμῶν μου ἐξαγόρευσις.
- ιη' Κύριε, δός μοι ταπεινώσιν, ἐκκοπὴν θελήματος καὶ ὑπακοήν.
- ιθ' Κύριε, δός μοι ὑπομονήν, μακροθυμίαν καὶ πραότητα.
- κ' Κύριε, ἐμφύτευσον ἐν ἐμοὶ τὴν ῥίζαν τῶν ἀγαθῶν, τὸν φόβον σου.
- κα' Κύριε, ἀξίωσόν με ἀγαπᾶν σε ἐξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας καὶ τηρεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.
- κβ' Κύριε, σκέπασόν με ἀπὸ τε ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ δαιμόνων καὶ παθῶν καὶ ἀπὸ παντός μὴ προσήκοντος πράγματος.
- κγ' Κύριε, ὡς κελεύεις· Κύριε ὡς γινώσκεις· Κύριε, ὡς βούλει, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ἐν ἐμοί.
- κδ' Κύριε, τὸ σὸν θέλημα γενέσθω καὶ μὴ τὸ ἐμόν, πρεσβείαις καὶ ἰκεσίαις τῆς παναγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

2.

**(Α. Σιμωνώφ, Μέγα Προσευχητάριον,
ἐν Ἀθήναις 1906, σελ. 405 - 407)**

- α' Κύριε, ἀγαθὴν μοι τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ ἀναμάρτητον δώρησαι.
- β' Κύριε, ἀξιώσον με ἀγαπᾶν σε ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἐξαρτᾶν αἰεὶ τὰ κατ' ἐμὲ τῇ θεῖα προνοίᾳ σου.
- γ' Κύριε, ἐμφύτευσον ἐν τῇ διανοίᾳ μου τὴν ἁγίαν σου μνήμην.
- δ' Κύριε, δώρησαι μοι μακροθυμίαν, πραότητα καὶ ὑπομονήν.
- ε' Κύριε, δώρησαι μοι κατάνυξιν, δάκρυα καὶ μνήμην θανάτου.
- ς' Κύριε, φώτισον τὸ τριμερὲς τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου καὶ διδάξόν με τί δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.
- ζ' Κύριε, δώρησαι μοι τῷ ἁμαρτωλῷ τὸν ἀγνότατον φόβον σου καὶ εὐχὴν ἀένναον μετὰ κατανύξεως καὶ πλήθους δακρύων.
- η' Κύριε, δώρησαι μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου πίστιν ἀκαταίσχυτον, ἐλπίδα βεβαίαν καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.
- θ' Κύριε, ῥῦσαι με τῶν ῥυπαρῶν καὶ βλασφημῶν καὶ ἀκαθάρτων λογισμῶν, ὅτι λίαν εἰμὶ ἀσθενὴς ὁ ταλαίπωρος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ καὶ τῇ γνώμῃ καὶ τῷ λογισμῷ.
- ι' Κύριε, ῥῦσαι με τῆς καταλαλιᾶς, τῆς κατακρίσεως, τῆς ἀργολογίας, τοῦ ψεύδους, τῆς καυχήσεως καὶ ὑποκρίσεως καὶ δώρησαι μοι ὁμιλεῖν τοῖς ἀδελφοῖς μου μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ πραότητος.
- ια' Κύριε, ῥῦσαι με τῶν πτωμάτων τῆς γλώσσης μου, ὅτι καθ' ἐκάστην δι' αὐτῆς ἁμαρτάνω ὁ τάλας καὶ οὐκ αἰσθάνομαι.
- ιβ' Κύριε, μὴ λυπήσης με ὑπὲρ ὧν ἐγὼ ἐλύπησα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

- ιγ' Κύριε, μὴ ἄρῃς με ἐντεῦθεν ἄκαρπον καὶ ἀνέτοιμον.
- ιδ' Κύριε, λύτρωσαί με τῶν αἰώνιων κολάσεων.
- ιε' Κύριε, λύτρωσαί με τῆς φιληδονίας, τῆς φιλοδοξίας, τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς φιλαυτίας, τῆς μητρὸς πάντων τῶν κακῶν.
- ις' Κύριε, οἷς τρόποις οἶδας καὶ οἷς τρόποις ἐπίστασαι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· τὸ γὰρ ὄλον τῆς ἐμῆς σωτηρίας ἐν τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία κεῖται.
- ιζ' Κύριε, οὐδὲν ἀγαθὸν ἐποίησα μέχρι τοῦ νῦν· δέομαί σου, δός μοι διὰ τὴν σὴν χρηστότητα βαλεῖν ἀρχὴν ἀγαθῆν, ὅτι ἄνευ τῆς σῆς χάριτος καὶ βοηθείας οὐ μόνον οὐδὲν ἀγαθὸν ποιῆσαι δύναμαι, ἀλλ' οὐδὲ ὄλωσ ἀρχὴν ἀγαθοῦ ἐννοῆσαι δυνατόν.
- ιη' Κύριε, ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι κόλασόν με καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι.
- ιθ' Κύριε, πυρίκαυστον, σκωληκόβροτον, θηριάλωτον καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην καὶ παντοίαν βάσανον ἐμπεσεῖν ἐνταῦθά με ἔασον, μόνον τῆς οὐρανίου βασιλείας σου μὴ ὑστερήσης με.
- κ' Κύριε, ἐξαφάνισον τὸν ἐξ ἀφροσύνης καὶ ὑπερηφανείας μου ἐπενεχθέντα μοι πειρασμὸν καὶ καταίσχυνον αὐτόν.
- κα' Κύριε, ἐγὼ μὲν ὡς ἄνθρωπος ἤμαρτον· σὺ δὲ ὡς Θεὸς συγχώρησον.
- κβ' Κύριε, ἀξίωσόν με νεκρωθῆναι ὄλωσ τῷ κόσμῳ.
- κγ' Κύριε, τὸ σὸν καὶ μὴ τὸ ἐμὸν γενέσθω θέλημα.
- κδ' Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τὸ σωτήριο ὄνομα, ἐλευθερωτὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐλέησόν με τὸν ὠνητὸν τῷ τιμίῳ σου αἵματι, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἀμήν.